

5.5.26

5.5 26

PL 25317

Handwritten scribbles and faint markings, possibly including the letters "P" and "A".

S E R I E S
AUGUSTORUM,
AUGUSTARUM,
CÆSARUM,
ET TYRANNORUM OMNIUM,

5
5
26

Tam in Oriente, quàm in Occidente,
A C. I. Cæsare ad Leopoldum.

Cum eorundem Imaginibus

Ex Optimorum Numismatum fide

Ad vivum expressis.

A U C T O R E

LAURENTIO
PATAROL.

VENETIIS, M. DCCII.

Typis Antonii Bortoli.

SUPERIORUM PERMISSU.

5. 5. 26

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the integrity of the financial system and for the ability to detect and prevent fraud.

2. The second part of the document outlines the specific requirements for record-keeping, including the need to maintain original documents and to keep copies of all supporting documents. It also discusses the importance of ensuring that records are accessible and retrievable at all times.

3. The third part of the document discusses the importance of regular audits and reviews of records. It emphasizes that audits are a key component of the internal control system and are essential for ensuring the accuracy and reliability of the financial statements.

4. The fourth part of the document discusses the importance of training and education for all personnel involved in the financial system. It emphasizes that ongoing training is essential for ensuring that all personnel are up-to-date on the latest regulations and best practices.

5. The fifth part of the document discusses the importance of maintaining a strong relationship with the external auditors. It emphasizes that external auditors play a critical role in providing an independent opinion on the financial statements and are essential for maintaining the confidence of investors and other stakeholders.

6. The sixth part of the document discusses the importance of maintaining a strong relationship with the regulatory authorities. It emphasizes that regulatory authorities are responsible for enforcing the rules and regulations that govern the financial system and are essential for ensuring the integrity and stability of the system.

PROLEGOMENA:

Operis Institutio.

SERIEM damus Imperatorum ;
 cæterorumque hujus notæ , qui
 ferè Numismatibus imperialibus
 exhibentur : Seriem inquam ;
 nec enim opus hoc majus dece-
 bat nomen , quod non alio plùs
 gaudet quàm brevitate . Con-
 cinnabamus hanc nobis num-
 morum contrectationi sociandam , quæ identidem
 subitanæ opem memoriæ , veluti de promptua-
 rio proferret , cum ab utilitate publica alienum mi-
 nimè futurum existimavimus ipsam omnibus hi-
 storiæ candidatis elargiri ; ut per breve quoddam fa-
 ciliusque tyrocinium ad altiorem eruditionem pro-
 vehantur ; & facis in modum hæc prælucente ,
 longius antiquitatis iter suscipere non formident .
 Cui consilio favit cum primis amantissimus nostri
 eruditissimus *D. Apostolus Zenus* ; tum ex sententia
 sua , tum ex epistola super hac re Illustrissimi
D. Antonii Maliabebii Serenissimi Magni Ducis
 Etruriæ Bibliothecarii ; cujus omnisciam literatu-
 ram , effusumque in Literatos quoslibet studium

univēſa orbis veneratur, & prædicat. Sed actum
 agitur, inquires: Habemus enim, hinc Stradæ epi-
 tomen, illinc Egnatium, Peucerum inſuper, Mun-
 ſterumque, qui ex profeſſo Auguſtam Hiſtoriam
 Orientis, & Occidentis breviter ediderunt; hiſque
 addi poſſunt Benvenuto, Gotofredus, Sleida-
 nus, & ſi qui ſunt alii conſimilis generis. Ita planè ;
 ſed & noſ non mediocri ſuperaddita opera provin-
 ciam aggreſſi ſumus. Nam, præterquamquod Chro-
 nologiam ad optimos calculos redactam adjecimus,
 non ſemel plura breviori ſtylo, ſepiſſimè autem uti-
 liora dubio procul, & jucundiora contulimus. In-
 cubuimus igitur toto niſu, ut majoris momenti
 res, multaque ab aliis ommiſſa proferremus in me-
 dium; præſertim verò Auguſtarum, & Tyran-
 norum hiſtoriam à nullo ſatis erutam, ordinatim
 & ſollicitè deduceremus. Quod ut lege aliqua præ-
 ſtaretur illud operæ dedimus, ut Imperatoris cujuſ-
 que recenſeremus primò nomina ſingula, gentem,
 & patriam; ſecundò quibus artibus, quonam in
 loco, & quo anno imperium ſuſceperint; tertio
 mores, & acta præcipua; quarto genus mortis,
 & locum; quinto annos ætatis, & imperii; ſexto
 tandem auctores, è quibus relata deprompſeri-
 mus, antiquiores ſemper, & Imperatoribus ipſiſ
 contemporaneos; non neglectis tamen poſt ipſoſ
 etiam quorundam recentiorum fide digniorum au-
 ctoritatibus. Cujuslibet verò Imperatoris vitæ
 Imagines præfiximus, tum ipſius, tum cæterorum
 qui eundem ſequuntur; eorum quidem, quorum
 nummos, vel ex Muſæolo noſtro, vel ex ditiori-
 bus

bus aliorum Cimeliis sedula conquisitione potuimus inspicere . Qui tamen ordo ad Heraclium usque ferè servatur ; nam in ceteris post eundem Imperatorum tantùm Imaginem apposuimus , cum aliorum nummis , aut penè omnibus , aut majori saltem ex parte destituamur . Neque prætermittere volumus,quòd ut Numismata Historiis adderemus summopere impulit supracitatus Illustrissimus *Maliabechius* , cujus iudicio morem gerendum semper & dignoscimus , & profitemur ; & dum gerimus gratulamur . Non negamus quidem potuisse à nobis uberiores Numismatum seriem afferri , si ex libris quoque , ex Vallemontio præsertim pro veteribus , ipsa desumere libuisset . Sed , cum certa nobis sententia steterit Imagines quoad fieri posset non aliunde quàm ex ipsis numismatibus desumere , & ad vivum exprimere , pauciores ideo , sed omnimodæ fidei apponere maluimus , quàm plures , dubia tamen sollicitudine congregare . Series ab Occidentalibus incipit , quibus Orientales suo loco subjiciuntur ita , ut tam Occidentis quàm Orientis Chronologia simul proferantur , & sibi invicem respondeant semper . Imperatoribus singulis eorundem Collegas , Cæsares , Vxores , Liberosque subjunximus ; in nonnullis etiam Affines quosdam , quorum licet Numismata non habeamus , non inutilem tamen futuram historiam credidimus . Tyranni tandem sequuntur , qui , regnantibus iisdem , imperium , aut omnino , aut in aliqua provincia tantùm arripuerunt , aut illud arripere conati sunt . Singula hæc qua

potuimus brevitate peregrimus, ab eadem nunquam discedentes nisi cum, aut præ rerum multitudine, aut præ ipsarum confusione, Scriptorumque dissidio indulgendū orationi parumper fuit, ut certi aliquid pronunciaretur. Et hæc ad nostri operis institutionem exhibendam dicta sufficiant.

De Nomine Imperatoris, Cæsaris, & Augusti.

IMPERATORIS nomine appellatos olim qui exercitibus, bellisque summa cum potestate à Senatu habita præessent, nemo est in Historia Romana mediocriter versatus qui non agnoverit. Adnotandum tamen est, nomine hoc interdum illos tantum appellari duces consuevisse, qui victoriam de hostibus retulissent; quod tum ex Historicis patet, tum ex nummis, in quibus ubi legitur *Imp. iterum*, *Imp. I. II. III.* &c. plerique, non annos imperii, sed victoriarum triumphorumque numerum significari arbitrantur. Quidquid sit autem certum est, inde factum, ut, cum qui foris in exercitu militarium rerum imperio potirentur, domi quoque, & in cives eversa republica dominatum assumpserint, Imperatores fuerint appellati. Horum primus C. I. Cæsar fuit, qui post victum Pompejum urbem ingressus, Dictator perpetuus jam appellatus, primus omnium solus Romanam ditionem admi-
ni-

nistravit . Quicumque inde post ipsum rerum omnium summam tenuere , quovis modo ad eandem pervenerint , Imperatores vocati sunt , translato ab armis ad togam quoque vocabulo , factoque uno summæ potestatis domi forisque nomine, quod prius fuerat dignitatis tantum militaris .

Cæsaris nomen ab eodem C. Julio ad Imperatores omnes posteriores emanavit . Unde verò illud ipse desumpserit non est facile quod statuatur , cum de eadem voce variæ tradantur ab auctoribus notationes . Omissis tamen quæstionibus iis , quibus pro hujus vocis etymo inter se Critici digladiantur , pro certo sit , C. Julium , non à casu aliquo , vel effectu sumpsisse Cæsaris nomen ; sed , utpote familiæ suæ proprium , nam & antea plures è Juliis Cæsares fuerant appellati , illud ipsum obrinuisse . Placito inde vulgi fortasse potius , & usu quodam , quàm aut consilio quopiam , aut ratione ad ceteros Principes Cæsaris nomen delatum est , quod usque in hunc diem perseverat ; & quod erat agnomen familiæ transit in vocabulum dignitatis .

Quandoque nomen hoc strictiùs etiam usurpatur ; hocque dupliciter . Primò ad significandos Imperatoris affines ; quare scimus illud dedisse Augustum Cajo & Lucio nepotibus , ut illos de Cæsaris domo esse constaret ; qui mos per totam ferè cognationem illam invaluit , usque scilicet ad Neronem . Secundò ad denotandos plerumque in Imperio successuros ; sæpe etenim ab Imperatoribus eligebatur qui sibi ipsis in imperio succederet , & ille hoc nomine donatus jus quoddam successionis acquirebat .

Fie.

Fiebat hoc autem multis ex causis . Vel ex cognatione , ut imperium scilicet in familia duraret ; sic Octavianus Tiberium privignum Cæsarem fecit , Tiberius ipse Drusum filium , Macrinus Diadumenianum , Philippus senior juniorem , & alii alios . Vel ex benevolentia , & honore ; sic Galba Pisonem , Nerva Trajanum , &c. Vel ex simultate ; sic Septimius Severus Albinum . Vel ex necessitate tuendæ Reipublicæ , sic Diocletianus , & Maximianus Constantium , & Armentarium ; isti deinde Maximinum , Severum , moxque Licinium , Gratianus Theodosium &c. Hi omnes nomen Cæsaris viventibus Imperatoribus obtinuerunt , quibus mortuis plures ex ipsis Imperatores , & Augusti facti sunt . Contigit verò nonnunquam ut iidem Cæsares electi , Imperatores mox quoque ab iisdem Imperatoribus dicti sint , & in collegas assumpti , quod passim ex se quisque poterit observare .

Augusti nomen , quo Imperatores gaudent Octaviano debetur . Primus ipse illud assumpsit Munacii Planci sententia testibus Vellejo Paterculo L. 2. C. 91. & Svetonio in ipsius vita C. 7. ; *Cum*, inquit , *quibusdam censentibus Romulum vocari oportere , quasi & ipsum conditorem urbis , prævaluisset ut Augustus potius vocaretur , non tantum novo , sed etiam ampliori cognomine , quòd loca quoque religiosa , & in quibus augurato quid consecratur , augusta dicantur ab auctu , vel ab avium gestu , gustave .* Ubi obiter adnotamus legendum fortasse *gustave* , ut est apud Festum . Placuit igitur nomen quod dignitatis magnitudinem indicaret ; quare deinceps ab omnibus assumptum

ptum est; ut scilicet Imperator (juxta Flori verba L.4. C. ult.) *ipso nomine , & titulo consecraretur .*

Etiam Uxores Imperatorum Augustas appellatas fuisse docent nos Auctores , & Nummi , quibus major habenda fides nonnumquam est : Neque ipsas tantùm , sed & Sorores , aliasque Fœminas Imperatoribus affines . Suadent hoc nummi Marcianæ Trajani Sororis , Matidiæ Neptis ejusdem , Sæmiadis Elagabali , Mammææ Alexandri Severi Matrum , Juliæ Maesæ utriusque Aviæ , in quibus Augustæ istæ omnes appellantur . Fiebat hoc autem decreto plerumque Senatus , cui rerum Domini Imperatores umbratile jus quoddam permittere affectabant . Factum ita legimus ab Antonino , qui , teste in ejusdem vita Capitolino , *Fausinam Uxorem Augustam appellari à Senatu permisit .* Idem ab aliis factum apud alios Historicos legere est .

De varia pro variis temporibus Imperatores eligendi ratione .

PLuribus modis ad principatum Imperatores olim pervenisse ex Historicis comperimus ; quos singulos ut clariùs & diligentius explicemus , non alienum erit Romani Imperii duplicem periodum mente concipere , veterem scilicet à C. I. Cæsare
ad

ad Carolum M. protensam , & novam , quæ ab eodem Carolo ad nostra tempora usque perveniat . In veteri Imperatores factos fuisse legimus , vel ex hereditate , vel ex electione . Ex hereditate rursum dupliciter ; vel propria scilicet , vel impropria . Propriam hereditatem intelligimus , quæ transibat in propinquos , præcipuè filios & nepotes : Hacque Imperium obtinere Augustus , Tiberius , Cæjus , Titus , Domitianus , Commodus , Caracalla , Alexander , Gallienus , Florianus , Constantinus M. ejusdem tres filii , Gratianus , Arcadius & Honorius , Theodosius Junior , Justinus Minor , Constantinus Novus , Heracleonas , Constantinus Pogonatus , Justinus III. Constantinus Copronymus , Leo IV. Constantinus VI. Impropiam hereditatem appellamus , quæ non ex affinitate , sed ex Imperatorum placito successoribus contingebat : Hac ad imperium evecti sunt Hadrianus , Antoninus Pius , M. Aurelius , Claudius Gothicus , Constantius Chlorus , Maximianus Armentarius , Julianus , Valentinianus III. Zeno Isauricus , Justinianus , Tiberius Constantinus , Mauritius . Ex electione verò quadrupliciter ; nimirum , vel Imperatoris , vel Senatus , vel Militum , vel Senatus simul & Militum . Electione Imperatoris creati sunt Trajanus , L. Verus , Carinus , Maximianus Senior , Severus , Maximinus Daza , Licinius , Theodosius , Marcianus , Majorianus , Anthemius , Olybrius , Nepos , Anastasius . Electione Senatus Balbinus & Pupienus , Hostilianus , Quintillus , Tacitus , Constans Junior . Electione Militum

tum imperium plurimi adepti sunt , & hi quidem dupliciter ; vel per Prætorianos , ut Claudius , Nero , Nerva , Didius Julianus , quibus addi possunt Otto , Pertinax , Leo , & Augustulus ; vel per exercitum , ut Galba , Vitellius , Vespasianus , Severus , Macrinus , Elagabalus , Maximinus , Gordiani Africani duo , Philippus , Decius , Galus , Æmilianus , Valerianus , Aurelianus , Probus , Carus , Diocletianus , Jovianus , Valentinianus , Glycerius , Phocas , Philippicus Bardanius , Theodosius III. Leo III. Electione Senatus & Militum simul creatos legimus Gordianum III. Avitum , Heraclium , & Arthemium . Jam dictis genus alterum addi potest eorum , qui neque à Senatu , neque à Militibus acclamati imperium ex se ipsis audacter arripuerunt . Inter hosce Julium Cæsarem , Maximum , Severum , & Justinum poteris numerare .

In nova quoque Periodo , vel ex hæreditate , vel ex electione delatum imperium satis constat . Ex hæreditate statim illud obtinuit Ludovicus Pius , inde Lotharius , &c. præterea Otto II. & III. & plurimi alii , quos recensere singulos non est opus . Electio verò potest hic sub ratione triplici considerari ; alia scilicet à Pontifice Romano procedens , alia à Principibus omnibus Imperialibus , alia tandem à septem tantum Electoribus . Electione solius Pontificis creatos Imperatores non semel scimus ; ita Carolus M. Francorum Rex , ad trantibus incassum Hæreticis , qui eidem imperium armorum jure acquisitum attribuunt ; ita Carolus Calvus , Ludovi-

vicus Balbus, &c. item Guido Spoleti Dux, Berengarius I. Otto M. Berengarius II. juxta quosdam, & si qui sunt alii. Electione Principum omnium imperialium, qui ferme erant Germaniæ Proceres, non sine tamen Italicorum quoque Principum suffragiis, propter Italiæ regnum, quod electi acquirerebant, Imperatores cæteri ad usque Septemviritus institutionem electi sunt. Adnotandum verò; Principes ab iisdem electos, non Imperatores quidem strictè loquendo creatos, sed Germaniæ Reges: Quia verò mos invaluerat, ut ferè Germaniæ Reges aureo etiam Imperii diademate coronarentur, hinc fiebat ut Rex Germaniæ creatus Imperator quoque factus diceretur. Inde est quoddam apud plurimos ex veteribus Historicis, & Germanis quidem plerisque, Regum nomine Imperatores semper appellantur, annique ipsorum sub duplici ratione assignantur; nimirum Regni, initio factò ab anno electionis; & Imperii, ab accepta per Romanum Pontificem Imperii corona. Plures item ex Imperatoribus Sanctæ Sedi reverentiam præstantes se se nunquam Imperatores liberè pronunciaverunt, nisi post acceptam solemni ritu coronam; & apud Albertum Argentinensem Ludovicum V. excommunicatum fuisse legimus, quoddam se se liberè pro Imperatore gereret ante Pontificiam coronationem. Electione septem Electorum cæteri inde usque adhuc ad Imperium electi sunt. Acerrima lis est autem inter Scriptores de tempore quo septenarius hic numerus fuerit institutus. Aliqui, quos inter Panvinius Lib. de Comit. Impér. c. 6., & Aventinus

tinus Annal. Bojor. Lib. 5. hoc post Friderici II. circiter tempora factum contendunt , Gregorio X. Pontificatum tenente . Alii cum communiore sententia , quam tuentur Schardius Lib. de origine septem Elect. C. 3. & Bellarminus de translat. Imp. Rom. L. 3. C. 3. tradunt Gregorium V. Pontificem, imperante Ottone III. statuisse ut Imperator deinceps à septem Electoribus renunciaretur . Alii, inter quos eruditus quidam recentior Mediolanensis , cum quo libentissimè sentimus , sanctionem hanc de Imperatore eligendo à Gregorio V. latam quidem arbitrantur , vim autem suam non exeruisse statim affirmant ; ideoque post Ottonem III. Imperatores adhuc, in Germanis quidem Comitibus, sed à pluribus electos è Germaniæ Proceribus ; donec tandem sensim , tum Pontificum , tum potentiorum Principum auctoritate Electorum numerus fuerit diminutus, & ad Septemviratum juxta Gregorii V. mentem reductus. Quid quid sit teneatur, ab Anno saltem 1273. quo creatus est Rodolphus Habsburgensis , consentire omnes, Imperatorem à septem tantum Electoribus renunciari cœpisse ; quī mos ab eo tempore ad nostrū usq; perseverat. Potest autē hæc electio dupliciter considerari, vel ut libera velut coacta . Liberam dicimus quotiescunque , Imperatoribus successore sibi non designato morientibus , liberum sit Electorum suffragiis in quem voluerint intendere . Coactam verò, aut saltem non ita liberam , quando Imperator adhuc vivens successurum sibi designet ; tunc enim Electores in defuncti gratiam Imperatorem quem nominaverit ipse

ipse renunciant . Ita olim factum ex Historicis passim comperimus , & modò quoque in Imperatoribus Austriacis licet observare . Hæc sunt quæ de varia Imperatores eligendi ratione colligere , & enarrare sub brevitate potuimus . Quòd si alia quæpiam explicanda ratio superesse videatur , aut ad jam allegatas reduci poterit , aut ea non erit quæ speciatim debeat recenseri .

De variis Imperii Romani Periodis .

ROMANAM REM à C. I. Cæfare ad usque M. Aurelium unicus tenuit Imperator . Tunc primùm duos unâ Principes Roma vidit , cum idem sibi Hadriani jussu L. Verum in collegam assumpsisset . Nulla tunc tamen divisio rerum est habita , sed ambo simul unanimiter præfuere , ac si non duo fuissent , sed unus tantùm . Continud res rediit ad unum usque ad Caracallam & Getam Septimii filios , ambos Imperatores dictos , & quidem divisio per matrem Juliam imperio , ut ille Occidentibus provinciis , hic autem Orientalibus potiretur . Post hosce rerum hæc imperiique divisio servata non fuit ; & quamvis non semel bini fuerint Imperatores , ut Pupienus & Balbinus , Philippus , Decius , Volusianus cum filiis , imperium tamen pro indiviso tenuere . Diocletiano autem ad rerum fa-
sti-

stigiū evecto A. 284. visum est interesse Reipublicæ & alterum creari, qui Romanam ditionem longè latèque diffusam, & Barbarorum insultibus plurimis, diversisque in locis obnoxiam moderaretur. Elegit ipse sibi igitur in collegam Maximianum Herculium, quem Occidenti præfecit, cum sibi Oriens reservasset. Ab istis inde electi sunt gemini titulo Cæsaris, nimirum Constantius, & Maximianus; qui sibi rursus Maximinum, & Severum, in hujusque locum Licinium adjunxerunt. Ita Romanum Imperium per Annos circiter 40. plures agnovit dominos, donec totum uni Constantino M. cessit A. 324. Ab hoc celebris illa definita est imperii in Occidentale, ac Orientale divisio, selectumque, ac restauratum Byzantium, ut sedes esset Orientalium Imperatorum, sicuti Roma Occidentalium. Hæc deinceps distinctio servata est; ita ut, uno aut altero tantum exceptis qui soli regnarunt, bini semper fuerint usque ad Augustulum Imperatores. Hoc autem in ordinem redacto A. 476. Orientalis tantum imperii nomen perseveravit; Occidentalis verò abolitum est, instituto à Gothis primùm, inde à Longobardis in Italia Regno, eversa que non semel Roma, cumque eadem Imperii Romani in Occidente ditionibus, & dignitate prorsus excisis. Duravit interstitium Occidentalis Imperii Annos 324. usque nempe ad Carolum Magnum, qui à Pontifice Imperialem coronam accepit, & Occidentis salutatus est Imperator. Habuit tunc denuo Romanum Imperium Principes geminos; nam licet nonnulli ex Imperatorum albo

B

Orien-

Orientalis post Carolum Magnum expungere conentur, injuria tamen adlaborant, cum iidem, & Imperatoris nomen, & ornamenta, & Orientalis Imperii sedem semper obtinuerint. Occidentale Imperium in Carolo renatum viget adhuc; Orientale verò jam corrui 249. circiter ab hinc annis, imperante Constantino XI. Palæologo: Capta enim à Mahomette II. Turcarum Rege A. 1453. Constantinopoli, Christianorum res ibidem funditus everse sunt; & cum ipsa sua sede Imperium quoque in jura cecidit Barbarorum.

Solent Historici pro suo quilibet placito varias Imperii Romani divisiones, & periodos effingere; quarum quælibet non magni momenti est, ideoque ipsas hic recensendas minimè existimavimus. Illud unum adnotandum duximus, quatuor secerni posse à Carolo M. ad nos usque periodos. Prima sit Francorum, ab eodem Carolo usque ad Conradum I. per Annos 119. Secunda Saxonum, ab Henrico I. ad Henricum II. per Annos 105. Tertia Francorum, Saxonum, aliarumque nationum, & gentium, à Conrado II. ad Sigismundum per Annos 414. Quarta Austriacorum solorum, ab Alberto II. ad Leopoldum regnantem per Annos 263. usque adhuc, ad Annum scilicet 1702. quo hæc scribimus.

I N D E X

A U C T O R U M

E' quibus

Seriem nostram expressimus.

- A**crop. *Georgius Acropolita . Historia Orientis ab A. circiter 1203. ad tempora Michaelis Paleologi hujus nominis Octavi .*
- Agath. *Agathias Smyrnaeus . Libri 7. de bello Gothorum , & aliis peregrinis Historiis , quibus attinguntur res praesertim Justiniani Imperatoris .*
- Alb. Argent. *Albertus Argentinenfis . Chronicon ab A. C. 1273. quo Rudolphus Imp. factus est , breviter prius excursis aliquot superiorum annorum rebus , ad A. 1378 .*
- Alb. Stad. *Albertus Abbas Stadenfis . Historiographia ab Orbe condito ad A. C. 1256 .*
- Alciat. *Andreas Alciatus . Libellus de Formula Romani Imperii , Augustam Historiam breviter exhibens usque ad Henricum Luxemburgensem tantum , mutilus enim est ; & reliqua desiderantur , quae credibile est ab eadem perducta fuisse usque ad Carolum V. saltem , cum obierit imperante Ferdinando I. A. 1550 .*
- Am. Marcel. *Asmianus Marcellinus . Rerum gestarum , sive Historiae Romanae Libri 31 . Primi usque ad 14. desiderantur ; quod restat (plurimis in locis mutilum) incipit sub temporibus filiorum Constantini M. , & protenditur usque ad Valentis interitum ,*

- Ann. Fuld.** *Annales Francorum in Fuldensi canobio capti*; & continuati, ab A. 714. ad A. 900.
- Ann. Reb.** *Annale Henrici Monachi in Rebdorff rerum* ab A. 1295. ad A. 1362.
- Ann. Ster.** *Annales Henrici Steromis Monachi Althæ inferioris rerum* ab A. 1266. ad A. 1300.
- Anon.** *Ann. Reg. Franc. Anonymus scriptor Annalium Regum Francorum Pipini, Caroli, & Ludovici, ab A. 741. ad A. 828. Aliqui hunc faciunt Monacum Benedictinum; plerique nunc opus hoc Eginartbo attribuunt.*
- Anon.** *in vit. Henr. IV. Anonymus scriptor Vitæ Henrici IV. qui fuit eidem Imperatori contemporaneus.*
- Anon. excerp.** *Anonymi excerpta de Imperatoribus, à Diocletiano ad Justinum.*
- Anon. de abdic. &c.** *Anonymi Historiola de abdicatione, seu renunciatione imperii, ac regnorum à Carolo V. facta. Habetur in Schardio sub fine Tomi secundi, & in Goldasti Politicis Imperialibus.*
- Anon. in reb. gest. sub Ferd.** *Epitome rerum in orbe gestarum sub Ferdinando I. ab A. C. 1558. ad A. 1564. Auctore Anonymo apud Schardium sub fine Tomi 3.*
- Anon. in reb. gest. sub Maximil.** *Auctor Anonymus de rebus in orbe gestis sub Maximiliano II. ab Ann. 1565. ad A. 1574. apud Schardium sub fine Tomi 4.*
- Appian.** *Appianus Alexandrinus. Scripsit singulis Libris bella sex celebriora Romanorum. Item Bellorum Civilium Libros 5. & quædam alia.*
- Avent.** *Joannes Aventinus. Libri 7. Annalium Bojorum, à gentis origine ad A. C. circiter 1450.*
- Benven.** *Benvenutus de Rambaldi Inolensis. Liber Augustalis, à C. I. Cæsare ad Venceslaum.*
- Bertold. Const.** *Bertoldus Constantiensis Presbyter. Scripsit Chronicon post Hermannum Contractum, ab A. 1053. ad A. 1100.*
- Besselm.** *Sebastianus Besselmejerus. De Obsidione Magdeburgi historica descriptio.*
- Blond.** *Blondus Flavius Forlivienfis Libri 31. Historiarum ab inclinatione Imperii, temporibus scilicet circiter Theodosii Junioris ad A. 1440.*

- Boxhorn. *Marcus Zuerius Boxhornius . Historia Universalis , à Christo nato ad A. 1660.*
- Brachel. *Adolphus Brachelius . Historia sui temporis , ab A. 1618. ad A. 1652.*
- Bret. *Philippus Bretius . Annales Mundi , ab eodem condito ad A. C. 1660.*
- Bucholc. *Abrahamus Bucholcerus . Index Chronologicus , ab orbe condito ad A. C. 1616.*
- Calchi. *Tristanus Calchi Mediolanensis . Historiæ Patriæ L. 20^a ab Urbe condita , Anno ante Christum circiter 600. usque ad A. C. 1313.*
- Camer. *Joachimus Camerarius . Narrationes de rebus Turcicis , à gentis origine ad Annum C. circiter 1538.*
- Candid. *Joannes Candidus . Commentariorum Aquilejensium Libri 8. ab urbis origine ad A. C. circiter 1514.*
- Cantacuz. *Joannes Cantacuzenus . Historiæ Byzantinæ Libri 4. attingentes tempora Palæologorum , Andronici II. III. & Joannis III.*
- Capitol. *Julius Capitolinus . Scripsit vitas , Antonini Pii , Marci Aurelii , Lucii Veri , Pertinacis , Albini , Macrini , Maximini , Maximi Cæsaris , Gordianorum trium , Maximi & Balbini .*
- Cassiod. *Aurelius Cassiodorus . Chronicon à Latino primo Latii Rege ad Anastasium Dicorum Imperatorem .*
- Cedren. *Georgius Cedrenus . Compendium Historiarum , à mundo condito ad Isaacium Comnenum .*
- Cheur. *Dominus Cheureau . Scripsit Gallicè libris 6. Historiam Mundi , à primis Hominibus ad Leopoldum Imp. regnantem .*
- Christ. Matth. *Christianus Matthiæ . Edidit Theatrum Historicum , in quo agit de quatuor Monarchiis , à quibus Romanæ^m prosequitur ad Rudolphum II.*
- Chron. Herveld. *Chronicon Monachi cujusdam Herveldensis (notandum in nonnullis Libris huic operi affigi nomen Lambert Schaffaburgensis) à mundo condito ad Henricum IV. Imp.*
- Chron. Elvvag. *Chronicon Elvvagensis Monasterii , ab A. 1095. ad Ann. 1477.*
- Chron. Aug. *Pars Chronicæ Monasterii S.S. Uldarici , & Afræ apud Augustam Vindelicorum ab A. 1152. ad A. 1265.*
- Chron. Austr. *Chronicæ Australis antiquæ excerptum per Matthiam*

- tbiam Marefcalcum de Bappenheim ab A. 852. ad A. 1326.*
Chron. Græc. *Chronologia Imperatorum Græca, à C. I. Cæfare ad Michaelem Paleologum ; ex antiquitatibus Conftantinopolitanis Palatinæ Bibliothecæ Libro , juxta editionem Francofurtenfem Friderici Sylburgii A. 1590.*
Chron. Colmar. *Chronicon Dominicanorum Colmarienfium , ab A. 1211. ad A. 1303. apud Urftifium Tomo 2.*
Chron. Belg. *Magnum Chronicon , in quo præcipud Belgicæ res explicantur , Auctore , vel Collatore quodam ex Canonicis Regularibus S. Auguftini prope Nuffiam , ab A. C. 54. ad Ann. 1475.*
Chron. Germ. *Chronicorum Germaniæ L. 31. à prima gentis origine ad A. 1539.*
Coccin. *Michael Coccinius Tubingenfis . Opus de Bellis Italicis Maximiliani .*
Compil. Chron. *Compilatio Chronologica ; feu Chronicon excerptum ex diverforum Chronicis ab initio Mundi ad A. C. 1474. continens præcipud res Pontificum , & Imperatorum .*
Contin. Sigeb. *Continuator Sigeberti , qui à plerifque dicitur Robertus de Monte . Scripfit ab A. 1113. ufque ad A. 1210.*
Cont. Aim. *Continuator Aimoini , à capite 42. Libri 4. ab A. fcilicet 638. circiter , ufque ad A. 1165. Adnotandum , non unicum fortaffe effe Continuatorem Aimoini , fed geminum ; primum fcilicet à loco citato ad finem Libri quarti ; alterum ab initio ad finem Libri quinti .*
Cortuf. *Gulielmus , & Andrighettus Cortufi Patavini . Scripferè Hiftoriam de navitatibus Paduæ , ac Lombardiæ ab A. 1256. ad 1364. ubi plura habentur de Ludovico Bavaro Imp.*
Cufpin. *Joannes Cufpinianus . Vita Cæfarum , & Imperatorum Romanorum , tum Occidentalium , tum Orientalium , à C. I. Cæfare ad Maximilianum II.*
Dithmar. *Ditbmarus . Chronicorum Libri 7. comprehedentes res Imp. Henrici I trium Ottonum , & Henrici Secundi .*
Dodech. *Dodechinus Abbas Monafterii S. Dyfbodi . Continuatio Chronicorum Mariani Scoti , ab A. 1084. ad A. 1200.*
Dubrav. *Joannes Dubravius Olomuzenfis Epifcopus . Hiftoriæ Bohemiæ Libri 33. à Gentis origine ad Ferdinandum I. Imperatorem , A. fcilicet C. 1527.*

Duc.

Duc. *Ducas Michaelis Ducæ nepos . Histeria Byzantina , à Joanne Paleologi temporibus ad Mahemetem II. Turcarum Regem , ab A. scilicet 1360. ad A. 1462.*

Eginar. *Eginartbus Caroli Magni scriba . Ejusdem Caroli Vita .*

Egnat. *Jo. Baptista Egnatius . Scripsit vitas Romanorum Principum Libris 3. Orientalium quidem omnium , Occidentalium vero usque ad Maximilianum I.*

Etrop. *Joannes Etropius . Diarium expeditionis Tunetanae à Carolo V. susceptæ .*

Evagr. *Evagrius Scholasticus Epiphanensis . Ecclesiasticæ Historiæ Libri 3. à Theodosio Juniore ad Mauritium .*

Euseb. *Eusebius Pamphili Cæsariensis Episcopus . Ecclesiasticæ Historiæ Lib. 9. à Christo nato ad Constantinum M. Item de vita Constantini M. Lib. 5.*

Eutrop. *Eutropius Historiæ Romanæ Libri 10. ab Urbe condita ad mortem Joviani .*

Florus . *Lucius Annæus Florus . Rerum Romanarum Epitome , Libri 4. à Romulo Rege ad Augusti Imperium .*

Fragm. Hist. *Fragmentum Historicum incerti auctoris ab A. 631. ad 1268. Legitur præfixum Chronico Alberti Argentinensis .*

Genebr. *Gilbertus Genebrandus Chronographiæ Libri 4. ab Orbe condito ad A. C. 1584.*

Godefr. *Godefridus Monachus S. Pantaleonis apud Colaniam . Annales ab A. 1162. ad A. 1237.*

Gotofred. *Joannes Ludovicus Gotofredus . Archæologia Cosmica sive Principatum omnium commentarii , in quibus habetur Imperatorum Occidentis Historia , à C. I. Cæsare ad Ferdinandum II.*

Glyc. *Michael Glycas Siculus . Annales partibus 4. distincti , à Mundi exordio ad obitum Alexii Comneni .*

Hepidan. *Hepidanus Cænobita S. Galli . Annales breves rerum in Alamannia gestarum , ab A. C. 708. ad A. 1180.*

Herm. Contr. *Hermannus Contractus . Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 1054.*

- Herod. *Herodianus . Scripsit Libris 8. res Romanas, à mortē Marci Aurelii ad initium Imperii Gordiani III.*
- Joel. *Joelis Chronographia compendiaria, ab Adamo ad Alexium Murtzuphbum .*
- Jornand. *Jornandes Gothus . Scripsit Librum de Regnorum ac temporum successione, à Romulo Rege ad Justinum Imperatorem . Item Librum de rebus Geticis, seu de gestis Gothorum, à gentis origine ad tempora Justiniani Imperatoris .*
- Lamprid. *Ælius Lampridius . Scripsit vitas Commodi, Diademediani Cæsaris, Heliogabali, & Alexandri Severi Impm.*
- Laz. *VVolfgangus Lazius Viennensis Medicus . De gentium aliquot migrationibus, &c. L. 12. in quibus plures habentur Principum Genealogiæ .*
- Leo Ost. *Leo Cardinalis Episcopus Ostiensis . Libri 3. Chronici Monasterii Cassinensis, attingentes facta Imperatorum, à Justiniano ad Annum usque circiter 1086. Quartum addidit Librum Petrus Diaconus Ostiensis, qui continuat Historiam usque ad A. 1138.*
- Liuthpr. *Liuthbrandus Ticinensis Ecclesiæ Levita, & Cremonensis Episcopus . Historia rerum ab Europæ Imperatoribus, ac Principibus gestarum Libris 6. ab A. circiter 886. ad A. circiter 964.*
- Mameran. *Nicolaus Mameranus Lucemburgus . Speciale opusculum de investitura Electoralis Dignitatis Mauritiæ Saxonici Ducis à Carolo V. facta . Item opus de gestis præcipuis Caroli V.*
- Manaf. *Constantinus Manasses . Compendium Chronicum, à Mundi exordio ad Nicephorum Botaniatem .*
- Marian. Scot. *Marianus Scotus Monachus Fuldenfis . Chronicorum Libri 3. à Mundo condito ad A. C. 1082.*
- Melant. *Philippus Melantbon . Carionis Chronicon auxit, & exposuit, ab Octaviano Augusto, ad Constantinum & Irenem .*
- Montfort. *Lambertus Hortensius Montfortius . Libri 7. Historiarum de Bello Germanico; nimirum Caroli V. cum Protestantibus .*
- Munster. *Sebastianus Munsterus . Cosmographiæ Universalis Libri 6. in quorum secundo habentur vitæ Impm., à C. I. Cæsare ad*

- ad Theodosium Juniozem ; intertio à Carolo M. ad Carolum V.
in quarto Imp. Orientis , à Theodosio Juniore ad Constantinum
ultimum .
- Muffat. Albertinus Mussatus . Libri 16. de gestis Henrici VII
Item de gestis Italicorum post Henricum VII. Libri 12. Tandem
Vita , sed non completa Ludovici Bavari .
- Nauch. Joannes Naucerus Præpositus Tubingensis . Chronogra-
phia Voluminibus 2. distincta per Generationes 51. ab Orbe condito
ad A. C. 1501.
- Niceph. Greg. Nicephorus Gregora . Historia Byzantina à capta
per Latinos Constantinopoli A. 1203. ad Andronici Junioris obi-
tum , A. 1341.
- D. Niceph. D. Nicephorus Constantinopolitanus Archiepiscopus .
Cosmographia brevis, ab Adamo ad Michaelem, & Theophilum .
- Nice. Niceta Choniata Logotheta . Historia Orientis, à Joanne Com-
neno ad A. 1204. quo mortuus est Balduinus .
- Occo. Adolphus Occo Medicus Augustanus . Explicavit Imp.
numismata, à Pompejo Magno ad Heraclium .
- Oros. Paulus Orosius Presbyter Hispanus . Libri 7. Historiarum
adversus gentes , à primis creati mundi temporibus ad Theodo-
siam Juniozem .
- Ot. Fris. Otto Frisingensis Episcopus . Chronicon à principio Mun-
di ad tempora Friderici I. Imp. Item Libri 2. de gestis ejusdem
Friderici usque ad A. 1155.
- Ot. de S. Blas. Otto de S. Blasio . Appendix ad Chronicon Ottonis
Frisingensis, ab A. 1146. ad 1210.
- Patete. C. Vellejus Paterculus . Libri 2. Historiarum, à capta Troja
ad annum 16. Tiberii Imperatoris .
- Patin. Carolus Patinus Parisiensis Medicus . Descripsit, & enar-
ravit Imp. Rom. numismata, à C. I. Cæsare ad Heraclium .
- Paul. Diac. Paulus Diaconus . Libri 8. de gestis Romanorum, à Va-
lentiniano Seniore in quo deserat Eutropius ad Leonem tertium .
Item de gestis Longobardorum Libri 6. à gentis origine ad Hilde-
brandum ipsorum Regem trigesimum .
- Persona. Gobelinus Persona . Cosmodromium perducum per ætates
sex , ab Orbe condito ad A. C. 1418.

- Petav.** *Dionysius Petavius*, *Rationarium temporum*, à mundo cœn-
dito ad *A. C.* 1692.
- Petr. Ost.** *Vide Leo Ost.*
- Peucer.** *Gaspas Peucerus*, *Auxit*, & *exposuit Carionis Chroni-*
con, à *Carolo Magno ad Carolum V.*
- Piccolom.** *Vide infra Sylv.*
- Plat. Baptista**, seu *Bartholomeus* (non enim convenit inter *Au-*
ctores) *Platina*. *Vitæ Pontificum*, à *Beato Petro Apostolo*
usque ad Paulum II.
- Plut.** *Plutarchus Cheronæus*, *Scriptis vitas excellentium Virorum*
ex Græcis, ac Latinis.
- Polyd. Verg.** *Polydorus Vergilius Urbinas*, *Anglicæ Historiæ*
Libri 26. à *primis illius gentis Principibus ad Henricum VII.*
Regem.
- Pomp. Læt.** *Pomponius Lætus*, *Romanæ Historiæ compendium*,
à *Gordiano III ad Heraclium*, *paucis additis de Heraclii proge-*
nie, usque ad Justinum III.
- Putean.** *Erycius Puteanus*. *Historiæ Insubricæ L. 6.* à *Gentis origine*
ad tempora Ottonis I. Imp.
- Radev.** *Radevicus Canonicus Frisingensis*, *Addidit duos Libros*
de rebus gestis Friderici Imperatoris Libris Ottonis Frisingensis
usque ad A. 1160. *Addita ipsi est appendix anonymi cujusdam us-*
que ad A. 1170.
- Regi.** *Regino Monachus Prumiensis*, *Annales à Christo nato ad*
ann. 967.
- Rofui.** *Rofuita Virgo à Saxonia Monialis Cœnobii Candersbeimen-*
sis, *Scriptis versu Exametro Carminibus 27.* *Historiam Impera-*
torum, Henrici, & Ottonis I.
- Ruffin.** *Ruffinus Presbyter Aquilejensis*, *Ecclesiasticæ Historiæ*
Libri 2. à *temporibus circiter Constantini M. ad interitum Theo-*
dosi Senioris, A. scilicet 395.
- Sabel. M.** *Antenius Coccius Sabollicus*, *Historia Veneta ab Urbe*
condita ad initia principatus Augustini Barbadii, *A. scilicet*
circiter 1487.
- Scylit.** *Joannes Scylitza Cœropalates*, *Excipit ubi Cedrenus desi-*
nit, & *prosequitur Orientis Historiam usque ad Nicephorum Bo-*
taniatæm.

- Sigeb. *Sigebertus Gemblacensis. Chronicon ab A.C. 381. ad A. 1112.*
- Sigon. *Carolus Sigonius . Historiarum de regno Italiae Libri 20. ab A.C. 565. ad 1286. Item Historiarum de Occidentis Imperio Libri pariter 20. ab A. C. 284. ad 565.*
- Sleid. *Joannes Sleidanus . Libri 3. de quatuor summis Imperiis , à quibus Romanum describitur usque ad Carolum V.*
- Socrat. *Socrates Scholasticus . Historiæ Ecclesiasticæ Libri 7. à Constantino M. ad Theodosium Seniore .*
- Sozom. *Hermias Sozomenus Salaminius. Historiæ Ecclesiasticæ Libri 8. à Constantino Magno ad Arcadium, & Honorium.*
- Spart. *Ælius Spartianus . Vitæ Adriani , Ælii Caesaris , Didii Juliani , Septimii Severi , Pescennii Nigri , Catacallæ , Getae .*
- Strada. *Jacobus de Strada . Thesaurus Antiquitatum ; seu Vitæ Imperatorum Occidentalium & Orientalium , à C. I. Cesare ad Carolum V.*
- Sturc. *Christophorus Sturcius . Liber de Imperio Germanorum , à Carolo Magno ad Richardum , & Alphonsum ; ad finem scilicet Interregni post Fridericum II.*
- Svet. *C. Svetonius Tranquillus . Vitæ 12. Caesarum , à C. I. Cesare ad Domitianum .*
- Svida. *Svida . Caesarum vitas attingit , à C. I. Cesare ad Theophilum .*
- Sylv. *Æneas Sylvius Piccolomineus Senensis . Historia de Bohemorum origine ac gestis , à gentis primordiis ad Georgium Pogiebrachium Regem , hoc est ad A. C. circiter 1457. Item de his quæ Friderico Tertio Imp. per totam Europam gesta sunt .*
- Tacit. *C. Cornelius Tacitus . Annalium Libri 16. ab Augusti morte ad Neronem ; horum tamen nonnulli injuria temporis perierunt . Item Historiarum Libri 5. à Galbæ imperio ad Vespasianum ex 13. quibus videtur ipse Romanam Historiam perduxisse usque ad interitum Domitiani .*
- Theod. Met. *Theodorus Metochita . Scripsit Historiam Romanam , à C. I. Cesare ad Constantinum Magnum .*
- Theoph. *Theophanes . Cronographia , à Diocletiano ad Michaellem Rancabe .*
- Thuan. *Jacobus Augustus Thuanus . Historiarum sui temporis Libri 138. ab A.C. 1543. ad A. 1607.*

Thul-

- Thulden.** *Christianus Adolphus Thuldenus . Historia sui temporis , seu continuatio Historiarum Brachelii , ab A. 1652. ad A. 1659.*
- Trebel. Pol.** *Trebellius Pollio . Vitæ Valeriani patris , & filii , Galliæ patris pariter , & filii , triginta Tyrannorum , & Claudii .*
- Trithem.** *Joannes Trithememius Abbas D. Jacobi VVirtzburgensis . De origine gentis Francorum compendium , ab A. ante C. 439. usque ad Carolum Calvum Imperatorem .*
- Vail.** *Joannes Vaillant Bellovacus . Illustravit Numismata Imperatorum , à C. I. Cæsare ad Posthumum .*
- Vecer.** *Conradus Vecerius . De Vita Henrici Septimi Imperatoris .*
- Sext. Aur. Victor.** *Sextus Aurelius Victor . Vitæ Cæsarum ab Augusto ad Constantium . Item de vita & moribus Imperatorum , sive Augustæ Historiæ epitome , ab Augusto ad Theodosium Seniore .*
- Volater.** *Raphael Volaterranus . Antropologiæ L. 23. in quorum postremo habetur historia de Imperatoribus Romanis usq; ad Maximilianum .*
- Vopisc.** *Flavius Vopiscus Syracusus . Vitæ Aureliani , Taciti , Floriani , Probi , Firmi , Proculi , Saturnini , Bonosi , Cari , Numeriani , & Carini .*
- Vrsperg.** *Conradus Abbas Vrspergensis . Chronicum , sive Historia universalis , quæ seorsim agit de omnibus principatibus incipiens à primo Assyræ regno , historiamque Imperatorum profequitur usque ad A. C. circiter 1230. annum scilicet 16. imperii Friderici II.*
- VVippo.** *Vita Conradi II. Salici .*
- VVitich.** *VVitichindus Monachus Corbejenfis Ordinis Benedictini . Annalium Libri 3. de rebus Saxonice , attingentes Historiam Imperatorum Henrici Aucupis , & Ottonis Magni .*
- Vulc. Gal.** *Vulcatius Gallicanus . Vita Avidii Cassii .*
- Xiphil.** *Joannes Xiphilinus . Epitome Dionis , incipiens ab eisdem libro 35. de Pompejo Magno ad Alexandrum Severum Imperatorem .*

Zonar. *Joannes Zonaras* . *Annalium Tomi 3. ab Orbe condito ad Alexium Comnenum.*

Zosim. *Zosimus* . *Historiæ Romanæ Libri 6. , ab Augusto , breviter prius excursis superiorum temporum rebus , ad Theodosium Juniorem.*

NOI REFORMATORI dello Studio di Padoa .

HAvendo veduto per la Fede di revisione , & approbatione del P. F. Raimondo Asperti Inquisitore nel Libro intitolato : *Series Augustorum , Augustarum , Caesarum , & Tyrannorum omnium , tam in Oriente , quàm in Occidente à C. I. Cæsare ad Leopoldum Laurentii Patarol* , non v'esser cos'alcuna contro la Santa Fede Cattolica , & parimente per Attestato del Segretario Nostro niente contro Prencipi , & buoni costumi , concedemo Licenza ad *Antonio Bortoli* , che possi esser stampato , osservando gl'ordini in materia di Stampe , & presentando le solite copie alle Pubbliche Librerie di Venetia , & di Padoa .

Dat. 25. Marzo 1702.

(Gio: Lando Cav. P. Reformator .

(Francesco Cornaro P. Reformator .

Agostino Galdaldini Segretario .

SERIES

S E R I E S

AUGUSTORUM , AUGUSTARUM,
CÆSARUM,

ET TYRANNORUM.

I.

CAÏÛS JVLÏÛS CÆSAR è nobili gente Juliâ Romana Lucii Iulii Cæsaris , & Aureliæ filius ; victo Pompejo , & Pompejanis partibus , actisque quinque triumphis , accepta inter alios honores Dictatura perpetua , & Imperatoris nomine assumpto , Romani Imperii principia jecit, Anno ante natum Christum 46. Princeps miræ fortitudinis in rebus bellicis , nec pacis artibus minor , eloquentissimus ; insuper , quare & plura disertissime scripsit ,

psit, & innumera bella, tam in Barbaros, quàm in Cives suos feliciter profligavit. Facta in eum Romæ conspiratione confossus est in Senatu tribus & viginti vulneribus, M. Bruto, & C. Cassio conjuratorum principibus, Anno Ætatis 56. Imperii 4. *Plut. Svet. in Cæs.*

Cosutia ex ordine Equestri C. I. Cæsaris prima uxor. Ab eodem repudiata est. *Svet. in Cæs. c. 1.*

Cornelia Cinnæ quater Consulis filia secunda uxor. Hanc mirè amavit, & mortuam laudavit pro rostris, ex eaque Juliam suscepit. *ibid.*

Pompeja Q. Pompej filia tertia uxor. Adulterii cum P. Clodio in Bonæ Deæ templo perpetrati fama laborans dimissa est. *ibid. c. 6.*

Calpurnia L. Pisonis filia quarta uxor. Hæc quo die Cæsar occisus est eumdem hortabatur ne Curiam ingrederetur. *ibid. c. 21. & 81.*

Julia Junior, C. Julii, & Cornelie filia. Uxor fuit priùs Servilii Cepionis, inde Pompej M. Obiit ex partu. *ibid. c. 21.*

Cæsario, five Cæsarius C. I. Cæsaris, & Cleopatæ filius. Interfectus est ab Augusto, consulente Ario Philosopho, non esse probandam multitudinem Cæsarum. *ibid. c. 52. & in Aug. c. 17. Plut. in M. Antonio.*

Julia Senior C. I. Cæsaris soror, Accii Balbi uxor. Ex hisce nata Accia mater Octaviani Augusti. *Sveton. in August. c. 4.*

Post C. I. Cæsaris necem rerum summam inter se divisere Octavianus, Lepidus, & Antonius, & celebrem illum instituere Triumviratum. Lepidus verò ignavus, & iners nomine tenus tantùm dominatu potitus est, ad privatam vitam citò redactus. Antonius autem vesano amore Cleopatæ captus, ideoque repudiata Octavia sörore Augusti conjugè sua, ejusdem collegæ hostem se professus est. Ideo inter eosdem ad arma ventum, & collata utrinque navali manu apud Actium Epiri promontorium, fugiente ex infausti exitus metu Cleopatra, fugiit ipse quoque Antonius cum eadem in Ægyptum Anno post obsessus ipse Alexandria ab Augusto, & ab omnibus relictus sibi intulit vulnus; cumque uxor Cleopatra in sepulchrum se se recepisset, ipse intra idem funibus per fenestram

fram attractus apud eandem expiravit . Illa verò præmetuens , ne in triumphum à victoribus duceretur aspidem admovit brachio , cuius morsu è vivis excessit . *Appian. Bel. Civil. L. 5. Flor. L. 4. C. 6. & 11. Paterc. L. 2. Svet. in Aug. C. 17.*

Alexander M. Antonii, & Cleopatrz filius . *Plut. in M. Ant.* Ipsum hìc idèò retulimus , quòd ab Antiquariis nummus eidem attribuatur quem hìc apposuimus ; solùm tamen ex coniectura , & dubiè .

I I.

OCTAVIANUS; Octavii ex Equestri ac Senatoria familia , & Accizæ filius , à C. I. Cæsare adoptatus , & Cæsar nominatus Reipublicæ universæ solus potitus est à morte Antonii , Anno ante Christum 30, annoque imperii sui decimo sexto Augustus est appellatus . Princeps hic Romanæ quidem everfor libertatis, virtutibus tamen, & optimè domi forisque gestis adeo laudabilis , ut inventum sit dicterium, ipsum aut numquam nasci, aut numquam mori debuisse . Urbem mirum in modum restauravit , & magnificis

C cis

cis auxit ædificiis, inter quæ celebriora Pantheon, & Templum Quirini; prætereaque legibus, & institutis sapientissimis communivit. Obiit Nölæ ex profluvio ventris; dubium an ex ficibus veneno illitis; A. æt. 77. imp. 44. Tac. An. L. 1. Svet. in Aug.

Octavius pater fuit Augusti. Liberos reliquit Octavias, Majorem, & Minorem, & Octavianum, qui Augustus. Svet. in Aug. C. 3. & 4.

Prima Augusti uxor P. Servilii Isaurici filia fuit, quam sibi tantum despondit; sed ea non est usus. *ibid.* c. 62.

Claudia, seu Clodia P. Clodii, & Fulviæ filia secunda uxor. Dimissa est, orta simultate inter Augustum, & ipsius matrem. *ibid.*

Scribonia, nupta prius duobus Consularibus, tertia uxor. Repudiata est propter morum perversitatem. *ibid.*

Livia Drusilla, quæ etiam Julia postea dicta fuit, Livii, seu Julii Calidiani filia quarta Uxor, Tiberio Neroni, cui prius nupta erat abducta. Fœmina superba, sed miræ sagacitatis, ac prudentiæ. Obiit A. æt. 86. *ibid.* Tacit. ann. L. 1. Apposuit hic nummum, in quo legitur *Pietas*, quod ab Antiquariorum plerisque Livie attribuitur unâ cum illis, in quibus legitur *Salus, & Justitia*.

Octavia Augusti soror M. Antonii primum uxor fuit, ipsique genuit Antonias, Majorem, & Minorem; inde M. Marcelli, cui genuit duas filias, & C. Marcellum. *Plut. in M. Ant.*

Julia Augusti, & Scriboniæ filia. Nupsit prius C. Marcello; inde M. Agrippæ jussu Marcellam alteram conjugem sitam repudiare; tandem Tiberio, de quo infra. Fuit hæc patri degener, seque superbia, levitate, ac libidinibus inquinavit. Opera Augusti relegata est primò in insulam Pandatariam, inde in oppidum Rheginorum, quod nunc *Reggio* in Italiæ finibus. *Sveton. in Aug. c. 36. & 65. Tac. An. Lib. 1. Patere. L. 2. c. 96.*

M. Agrippa Augusti gener, ut diximus. Suscepit ex Julia Cajum, Lucium, Agrippam Posthumum, Juliam, & Agrippinam. Ex hisce Cajus, & Lucius in familiam Cæsarum ab Avo Augusto adoptati sunt, & Juventutis Principes appellati. Cajus autem obiit perfidiosè vulneratus in colloquio ad urbem

urbem Artaxata ; Lucius obiit Marfiliz, incertum morbo, an veneno Liviz artibus dato. *Suet. in Aug. c. 64. 65. Tac. An. L. 1. Paterc. lo. cit.*

I I I.

TIBERIUS è gente Claudia Romæ nobili, Tiberii Neronis, & Liviz Drusillæ filius, ab Augusto vitrico adoptatus imperium post eundem consecutus est anno Christi 14. Virtutum, & vitiorum pæne omnium exercitia miscuit, & professus est. Hinc enim humanitatem, modestiam, frugalitatem, liberalitatem, prudentiam affectavit; inde verò ebriositate, tyrannide, libidinibus, simulatione, ac mendacio præsertim malum Principem egit. De-

cessit Miseni , crediturque à Cajo nepote suo suffocatus , A. æt. 78 , imp. 23. *Svet. in Tib. Tac. An. L. 1. & seq. usque ad 10. Paterc. l. 2.*

Vipsania Agrippina M. Agrippæ , & Marcellæ filia Tiberii prima uxor . Natus est ex hac Drusus Minor . Dimisit ipsam Tiberius jussu Augusti gravidam , ut Juliam sumeret , de qua jam supra . Obiit miti morte , raro exemplo in sua familia . *Tac. An. l. 1 , & 3.*

Drusus Minor Tiberii , & Agrippinæ filius . Obiit juvenis , seu ex vi morbi propter nimiam intemperantiam , seu veneno consumptus ex fraude Sejani . Ex uxore Livilla sumpsit Tiberium . *ibid. & l. 4. Svet. in Tib. c. 15 , 54 , & 62.*

Drusus Major Tiberii frater . Rector fuit Romani exercitus in Germania , provinciamque majori ex parte domuit . Obiit collapsus equo , fractoque inde crure , A. æt. 30. *ibid. c. 4. & 7. Tac. An. l. 1. Paterc. l. 2. c. 97.*

Antonia Minor M. Antonii , & Octaviæ Majoris filia Drusi Majoris uxor . Mulier optima , de qua fertur quòd abstemiã fuerit . Obiit ex veneno , genitis Germanico , & Claudio . *Plut. in M. Ant. Tac. An. l. 3.*

Germanicus Antoniæ Minoris , & Drusi Majoris filius . Omnibus , tum corporis , tum animi virtutibus enituit . Obiit Antiochiæ veneno hausto ex fraudibus Sejani A. æt. 34. *Svet. in Calig. c. 1. Tac. An. l. 1 , & 2.*

Agrippina M. Agrippæ , & Juliæ filia Germanici uxor . Genuit Caligulam , Drusum , Neronem , Liviam , Drusillam , & Agrippinam . Mortuo marito , quem comitabatur per Asiam , reversa est Romam , ubi , cum venenum è Tiberii mensa timeret , fame periit . *Svet. in Calig. c. 7. Tac. An. l. 2 , & 6.*

Nero , & Drusus Germanici , & Agrippinæ filii , ut dictum est . A Tiberio hostes judicati fame consumpti sunt ; Nero in insula Pontia , Drusus in imma parte Palatii . *Auctores citati.*

I V.

CAIVS, cognomento *Caligula* quòd in exercitu caligis militaribus uteretur, Germanici, & Agrippinæ filius, adoptatus à Tiberio imperare cæpit A. 37. Optimi patris pessimus filius fuit; sævitia, libidine, insolentia, rapinis, impudentia, impietate contaminatissimus. Literatis videtur aliquantulum favisse, cum Latinæ Græcæque linguæ Lugduni certamen instituerit. Ex tot vitiis exosus omnibus trucidatus est Romæ 30 vulneribus à Cassio Cherea, aliisque conjuratis, A. æt. 28, imp. 4. *Tac. An. l. 6. Svet. in Calig.*

Junia Claudia, seu Claudilla M. Syllani filia Caligulæ prima uxor nondum Imperatoris. Obiit ex partu. *Tac. An. l. 6.*

Livia Horestilla secunda uxor. Hanc desponsatam C. Pisoni ipse sibi è convivio rapuit; sed brevi repudiavit, & relegavit. *Svet. in Calig. c. 25. Xiphil. in Cajo* vocat Corneliam Orestinam.

Lollia Paulina M. Lollii filia tertia uxor. Hanc quoque per vim sumpsit, coactò C. Memmio ejusdem marito eam sibi despondere; brevi autem repudiavit. *ibid.*

Cæsonia Orphiti, & Vestilæ filia luxuriæ, & lasciviæ perditissimæ femina quarta uxor. Occiso marito, cui etiam amatorum medicamentum propinaverat quo in furorem ageretur, ipsa quoque à Centurione transfixa est; & filia utriusque Julia Drusilla parietibus illisa. *ibid. & C. ultimo.*

V.

TIBERIUS CLAUDIUS Drusi Majoris, & Antoniae Minoris filius, Germanici frater, in Palatii angulo inventus à Prætorianis, dum post Caligulae mortem alii de Imperatore eligendo, alii de restituenda Republica disputarent, raptus est, & Imperator acclamatus, cum promississet iisdem singulis quina dena sestertia, A. 41. Principio ad bonum vergere videbatur: Plures optimas sanctiones tulit, multaque opera publica extruxit, ut Portum Hostiensem ad importandæ frumentum, Aquæductus per quadraginta milliaria, & alia; Lacum Fucinum derivavit, operantibus per undecim annos triginta millibus hominum: Inde verò ad malum accessit; nam & luxuriæ perditæ, & sævæ crudelitatis fuit; appetentior præterea ludendi, timidus, diffidens, & semistolidus. Britanniam tumultuantem ingressus est, & sine prælio intra sex menses composuit, præclarisq; inde triumphum egit. Periiit sumpto in boletis veneno, conscia uxore Agrippina, A. æt. 64, imp. 14. *Svet. in Claud. Tac. Ann. Lib. 11, § 12.*

Æmilia Lepida Augusti proneptis Claudii adolescentis prima uxor. Intacta repudiata est; seque postea ipsam occidit. *Svet. in Claud. c. 26. Tac. An. L. 6.*

Livia Medullina Camilla è Dictatoris Camilli genere secunda uxor. Obiit die nuptialis destinato. *Svet. lo. cit.*

Plautia Urgulanilla tertia uxor. Genuit Drusum, & Claudiam. Dimissa est propter libidinum probra, & homicidii suspicionem. *ibid. § c. 27.*

Ælia Petina Viri consularis filia quarta uxor. Genuit

nuit Antoniam ; repudiata inde est ob leves offensas . *ibid.*
c. 26.

Valeria Messalina Barbati Messalæ consobrini sui filia
quinta uxor . Hanc Claudius , cum comperisset super cæte-
ra flagitia C. Siliō etiam nupsisse , dote inter auspices consu-
gnata , supplicio affecta . Genuit Octaviam , & Britanni-
cum . *ibid. Tac. An. l. 11.*

Britannicus , ut modò dictum , Claudii è Messalina filius .
Germanicus primò dicebatur . Sublatus est per venenum à
Nerone Imperatore æmulatione vocis , & metu ne sibi raperet
imperium . *Suet. in Claud. c. 27. & in Ner. c. 33.*

Julia Agrippina Germanici filia Claudii neptis sexta ejus-
dem uxor . Desponsata priùs fuerat Passieno Crispo , inde
Cneo Domitio Ænobarbo Neronis patri ; postea in Caji fra-
tris sædissimo contubernio vixerat . Fæmina regnandi avidis-
sima , & libidinibus infamis . Interempta est filii Neronis ju-
su . *Suet. in Claud. c. 26. Tac. An. l. 4, 12, & 14.*

V I.

CLAUDIUS DOMITIUS NERO Cnei Domitii
Ænobarbi , & Agrippinæ filius à militibus , quibus
idem promiserat ac Claudius , ad imperium elatus
est A. 54. Primo imperii sui quadriennio optinus
fuit , reliquo tempore pessimus ; cum nullum fuerit vitium ,
quo se se non sædaverit . Bellum Britannicum infeliciter ges-
sit ; feliciter verò Parthicum per Domitium Corbulonem ; &
Judaicum per Vespasianum . Propter scelera multitudinem
à Senatu hostis judicatus est , contraque ipsam acclamatus in
Hispania Sergius Galba . Accepto nuncio , se requiri ut pu-
nia-

niatur more majorum , & adventare milites ad id missos pugionem jugulo adegit, adjuvante Epaphrodito à libellis extra portam Viminalem, jacens in scrobe quam ad corporis sui modulum parari sibi subito jusserat ; A. æt. 32, imp. 14. *Tac. L. 12. & seq. Svet. in Ner.*

Octavia Claudii Imperatoris & Messalinæ filia Neronis prima uxor . Hanc citò aspernatus dimisit , relegavit , & tandem sub adulterii prætextu jussit occidi . *ibid. C. 7, & 35. Tac. An. L. 12. &c.*

Poppæa Sabina Titi Ollii Viri Quæstorii filia , Rubo Crispo, seu Crispino equiti priùs desponsata, secunda uxor, qua ipse tamen antea pro concubina usus fuerat . Occisa est ab eodem istu calcis cum esset gravida , quòd serò ab aurigatione reversum conviciis incesserat . Genuit Claudiam . *Tac. An. l. 14, & 16. Svet. in Ner. c. 7.*

Statilia Messalina , Attico Vestino priùs nupta , tertia uxor . *Svet. lo. cit. Tac. An. l. 15.*

Cajus Julius Vindex natione Gallus , genere nobilissimus , coacta valida Gallorum manu adversus Neronem nova molitus est ; sed cum principatum parare sibi non studeret Galbæ detulit Imperium . Adversus eum missus est Rufus qui Germaniæ præerat ; factoque militum utrinque concursu absque Ducum jussu , ipse sibi manus intulit . *Xiphil. in Ner.*

V I I.

SERGIVS SULPICIVS GALBA Romanus è nobilissima Sulpiciorum familia , patre Servio Sulpicio , matre Mummia Achaja genitus , à militibus acclamatus est Imperator in Hispania contra Neronem , A. 68. Sevitiæ, ac

avaritiæ fama laborare dicebatur, ex quarum suspicione, cum sibi odium etiam ex nimia libertis concessâ licentia comparasset, à Prætorianis Ottoni faventibus trucidatus est Romæ in Foro; caputque ipsius ad eundem Ottonem in castra missum. Obiit A. æt. 73, imp. Mense 7. *Tac. Hist. L. 1. Svet. in Gal.*

Lepida Galbæ uxor. Ex hac suscepit ipse duos liberos; eaque mortua cælibatum constantissimè servavit. *ibid. C. 5.*

Piso Frugi Licinianus M. Crassi, & Scriboniæ filius, juvenis optima donatus indole à Galba pro concione adoptatus est, & Imperii hæres declaratus. Sexto post die, à Galbæ verò nece non multùm in templi Deæ Vestæ foribus confossus est. *ibid. C. 17.*

Clodius Macer Africæ Proprætor sub Nerone, ipso mortuo ad imperium aspiravit. Eodem tempore & Nymphidius Sabinus Romæ, & Fontejus Capito in Germania dominatum aucupabantur. Ipse à Trebonio Garuciano Galbæ procuratore sublatus est; ceterique etiam oppressi. *Tac. Hist. L. 1.*

V I I I.

MARCUS SALVIUS OTTO Lucii Ottonis, & Albiæ Terentiæ filius, familia nobili ex Etruriæ oppido Ferentino, ægrè ferens prælatum sibi adoptione Pisonem à Galba, militum sibi conciliavit animos, ab hisq; deductus in castra Imperator est salutaris A. 69. Vir munditiarum penè muliebrium, suiq; corporis immodicè studiosus. Audita Vitellii in Imperatorem acclamatione auctor Senatui fuit mittendæ legationis, quæ doceret, electū jam Principē, con-

cor-

cordi amque suaderet ; se ipsum præterea per internuncios imperii consortem , generumque offerens Vitellio . Sed , cum hujus copiarum nimis appropinquarent , ad arma ventum est , terque Otto per duces vicit ; nimirum apud Alpes , circa Placentiam , & ad Ædem Castoris . Novissimo autem prælio apud Bebriacum Cremonensium oppidum à Vitellianis fraude victus , tædio inde civilis belli , & ne sibi tanto civium sanguine ac periculo imperium tueretur , pugione se transfixit , A. æt. 38. imp. die 95. maximo cum dolore militum , quorum multi sibi vim intulere , & ad internecionem invicem concurrere . *Tac. Hist. l. 1, & 2. Svet. in Ot.*

I X.

AULUS VITELLIUS Lucii Vitellii , & Sextiliæ filius , Romano genere nobilissimus à Germanico exercitu propè Coloniam salutatus est Imperator vivente adhuc Galba . Enormis proceritatis fuit , & immodicæ gulæ , crudelis præterea , & vanus ; seque talem in itinere præcipuè præbuit è Gallis Romam versùs , quod triumphantium more per civitates omnes confecit . Deficientibus ad Vespasianum legionibus Mæsiarum , & Pannoniæ , item Judææ , ac Syriæ tractus est in Forum religatis post terga manibus , & injecto cervicibus laqueo ; tandemque apud Gemonias minutissimis ictibus excarnificatus est , inde unco raptus & projectus in Tyberim , A. æt. 57, imp. m. 10 circiter . *Svet. in Vit. Tac. Hist. l. 1, 2, & 3.*

Petronia Consularis viri filia Vitellii prima uxor . Genuit Petronianum altero captum oculo . *Sveton. cap. 6. Tac. L. 2.*

Galeria Fundana Prætorio patre nata secunda uxor . Ex hac nati sunt utriusque sexus liberi , inter quos masculus titubantia oris prope mutus , & elinguis . *Svet. c. 6.*

X.

F LAVIUS VESPASIANUS è Gente Flavia obscura potius ex oppido Reatino , Titi Flavii Sabini , & Vespasii Polæ filius ab exercitu Syriaco , cujus erat rector , Imperator dictus est , dum Otto , & Vitellius de imperio decertarent , *A. 69.* Fuit miræ sobrietatis , urbanitatis , moderationis , & effusi in literas studii ; avaritiæ tamen labe notatus . Judæam omnem præter Jerosolymam , & unum aut alterum oppidum subegit . Obiit stans inter manus sublevantium è profluvio ventris in Campania , *Ann. xt. 69, imp. 10. Tac. Hist. l. 2. Svet. in Vesp.*

Flavia Domitilla , seu Domicilla Statilii Capellæ Romani Equitis filia Vespasiani uxor . Genuit Titum , Domitianum , & Domitillam . *Svet. c. 3.*

Julius Sabinus principatum gerens in Lingonibus separatim magnum exercitum comparavit , fuitque Cæsar cognominatus , quod se Julio Cæsare prognatum diceret . A Cereale multis præliis victus est ; post quæ in sepulchrum quod ruri habebat ingressus ibi novem annos delituit ; credentibus interim omnibus ipsum mortuum . *Xiphil. in Vespas.*

X I.

TITUS VESPASIANUS patri successit in imperio A. 79; ipsumque optimè administravit . Fuit enim affabilis, clemens, liberalis, omniumque ferè virtutum professione adeò clarus, ut *humani generis deliciae* nuncuparetur . Bellum Judaicum à Patre jam susceptum, capta Urbe Jerosolyma, consummavit . Obiit in eadem villa, in qua pater, seu ex febris, seu ex veneno, A. æt. 42, imp. 2. *Svet. in Tito.*

Arricidia Tertulla Tertulli Romani Equitis filia Titi prima uxor. *ibid. C. 4.*

Martia Furnilla splendido genere orta secunda uxor. Suscepta filia divortium fecit. *ibid.*

Julia Titi, & Martiæ Furnillæ filia. Nupsit priùs F. Sabino; inde à patruo suo Domitiano corrupta est, & ardentè, palamque amata. *ibid. & in Domit. C. 22.*

X I I

FLAVIUS DOMITIANUS à fratre successor imperii designatus, eodem mortuo confirmatus est, A. 81. Primis imperii mensibus morum suorum reformationi studere videbatur, & miscere vitiis virtutes; mox verò vitiorum omnium, sevitiae præsertim, & rapacitatis experimenta publicavit. Expeditiones non semel suscepit; adversus Dalmatas, Gattos, & Dacos, à quorum Rege Decebalo annuo tributo pacem emit. Licet autem victo similis reverti coactus fuerit, triumphavit tamen, & Germanici, ac Dacici cognomen assumpsit. Trucidatus est in cubiculo suo, facta libertorum, & amicorum conspiratione, principe Stephano, consciaque uxore Domitia, A. æt. 45, imp. 15. *Suet. in Domit.*

Domitia Longina Domitiani uxor. Hanc ipse priori marito L. Ælio Lamie rapuit. Unicum genuit filium, qui obiit infantulus, & consecratus est. Mox, cum arderet amore Parridis, repudiata est; sed intra breve tempus resumpta, coniuge impatiente dissidii. *ibid. C. 1, § 3.*

X I I I:

NERVA COCCEJUS nobili genere ex oppido Narniensi natus ab interfectoribus Domitiani Imperator salutatus est A. 96. Princeps omnino laudabilis, & pacis artibus insignis. Cum verò propter senium ferè despiceretur Trajanum adoptavit. Obiit stomachi dolore correptus A. æt. 66. imp. 1. cum dimidio circiter. *Xiphil. in Nerva. Sex. Aur. Vict.*

X I V:

NERVA TRAJANUS ULPIUS ex urbe Hispaniæ Italicæ, nunc *Sevilla la Veja*, Nervam, à quo fuerat adoptatus, ex-

excepit A. 98. imperium tanta virtutum omnium professione administravit, ut inde Optimi cognomen obtinuerit. Germanos repressit, Dacosque non semel vicit; contra quos, ut commodius bellum gerere posset, celebrem illum Danubii pontem extruxit. Armenios quoque, Parthos, & Judæos profligavit; indeque Germanicus, Parthicus, Dacicus nominatus est, ut patet ex nummis. In Italiam ex Asia dum reverti parat obiit apud Selinuntem Ciliciæ, quæ urbs ab eodem Trajanopolis postea dicta est; A. æt. 64. imp. 19. cum dimidio. *Xiphil. in Traja.*

Plotina Trajani uxor, optima Imperatrix. *ibid. Sex. Aur. Vict. in Constantio* vocat ipsam Pompeam Plotinam.

Marciana Trajani soror, spectatæ moderationis matrona. Constat ex Arcu triumphali Anconitano, teste *Occone*.

Matidia Marcianæ filia, Mater Sabinæ, de qua infra. *Spart. in Hadr.*

X V.

ÆLIUS HADRIANUS Ælii Hadriani, & Domitiæ Paulinæ filius, gente Hispanus, Romæ tamen natus Plotinæ opera Trajani mentitus adoptionem imperium affecutus est A. 117. exque Asia reversus Trajani, quem

quem comitatus fuerat, cineres urna aurea claufas triumphali curru Romam invexit . Imperator humanitate, memoria, ingenio præstantiffimus, amore ac studio erga Rempublicam incomparabilis; non tamen fine aliquo vitio, utpotè truculentia quandoque, ac invidia . Judæos tumultuantes repressit; urbemque Jerofolymam Æliam Capitolinam nominavit . Provincias pænè omnes imperii incredibili laborum tolerantia peragravit; murumque illum celebrem in Britannia miræ longitudinis perduxit : Obiit ex hydrope apud Bajas, *A. æt. 62, imp. 21. Xiphil. Spart. in Hadr.*

Sabina Matidiæ filia (non defunt tamen qui sororem dicant) Hadriani uxor . Cum hac sæpius divortium facere cogitavit quòd effet sterilis . Inde verò in suspicionem adulterii cum Svetonio lapsam fervilibus pænè injuriis affectam ad mortem compulit voluntariam . *Spart. ibid. Sex. Aur. Viñ.*

Cejonius Commodus Verus, Ælius postea Verus dictus, nobili familia ortus ex Etruria, ab Hadriano Cæsar est factus, & in successorem suum adoptatus . Vir honestis moribus, sed valetudine admodum infirma . Obiit per somnum post epotum pharmacum, nondum anno adoptionis expleto . *Spart. in Æl. Vero.*

Antinous è Claudiopoli Bithiniæ urbe juvenis Hadriano cariffimus . Dum Nilum cum Imperatore navigaret navi excidit, & submersus est; summo cum ejusdem mæore, qui ipsum Statua, Templo, Ludis honoravit . *Sex. Aur. Viñ. Spart. Xiphil. in Hadr.*

ANTONINUS PIUS , qui & Titus Aurelius Fulvius Bojonius dicebatur, Titi Aurelii Fulvii, & Arriæ Fadiæ filius , paternum genus trahens è Nemauso, Hadriano à quo fuerat adoptatus successit A. 138. Princeps, tum moribus , tum optimis artibus præclarissimus , mira præcipuè pietate , tam in Rempublicam , quàm in Cives; unde & Pii cognomentum obtinuit . Paci, quàm bellis addictior domi confedit , bellaque in Britannos, Mauros , Germanos , Dacos, Judæos, Græcos, Alanos per Legatos feliciter administravit . Obiit Princeps omnibus amatus apud Latinos 12 milliariibus a b urbe , morte suavissima, veluti per somnum ; A. æt. 72 , imp. 23 cum dimidio. *Jul Capitol. in Anton.*

Faustina Annii Veri filia Antonini uxor . Fæmina malæ famæ . Obiit anno tertio imperii ejusdem Antonini . *ibid.*

Marcus Annius Galerius Antoninus Antonini, & Faustinae filius . Creditur infans admodum mortuus esse . Præter hunc alterum quoque marem , duasque fæminas Antoninus suscepit . *ibid.*

X V I I.

MARCUS AURELIUS ANTONINUS Annii Veri, & Domitiz Calvillz filius ab Antonino jussu Hadriani adoptatus eidem successit A. 161. Collegam sibi statim ex jussu ejusdem adscivit Lucium Verum . Honestate vitæ Imperatores omnes ferè supergressus est ; studiiisque supra modum addictus fuit , inter cætera Philosophiæ , quare *Philosophus* dictus . Parthos, Britannos, Catos, Marcomannos vicit ; adversus quos præcipuè belaturus , cum defecisset ærarium , ornamentorum imperialium auctionem in Foro Trajani fecit, vendiditque omnia, tum Palatii, tum suimet ipsius mobilia, nè extra ordinem quidquam à Provinciis exigeret . Obiit apud Vendobonam , quæ nunc *Vienna* ; A. æt. 59 , imp. 19. *Capitol. in Anton. Phil.*

Faustina Junior Antonini Pii, & Senioris Faustinz filia M. Aurelii uxor . Femina adulteriis infamis ; quæ maritus tamen dissimulavit semper . Obiit ex podagra ad radices montis Tauri. *ibid.*

Annus

Annius Verus M. Aurelii, & Faustinae filius . Obiit septenis exsecto sub aure tubore . Nati sunt Aurelio alii quoque filii , è quibus nominantur Commodus , Lucilla, & Fadilla . *ibid. Herod. L. I.*

LUCIUS VERUS Ælii Cæsaris filius à M. Aurelio , ut diximus, adoptatus est, & cum eodem imperavit: Princeps luxurię deditus , flaveque suę comę cultor studiosissimus . A M. Aurelio ad bellum Parthicum missus illud idem ipse per Legatos gessit , deliciis Asię nimium captus . Obiit apoplexia correptus in expeditione contra Germanos dum in lectica gestaretur , inter Altinum , & Concordiam, A. æt. 42, imp. 11. *Capitol. in Vero.*

Lucilla M. Aurelii , & Faustinae filia L. Veri uxor , quo mortuo nupsit Pompejano . Fœmina impudica ; à fratre suo Commodò in exilium missa est; inde occisa . *ibid.*

Avidius Cassius ex antiqua Cassiorum familia , M. Aurelio in expeditione Germania occupato , in Oriente rebellavit , seque Imperatorem jussit appellari . Vir , tum vitiis , tum virtutibus , illa etenim istis miscuit , non mediocris ; militaris disciplinæ insuper tenacissimus . Dum movit contra Auresum interfectus est consensu omnium , exceptis Antiochensibus , Imperatore ipsius mortem ægrè ferente , cum eidem parere statuisset , *Vulc. Gal. in Avid. Cas.*

X V I I I

LUCIUS AURELIUS COMMODUS M. Aurelii , & Faustinae filius patri successit A. 180. Princeps obscenitatibus , scurrilitate , aliisque vitiis inquinatissimus . Per Legatos vicit Britannos , & Parthos , sibi que sta-

tim Parthici cognomeu usurpavit . Cum nomina quorundam occidendorum in libello scripisset , hicque in Martiæ Concubinæ manus devenisset , ipsa , re detecta iis qui scripti fuerant, necem cum iisdem conjugum paravit . Primò eidem venenum vino odoratissimo mixtum propinatum est , sed magna ex parte per vomitum illud ipse rejecit; quare jussus ad ipsum ingredi Narcissus validi Timus Palestrita eundem suffocavit , A. æt. 32, imp. 13. *Lamprid. in Com. Herod. L. 1.*

Crispina Bruttii Præsentis filia Commodi uxor . Propter adulterium relegata est mariti jussu in insulam Capream , ibique strangulata . *ibid.*

X I X.

PUBLIUS HELVIUS, *Pertinax* cognominatus ab ingenii pertinacia in omnibus propositis , vel juxta alios à pertinacia patris ejus in exercenda negotiatione lignaria, Helvii Successi Africani viri filius juxta Apeninum in villa Martis ortus ab interfectores Commodi Imperator renunciatus est , quamvis invitus , A. 193. Homo verè antiquis moribus , & summa præditus gravitate . Prætorianorum , & Aulicorum licentiam severè coercens ipsorum odia in se convertit , quare ab iisdem duce Læto , qui ipsi auctor fuerat imperii , trucidatus est summo cum populi , senatusque dolore , A. ætat. 61, imp. mense 3. *Capitol. in Pert. Herod. L. 2.*

Flavia Titiana Pertinacis uxor . Genuit filiam , & filium , quem Senatus Cæsarem appellavit . *Capit. ibid.*

MARCUS DIDIVS SEVERVS JULIANVS natione Mediolanensis Petronii Didii Severi, & Claræ Æmilie filius, imperium à Prætorianis, magna vi pecunie pollicita, nundinatus, curiamque cum armis ingressus, à Senatu quoque jam trementi confirmatus est A. 193. Crapulæ, deliciisque deditus, & sponsionis factæ militibus immemor in eorumdem odia statim incidit. Acclamatoque interim Pescennio Nigro primùm, postea Septimio Severo, qui urbi jam armatus imminēbat, à Senatu capitis damnatus est, dataque cuidam gregario cura, qui obtruncavit eundem in Palatio, A. æt. 57, imp. mense 2. *Herod. L. 2. Spart. in Did. Jul.*

Mallia Scantilla mulier deformissima Juliani uxor. *ibid.*

Didia Clara Juliani, & Mallie Scantillæ filia. Nupsit Cornelio Repentino. *ibid.*

Cajus Pescennius, Nigro dictus à cervice valde nigra, Anni Fufci, & Lampridie filius, cum post consulatum Romæ gestum Syriæ præfesset, acclamatus est Romæ à populo Imperator

rator contra Didium Julianum , statimque & ab exercitu Syriaco salutatus . Vir in multis , magnisque rebus versatus , fama etiam mansuetudinis , & dexteritatis . Commissa cum Septimio Severo pugna victus tandem fugit , Antiochiamque se recepit : Ibi, dum se occultare studet, à Septimii militibus inventus occisus est A. æt. 58, imperio vix degustato . Habuit uxorem, & filios, quorum tamen nomina non traduntur . *Herod. L.2. Spart. in Pescen.*

Decimus Clodius Septimius , *Albinus* cognomento quòd ex matris utero prodierit candidissimus , cum Britannicis , & Germanicis exercitibus præfesset imperium affectabat . Ipsum igitur suspectum habens Septimius Severus contra Pescennium cum moveret , ut sibi conciliaret Cæsarem nominavit . Cum autem , & Augusti nomen aucuparetur , Severus sibi ab eodem timens , quòd etiam , cum esset genere clarus , & bonæ indolis , Populi Romani amore gaudere videbatur , contra eundem movit . Præliatum est apud Lugdunum in Gallia , & Albinus post varios casus victus est ; ipsiusque caput amputatum ad Severum delatum , qui misit illud Romam , futurum victoriæ suæ testem , & Albinus affeclis exemplum . Obiit homo voracissimus , voluptuosusque , voce insuper muliebri notatus , A. Christi 198. *Capitol. in Alb. Herod. L.2, & 3.*

X X I.

SEPTIMIUS SEVERUS , *Pertinax* cognomine , quod statim à sumpto imperio in Pertinacis honorem assumpsit , Marci Getæ , & Fulviæ Piæ filius genere Afer , cum Didius Julianus malè probaretur in imperio , acclamatus est à Germanicis legionibus prope Carnutum A. 193.

Prin-

Princeps liberalis, bellicosus, & literatus. Pantheon Romæ restituit. Vicit, ut diximus, Pescennium, & Albinum. Domuit Parthos, & Adjabenos, quare de iisdem victis cognomen reportavit. Britannos quoque subegit, & vallum per mediam insulam per 130. milliaria perduxit. Obiit Eboraci in Anglia cruditate plurimi eius oppressus, A. æt. 66, imp. 18 *Spart. in Sev. Herod. L. 2, & 3.*

Marcia Septimii Severi prima uxor. Ex hac juxta quosdam natus Caracalla, quibus tamen non assentimur. *Spart. in Sev.*

Julia è Syria, in nummis cognominata *Pia, Felix, Donna*, secunda uxor. Genuit Getam, Caracallam juxta meliorem opinionem, duasque filias. Fœmina impudica, quæ se se etiam incesto cum Caracalla sedavit. Audita ejusdem nece mortem ipsa sibi intulit Antiochię. *Spart. in Sev. Herod. l. 4.*

X X I L

MARCUS AURELIUS BASSIANUS ANTONINUS *Caracalla* dictus à quodam vestis genere ad talos usque demissæ quam militibus dedit, & populo, Severi Julięque filius Patrem excepit Ann. 211. In pueritia optimæ indolis fuit, sed mox in pessimum mutatus rapax, crudelis, & immanis factus est. Ob perpetuum cum fratre dissidium, diviso imperio per matrem, Europam, & Meridionales provincias obtinuit; sed consortis impatiens eundem interfecit. Susceptæ expeditione adversus Parthos occisus est à Centurione Martiali prope Caras, dum levando ventri operam daret, A. æt. 29, imp. 6. *Spart. in Carac. Herod. l. 4.*

Plautilla Plautiani Consulis opulentissimi filia Caracallæ uxor . Huic pater pro dote tantum dedisse fertur , quantum quinquaginta Reginis satis fuisset . Relegata fuit jussu mariti in Siciliam , ibique occisa . *Spart. in Sev. Xiphil. in Caracal.*

SEPTIMIUS ANTONINUS GETA Caracallæ frater, ejusdem , ut diximus , in imperio consors Orientales Provincias fortitus est . Fuit gulosus & moribus quidem asperis, non tamen omnino damnandis, studiisque etiam non mediocriter indulgit . Occisus est à fratre in matris gremio A. æt. 22, imp. 1. *Spart. in Geta.*

X X I I I.

MARCUS SEVERUS OPELIUS MACRINUS vili genere ortus ex Mauritania , sublato Caracalla sua præcipuè fraude sed admodum occulta , Imperator factus est à militibus in Asia A. 217. Princeps legum peritus , & justus , militaris quoque disciplinæ fervantissimus; aliquantulum verò crudelis , & voluptuosus . Cum Parthis ancipiti eventu pugnavit; ab eorumque Rege Artabane pacem tandem emit. Quocirca despectus militibus, quos etiam Heliogabali avia Julia Mæsa corruerat , interfectus est in Bithynia , A. æt. 54, imp. 2 inchoato . *Herod. L. 4, § 5. Capitol. in Macr.*

Nonia , seu Numia Celsa Macrini uxor . Genuit Diadumenum . *Lamprid. in Diadum.*

Marcus Aurelius Antoninus Diadumenus , seu Diadumenianus , sic appellatus quòd ex utero prodiens diadema quoddam veluti pileolum extulerit, Macrini, & Noniæ Celsæ filius,
A Pa-

A Patre dictus Cæsar post eundem statim est obruncatus, A. æt. 16, aut 12 juxta alios. *ibid. Herod. l. 5.*

X X I V.

MARCUS AURELIUS ANTONINUS BAS-
SIANUS, *Varius* dictus, vel ab avia materna
Julia Mæsa quæ & Varia dicebatur, vel quod vario
de femine nempe meretricio conceptus fuerit, ar-
tibus ejusdem aviæ Imperator acclamatus est ab exercitu in
Asia, A. 218. A quibusdam dicitur Caracallæ ex Julia matre
filius; ab aliis, quibus libentiùs assentimur Caracallæ filius
quidem, sed ex Sæmiade concubina. Dictus est etiam *He-
liogabalus* quòd Solis esset sacerdos, sive *Elagabalus*, ut
legitur apud alios. Imperium pessimè administravit, per
cru-

crudelitatem, libidinem, summamque negligentiam . Occisus est in latrina à Prætorianis Alexandro faventibus , ipsiusque corpus in Tyberim projectum, A.æt.18 , imp. 4. *Herod. l. 5. Lamprid. in Heliog.*

Julia Cornelia Paula , quæ creditur Pauli Præfecti-prætorio filia , Heliogabali prima uxor . Repudiata est ab eodem quòd maculam haberet in corpore . *Xiphil. in Heliog.*

Aquilia Severa è Vestalibus secunda uxor . Hęc quoque repudiata est , inde iterum sumpta. *ibid.*

Annia Faustina , quæ genus suum ad Commodum referre dicebatur, tertia uxor. Hanc sibi rapuit Heliogabalus , occiso priore ejusdem marito Pomponio Basso . Post ipsam brevi dimissam, Aquiliam resumpsit. *ibid. Herod. l. 5.*

Julia Mæsa Juliae soror , de qua in Septimio Severo , ex Emæsa urbe Phœnicæ , mater Sæmiadis , ex qua natus Heliogabalus , & Mammææ ex qua Alexander ; sagacissima & opulentissima mulier . Obiit A.æt. 60, Alexandro Imperatore . *ibid.*

Julia Sæmias , five Sæmiamira , five Sæmis Męsæ , ut diximus filia , Caracallæ concubina , ex eodemque Heliogabali mater . Cum filio administravit imperium , & cum eodem , quem tenebat mordicus occisa est . Huic permisit Heliogabalus Senatam muliebrem instituire , ex quo ridicula senatuf-consulta de legibus matronalibus ferebantur . *ibid. Lamprid.in Heliog.*

AURELIUS SEVERUS ALEXANDER, Alexianus antea dictus, natione Syrus, Varii Marcelli nobilissimi Viri, & Juliae Mammææ filius, obtruncato Heliogabalo, à quo jam fuerat Cæsar appellatus, ad imperium euectus est unanimi omnium consensu, A. 222. Republicanam summa sapientia, iustitia, pluribusque aliis virtutibus administravit. Plurima extruxit ædificia, inter quæ Thermas; multasque Statuas Colosseas erexit. Bellum variis hinc inde cladibus cum Artaxare Persarum Rege gessit; infeliciter verò expeditionem suscepit in Germaniam. Cum enim milites asperius regeret, Mater autem avariùs eosdem haberet, obtruncatus est in tentorio suo prope Moguntiam in vico, cui nomen Sicila, principe sceleris Maximino. Christum coluisse fertur, ethnica tamen pietate, cum ejusdem imaginem in larario suo inter Deorum, Heroumque simulachra asservaret. Obiit A. æt. 26, imp. 13. *Herod. l. 5. c. 6. Lamprid. in Alex.*

Sallustia Barbia Orbiana numismatum ope nostra hac ætate pro Alexandri uxore agnita est; cum antea Decii esse crederetur. *Vaillant. Herodianus L. 5, & Lamprid. in Alexandro referunt, ipsum sibi jugasse jussu matris puellam, quam hic Marciani filiam dicit. Ipse Marcianus ab eodem dicitur Cæsar factus fuisse, inde autem, cum genero pararet insidias, interfectus. Sitne autem hæc eadem cum Sallustio non liquet.*

Memmia Sulpitii viri Consularis filia altera uxor. *Lamprid. in Alex.*

Julia Mammæa Mæse filia Alexandri mater. Fæmina avarissima, cum filio trucidata est. *Herod. l. 5.*

X X V I.

IULIUS MAXIMINUS è Thracia , pastor olim & opilio , Patre genitus Gotho Micza nomine , matre autem Ababa ex Alania , sublato Alexandro imperium affecutus est à militibus acclamatus prope Moguntiam A. 235. Corpore fuit procerus , membris validissimus , moribus ferus , & immanis ; bibax supra modum , & vorax ; crudelissimus , tam in milites , senatoresque , quàm etiam in suos , quos omnes tolli curavit , ut ignobilitas sui generis celaretur . Germaniam Transrhenanam per 400. milliaria devastavit . Audita Gordiani in Imperatorem electione Romam movit sævas hæc illac inferens clades ; Aquilejæ autem retardatus , ac victus obsessorum virtute , cum de hostibus se se ulcisci non posset , in suos sævire cepit : Quare commoto exercitu trucidatus est dum quiesceret in tentorio , A. æt. 60 , imp. 3. *Capitol. in Maxim. Herod. l. 6 , 7 , & 8.*

Paulina Maximini uxor . Hanc ope nummorum agnosci-
mus . *Vaillant ; & alii .*

Maximus , seu Maximinus Junior Maximini & Paulinæ filius . Juvenis formosus , & procerus ; superbissimus autem , ut qui nec assurgeret patri ; vestitu accuratissimus ; cibi verò tantùm sylvestris appetentior . Unà cum patre , à quo Cæsar dictus fuerat , confossus est , A. æt. 18. *Herod. loc. cit. Capitol. in Maxim. Jun.*

Junia Fadilla Antonini proneptis Maximi uxor . Ipso mortuo nupsit Toxotio Senatori . *Capitol. ibid.*

Titus quidam Dux Osdroenorum à suis ob amorem & desiderium Alexandri Severi , odiumque Maximini Imperator factus

ctus est , omnibusque imperii insignibus ornatus, licet invitus .
Dum verò domi suæ cubat occisus est ab uno ex amicis suis ;
caputque ad Maximinum delatum , qui gratiis primùm actis
interfectori , ipsum postea jussit occidi . *Capitol. in Maximin.
Sen.*

X X V I I.

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS , pa-
ternum genus è Gracchorum gente , maternum
verò à Trajano Imperatore ducens , Metii Marul-
li , & Ulpiaë Gordianæ filius , *Africanus* cogno-
mento quòd Africae Proconsul esset , Imperator ibidem factus
est à militibus contra Maximinum A. 236. Princeps probis
moribus , & in multis spectatus negotiis . Poemata quoque
scripsisse fertur . Adventante Cartaginem Capeliano Maxi-
mini Duce , omnibus ad eundem præ timore transeuntibus ,
ipse viribus se destitutum noscens in cubiculo suo se suspen-
dit , A. æt. 80, imp. 1. cum dimidio . *Herod. L. 7. Capitol. in
Gord.*

Fabia Orestilla Antonini proneptis Gordiani uxor . Ge-
nuit Gordianum Juniorem , alterumque filium , item Metiam
Faustinam . *Capitol. ibid.*

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS *Junior Senioris* ,
& Fabiæ Orestillæ filius , Augustus non multò post electū patrē à
militib. dictus est . Fuit in studiis opinionis gravissimæ , memoriæ
singularis , bonitatis insignis , vini , fœminarumque cupidior ,
cibi verò parcior . A Capeliano ingenti cæde victus interiit ,
nec ejus cadaver inventum est , A. æt. 46. *ibid.*

Conantur aliqui , inter quos eruditissimus quidam anony-
mus

mus Gallus , alterum hic Gordianum titulo Cæsaris adstruere , tum ex Historiarum , tum ex Nummorum conjectura . Hanc tamen opinionem , plausibilem licet , & disertissimè à Gallo jam dicto in speciali disertatione quæ manuscripta ad nos peruenit exhibitam , veritati parùm consonam affirmare non dubitem . Quod attingimus tantùm ; primò quòd , nec loci hujus , nec nostri est instituti ipsam refellere ; deindè quòd eidem abundè D. Cuperum satisfecisse non ignoramus .

X X V I I I .

DECIMUS CAELIUS BALBINUS genere nobilissimus , bis Consul , interfectis Gordianis , à Senatu unà cum Pupieno electus est . Imperator contra Maximinum A. 237 , hac lege , ut ipse Romæ administraret , Pupienus verò ad bella proficisceretur . Eloquentia clarus , vini autem , cibi , venerisque avidior fuit . Rempublicam tamen cum Collega summa cum moderatione , ac pietate in senatum rexit . Occisus est cum eodem à militibus hoc modo . Audiens Pupienus , milites , qui Imperatores , non à se , sed à senatu factos oderant , contra se venire , ad accersendas copias Germanorum misit : Has Balbinus Collegam non ad defensionem , sed ad nova tentanda velle ratus , cunctanter auxilia trasmisit . Ingressi interea Palatium milites utrumquè Imperatorem fœditissimè corripuerunt , innumerisque offensis affectos ad castra trahere conati sunt ; accurrentibus autem Germanis , ambos interfecerunt , & cadavera in itinere reliquerunt . Obiit ipse Balbinus , A. æt. 60 , imp. 2 . inchoato *Herod. l. 7 , ac 8 . Capitol. in Max. & Balb.*

MAR-

MARCUS CLODIUS PUPIENUS MAXIMUS, patre ortus fabro ferrario, seu rhedario, moribus tamen, & virtute bellica nobilis cum Balbino, ut diximus, Augustus factus est. Contra Maximinum perrexit cum exercitu; sed dum Ravenna Aquilejam versus movet, ejusdem cædes ipsi nunciata, & capita patris, ac filii delata sunt. Romam igitur reversus est, summosque honores accepit à Senatu. Obiit trucidatus à militibus, ut relatam supra, A. æt. 74 *ibid.*

X X I X.

MARCUS ANTONIUS GORDIANUS III. Gordiani senioris nepos ex filia, seu ex filio secundum alios, Cæsar jam declaratus ex militum voluntate quando Maximus, & Balbinus Imperatores facti sunt, occisis iisdem, militum senatusque consensu Imperator factus est, A. 238. Princeps amabilis, gratus omnibus, ac jucundus, optimè Reipublicæ præfuit, usus præcipuè Mithrei Socrer sui consilio, & opera. Expeditionem suscepit in Persas, quos pluries vicit, adeoque oppressit, ut intra suum Regnum recesserint, Oriensque totum Romanis quietum reliquerint. Occisus est prope Ctesiphontem artibus Philippi, qui eò jam calliditate officiiisque pervenerat, ut ipsi à militibus imperium demandaretur, & veluti Gordiani tutor cum eodem imperaret; A. æt. 22, imp. 6. *Herod. l. 8. Capitol. in Gord.*

Furia Sabina Tranquillina Mithrei Præfeti-prætorio filia probatissima mulier Gordiani uxor. *ibid. Eutrop. l. 9.*

XXX.

MARCUS JULIUS PHILIPPUS humili loco in Arabia natus, rei bellicæ peritissimus, à militibus salutatus jam Imperator, occiso Gordiano imperium obtinuit A. 244. Fuit miræ calliditatis. Ludos sæculares celebravit. Movens contra Decium Imperatorem salutatum occisus est à suis Veronæ, A. imp. 5. *Capit. in Gord. Eutrop. l. 9. Sex. Aur. Viñ.*

Martia Otacilia Severa sœmina Christiana Philippi uxor. Hujus suafu quidam ferunt maritum ipsum ad Christum unâ cum filio conversum fuisse. *Euseb. l. 6. c. 26. Occo, aliique Antiquarii ex nummis.* Genuit Philippum Junioem, & filiam; refertur enim Philippi gener Severianus à *Zosimo l. 1.*

Philippus Junior Philippi, & Otaciliæ filius à Patre Cæsar factus est. Juvenis adeò severus, & tristis, ut nullo potuerit unquam lenocinio ad ridendum impelli, quare *Agelastos* dictus. Occiso patre ipse quoque Romæ periit trucidatus à Prætorianis; A. æt. 12. *Eutrop. l. 9. Pomp. Læt. in Phil.*

Marcus cognomento Philosophus, vir gravis, & sapiens post Gordianum à Senatu Imperator dictus fuerat; sed repente obiit. *Pomp. Læt. in Marco, & Sev.*

Severus Hostilianus Marco statim suffectus est. In morbum lapsus, venam medicis imperitè solventibus, obiit, *ibid.*

Marinus Dux Sarmatici limitis, à Philippo missus ad coerendos Scythas ab exercitu imperator salutatus est. Oborta autem factione militari occubuit. *Pomp. Læt. in Phil.*

MARCUS QVINTUS TRAJANUS DECIUS ,
 Bubalia , seu Bibali inferioris Pannoniæ urbe na-
 tus, cum à Philippo contra Marinum fuisset missus
 Imperator dictus est ab exercitu in Illyrico A. 249.
 Optimis artibus domi forisque præditus adeo civiliter impera-
 vit, ut cognomen Optimi meritis Trajano fuerit comparatus;
 laudabilior tamen si à Christianorum sanguine abstinuisset .
 Scythas multis præliis vicit ; ab ipsis verò tandem in insidias
 tractus obiit fortiter pugnans, crediturque in palude demersus,
 A. æt. 50, imp. 2 nondum expleto . *Eutrop. l. 9. Sext. Aur. Viñ.*
Pomp. Lat. in Dec.

Herennia Etruscilla Decii uxor . *Vaillant ope nummorum .*

Quintus Herennius Etruscus Messius Decius Decii, & Etru-
 scillæ filius; patri confors fuit in imperio , & cum eodem obiit
 in pugna contra Scythas . *Pomp. Lat. in Dec. Sext. Aur. Viñ.*

Lucius Priscus, qui apud Macedonas præses erat , à Gothis ,
 qui illò pervenerant post Thraciæ devastationem , imperator
 factus est; mox autem & cæsus . *Sext. Aur. Viñ. de Cæsaribus .*

Julius Valens , digressò ab urbe Decio contra L. Priscum ,
 acclamatus est Imperator à vulgo ; brevi ipse quoque interiit .
ibid.

X X X I I

CAJVS VALENS HOSTILIANUS, seu natura, seu adoptione Decii filius, occiso eodem factus est Imperator à Senatu; ut cum Gallo, quem milites elegerunt, imperaret. Non multo post electionem suam obiit ex pestilentia *A. 251. Sex. Aur. VIII.* Alii hujus non meminerunt, alii sub Gallo electum fuisse tradunt.

CAJVS VIBIVS TREBONIANVS GALLVS vir patritius, à Decio Dux in Mæsiæ limite constitutus, acclamatus est post Decium Imperator à militibus *A. 251.* Princeps ignavus nihil egit memoria dignum, damna potius inflixit imperio; nam sedus cum Scythis pepigit, iisdemque tributum solvit: Barbari ex eo audaciores facti sedus fregere, pluresque Romanorum provincias depopulati sunt: Imperatore inde electo Æmyliano, dum contra ipsum proficiscitur à propriis militibus ignaviam hominis despicientibus occisus est, *A. æt. 47, imp. 3. Pomp. Let. in Gal.*

Post Gallum ponitur ab *Occone Hostilia Severa*, de hac quid aliud afferamus non occurrit.

VOLUSIANVS Treboniani filius à Patre consors imperii factus est. Obit trucidatus à militibus unà cum eodem. *ibidem.*

X X X I I I.

CAIVS IVLIVS AEMYLIANVS, natione Mauras, cum esset sub Treboniano legionum Pannoniæ rector, & impigrè adversus Scythas decertasset à militibus imperator factus est gratitudinis ergo, quòd iisdem promissa ante pugnam præmia uberrimè perfolvisset; A. 254. Princeps pugnacissimus, qui Barbaros omnes facillè domuisset, sicuti pollicitus senatui fuerat; sed, acclamato ad imperium Valeriano, à propriis militibus metu civilis belli occisus est prope Spoletium; A. æt. 40, imp. mense 3. *Eutrop. l. 9. Pompon. Læt. in Aemyl. Sex. Aur. Vict.*

X X X I V.

PUBLIVS LICINIVS VALERIANVS Valerii Flacci filius genere nobilissimus, quem nonnulli putant de gente Cornelia, ab exercitu Rhætico salutatus est Imperator, A. 254. Mirum quàm dissideant Historici in hoc Principe describendo; nam quidam semistolidum, & Reipubli-

blicæ prorsus inutilem dicunt ; alii verò probatum hominem , summoque in honore semper habitum . In Germanos acerrimè desèviit, ex eoque visa ipsi fortuna, & felicitas evanescere . Germani enim magna irruptione in Italiam Ravennam usque pervenere . Inde autem movens contra Saporem Persarum Regem ab eodem captus est, A. imp.6, aut 4 secundum alios. Miserandam apud hostes servitutem subiit, à qua nullis precibus, nulloque pretio potuit exsolvi . Obiit tandem ab iisdem excoriatus, & sale conspersus , A. æt.76. *Eutrop. l.9. Sext. Aur. Viâ. Pomp. Lat. Treb.Pol. in Valer.*

Mariniana Valeriani altera uxor , ex qua natus Valerianus Junior. Hanc ope nummorum agnoscimus . Alterius uxoris, ex qua Gallienus nomen ignoratur . *Treb.Pol. in Valer. Jup.*

X X X V.

PUBLIUS-LICINIUS GALLIENUS Valeriani filius à Patre Cæsar jam factus rerum summa solus potitus est eodem capto, Imperatorque dictus A. 260. A patre optimè educatus fuit , liberalesque artes etiam disertè professus est . Patris autem censura solutus vitiis omnibus se se addixit, luxuriæ præsertim , & ignavissimæ negligentia; ; indeque

deque factum ut plurimi è Ducibus contra ipsum insurgerent, imperiumque eidem eripere conarentur ; Occisus est prope Mediolanum artibus Macriani, & Heracliani ducum suorum, dum pergeret contra Aureolum Tyrannum , A. æt. 50, imp. post patrem 8. *Treb. Pol. in Gal.*

Cornelia Salonina, in nummis Græcis appellata Chryfogone Gallieni uxor . Legimus & nomen Piparæ , seu Pipæ ejusdem uxoris ; hancque alii eandem cum Salonina dicunt , alii non item . *Sex. Aur. Vict.*

Publius Licinius Cornelius Valerianus Gallieni & Saloninæ filius . Ab avo suo Valeriano factus est Cæsar, sed brevi periit . *Sex. Aur. Vict.*

Cornelius Saloninus Cornelii Valeriani frater, eodem mortuo, Cæsar à patre dictus est . Occisus est Coloniae, acclamato ad imperium Posthumo, qui datus ipsi fuerat in tutorem . *ibid. Treb. Pol. in Posth.*

Licinius Valerianus Junior Valeriani Senioris , & Marinianæ filius , Gallieni frater . Juvenis probis moribus , fratricque dissimilis unà cum eodem occisus est . *Treb. Pol. in Val. Jun. & Gal. Pomp. Læt. in Valer.*

Gallienæ cujusdam Imperatoris Gallieni consobrinæ meminit *Treb. Pol. in Celfo tyranno* . Hanc Augustam appellatam fuisse suadere conatur etuditissimè Vallemontius in speciali tractatu , ex nummo aureo, in quo circum caput Gallieni Imperatoris legitur *Galliena Augustæ* . Præterire hoc noluimus, nè videamur doctissimi Viri conjecturam parvi facere .

Gallieno Imperatore insurrexere triginta circiter Tyranni , qui Romanum Imperium dum affectant, sibiq; invicem rapiunt cuncta sanguine , ac sceleribus miscuere . Hi omnes ferè per Imperii limites Duces erant , dumque imperator ignavia & luxuria perditissimus Reipublicæ curam negligeret , occasionem nova moliendi hæsti sunt . Horum seriem non divulgatam subtexemus, quamvis eorum aliqui sub Claudio, & Aureliano fuerint , à quibus sublati sunt . Historiam attingunt plures auctores , ut *Pomp. Læt. in Valer. Sex. Aur. Vict. Eutrop. l. 9. Oros. l. 7, c. 22.* aliique; sed quia nullus uberius egit Trebellio Pollione, qui ex professo triginta Tyrannorum Historiam scripsit, idè ejusdem tantùm utemur testimonio .

I.

CYriades Sapor Perfarum Regi sociatus Antiochia, & Cesarza captis Augustum se dixit . Adventante autem Valeriano per insidias suorum occisus est . *Treb. Pol.*

2. In-

2.

Ingenius vir fortis Pannoniæ rector à Mæsiaco exercitu Imperator est salutatus. Victus à Celere Veriano Galliæni Præfecto se ipsum, nè caperetur, occidit. *idem*.

3.

Marcus Cassius Latienus Posthumus Dux Transrhenani limitis imperium arripuit Coloniae, occiso Salonino Galliæni filio. Cæsus est à Gallis novarum rerum cupidus fraude Lolliani, A. imp. 7. Vir fortissimus in bellis, in pace constantissimus, in omni vita gravis. *idem*.

Junia Donata Posthumi uxor. *Occo.*

4.

Posthumus Junior jam dicti filius à Patre Cæsar, inde & Augustus à Gallis dictus est. Juvenis eloquentissimus, qui auctor creditur Controversiarum, quæ Quintiliani Declamationibus adnectuntur. Obiit cum patre. *Treb. Pol.*

5.

Lollianus vir fortissimus, sublato Posthumo, imperium arripuit in Gallia, profuitque Reipublicæ, nam Germanos coercuit. Occisus est à suis quòd nimis esset in laboribus indicendis. *idem*.

6.

Marcus Plavonius Victorinus à Posthumo confors imperii factus, sublato Lolliano, regnavit solus in Galliis. Vir nulli sanè secundus, nisi præceps libidine fuisset. Sublatus est Coloniae à quodam milite cujus uxorem corruerat. *idem*.

7.

Victorinus Junior prioris filius à patre dictus est Cæsar qua hora interfectus est ; ipseque , occiso patre , statim à militibus est confossus . *idem* .

8.

Victoria , seu Victorina Victorini senioris mater , sublatis filio , ac nepote Augustæ nomen retinuit , & Mater Castrorum dici voluit . Tetricum ad imperium capeffendum hortata est , quo imperante obiit ; dubium naturalinè fato , an violento . *idem* .

9.

Marcus Aurelius Marius , Mamurius etiam , & Vecturius dictus , vir strenuus , & miræ fortitudinis , in manibus præsertim , ac digitis post Victorinum rapuit imperium , quod tribus tantum diebus obtinuit . Occisus est à gregario milite gladio , quem ipse olim fecerat , fuerat enim faber ferrarius . *idem* .

10.

Regillianus è Dacia Deceballi Regis affinis , cum in Illyrico ducatum gereret , à Mæsiis acclamatus est Imperator per jocum inter cænandum inspecta ejusdem nominis notatione . Fuit in bellis probatissimus , multaue contra Sarmatas fortiter gessit . Milites autem Provinciales timentes , ne in eos propter ipsum sæviret Gallienus , sicuti olim sævierat propter Ingenuum , eundem interfecerunt . *idem* .

11.

Aureolus dux in Illyrico coactus est à militibus in Gallieni contemptum imperium summere . Conflictu habito cum Claudio Imperatore interijt ad Pontem Aureoli , nunc *Pontis-rolæ*, in Insubria. *idem* .

12.

Marcus Fulvius Macrianus in Oriente unà cum filiis acclamatus est Imperator . Dum movet contra Aureolum 45 millibus militum, in Illyrico cum Domitio Domitiano Aureoli duce congressus, occisus est . *idem* .

13.

Quintus Fulvius Macrianus Junior cum Patre Augustus est dictus, cumque eodem occisus. *idem* .

14.

Cajus Fulvius Quietus alter Macriani senioris filius . Cum patre factus est Augustus . Occisus autem patre , ac fratre in Asiam reversus est , ibique est sublatu ab Odenato prope Edeffam. *idem* .

15.

Balista auctor Macriano imperium capeffendi , ipse quoque à quibusdam dicitur imperium degustasse; vir sanè virtute bellica præclarus . Interfectus est dum in tentorio cubaret à gregario milite jussu Odenati , non longè ab Antiochia , in vico Daphne. *idem* .

16.

Domitius Domitianus è Domitiano , ac Domitilla genus trahens Dux fuit Aureoli fortissimus , ac vehementissimus . *Zosimus L. 1.* de ipso ait quòd venerit in suspicionem novarum rerum , & brevi fuerit oppressus . Apud ceteros Historicos de ipsius imperio altum silentium . Ope autem nummorum , quorum uno pulcherrimo , indubitataque fidei , & latino quidem gaudemus , affirmamus cum Patino , & aliis è recentioribus hunc Augustum fuisse , & imperium quidem plusquam annum unum saltem tenuisse .

17.

Odenatus Princeps Palmyrenorum vir bellicosus , capto Valeriano , Regem se primùm , inde Imperatorem quoque iussit appellari . Persas domuit , totumque ferè Oriens pacavit , ac Romano juri subjecit . Occisus est à Mæonio consobriño suo imperium affectante . *Treb. Pol.*

18.

Herodes Odenati filius ex altera uxore quàm Zenobia cum patre factus est Augustus . Juvenis delicatissimus , & luxuriæ prorsus Orientalis . Interfectus est cum patre . *idem.*

19.

Mæonius Odenati consobrinus eidem vitam rapuit , & imperium . Statim tamen homo spurcissimus occisus est à militibus . *idem.*

20.

Valens apud Macedonas sumpsit imperium , vt se se à Macriani insidiis tueretur . Vir pace, belloque bonus; sed mox occisus est à militibus . *idem* .

21.

Piso à Macriano ad cædem Valentis missus , cognito eundem Imperatorem fuisse declaratum , in Thessalia confedit ; seque ibi constituit Imperatorem . Fuit sanctitatis miræ , & Frugi dictus ; ipsique mortuo divini honores , Statua , & Quadriga decreta sunt . Interfectus est, missis percussoribus à Valente . *idem* .

22.

Æmilianus in Ægypto ab exercitu Imperator factus est , & ob victorias in iis regionibus Alexandrinus appellatus . A Theodoro Gallieni Duce captus est , & strangulatus . *idem* .

23.

Saturninus Dux optimus ab exercitibus acclamatus imperium sumpsit . Rebus multis egregiè gestis, cum severioris esset disciplinæ, ab iisdem, qui ipsum elegerant , sublatus est . *idem* .

24.

Tetricus, favente Victorina Augusta, Imperium arripuit in Galliis . Plura gessit pari fortitudine, ac felicitate . Cum autem militibus insidiosis præesse nollet Aureliano se tradidit , à quo ductus est in triumphum ; sed inde magno honore habitus , & Corrector totius Italiæ factus . *idem* .

25. Te-

25.

Tetricus Junior prioris filius eandem cum patre fortunam expertus est; cum eodem Cæsar factus, ab Aureliano in triumphum ductus, ab ipsoque honoratus. *ibid.*

26.

Trebellianus in Isauria factus est Imperator; captus inde à Gallieni ducibus, & occisus. *idem.*

27.

Herennianus Odenati, ac Zenobiæ major natu. Mortuo patre imperatoris insignibus à matre regnandi avida ornatus est. Dubium ab Aureliano victus fuerit, an proprio perierit fato. *idem.*

28.

Timolaus alter Odenati filius, & Zenobiæ eandem cum fratre fortunam expertus est; ejusdemque pariter mors incerta. *idem.* Legimus & Balbatum Zenobiæ filium apud *Vopisc. in Aurel.*

29.

Zenobia de Ptolomæorum stirpe Odenati uxor. Imperavit filiorum nomine sub Gallieno, Claudio, & Aureliano, à quo tandem victa est, & in triumphum ducta. *Treb. Pol. Eutrop. l. 9.* Mirum autem quòd *Zosimus l. 1.* scribat ipsam in itinere obiisse, nec Romam pervenisse.

Vabalathus, Ermias cognomento, alter Odenati filius. Unà cum noverca Romani juris factus est. Ejus effigiem in averfa parte quorundam numismatum Aureliani videmus. *Patinus ex Trifano.*

30. Cel-

30.

Celsus Africæ Tribunus factus est ab Afris in Gallieni contemptum Imperator . Septimo die post interfectus est opera Gallienæ cujusdam Gallieni consobrinx , de qua jam supra .
idem .

31.

Censorinus vir omni honore perfunctus , dum in agro suo degeret senex , & claudus ex vulnere, quod in bello contra Perfas Valeriani temporibus telo ipsi fuerat inflictum , unde per jocum *Claudius* dicebatur , factus est à militibus imperator . Ab iisdem etiam est occisus , quòd severioris esset disciplinæ .
idem .

X X X V I

MARCUS AURELIUS CLAUDIUS è Dalmatia , Gallieni morientis sententia Imperator designatus, eodem mortuo votis omnium confirmatus est, tum in exercitu, tum postea Romæ in Senatu, A. 268. Imperator optimis moribus , sapientibus institutis , re bellica , & parsimonia vitæ conspicuus . Aureolum statim vicit, inde contra Gothos , innumerofque alios septentrionalis plagæ barbaros movit , quos summo reipublicæ bono profligavit, cæsis hostium 320. millibus . Obiit Sirmii in Pannonia ex lue , A. æt. 32 , imp. 2. *Treb. Pol. Pomp. Lat. in Claud. Eutrop. l. 9. Sext. Aur. Vist.*

XXXVII.

X X X V I I .

MARCUS AURELIUS QVINTILLUS Claudii frater, vir optimus, fratre mortuo, à Senatu Imperator factus est, A. 270. Cùm exercitus Aurelianum acclamasset, ipse se imparem cernens venas sibi solvit imp. die 17. Alii tradunt ipsum à Prætorianis interceptum. *Pomp. Læt. Trebel. Pol. in Claud. Sext. Aur. Vict. Eutrop. L. 9. Cassiod.* addit, ipsum Aquilejæ occisum fuisse.

Crispus Claudii, & Quintilli frater. Filiam habuit Claudiam nomine, ex qua, & Eutropio nobilissimo viro natus est Constantius Chlorus, de quo infra. *Treb. Pol. in Claud.*

X X X V I I I .

VALERIUS AVRELIANUS, obscuro natus genere in Pannoniæ urbe Sirmio, à militibus euectus est ad Imperium A. 270. Princeps miræ virtutis in bellis, & disciplinæ severissimæ. Plures retulit victorias, tam in Occi-

Colligitur ex Vopisco uxoratum ipsum fuisse , Uxoris tamen nomen non occurrit .

X L.

MARCUS ANNIUS FLORIANUS Taciti frater vir prodigus, & cupidus imperandi, mortuo fratre, arripuit imperium, A. 276. Interfectus est à militibus Tarfi, acclamato Probo . Alii autem scribunt, ipsum sibi necem solvendo venas intulisse, imp. Mense 2. *Vopisc. in Flor. Sex. Aur. Vict.*

X L I.

MARCUS AURELIUS VALERIUS PROBUS, genere ignobilis è Sirmio , filius cujusdam Maximi qui olitor à quibusdam dicitur fuisse , à militibus electus est Imperator in Oriente , A. 276. Vir disciplinæ severissimæ , & miræ virtutis in bellis . Tyrannos Saturninum , Proculum , & Bonosum dejecit , Barbarosque undequaque , aut debellavit , aut terruit ; quare *Victor omnium gen-*

genium Barbararum, & Tyrannorum dictus est . Plura, & maxima opera militum nisu & laboribus in Germania, Mæsia, aliisque provinciis perfecit; solebatque dicere, annonam gratuitam militem comedere non debere . Id autem ægrè ferentes milites ipsam prope Sirmium interfecerunt, A. ætat. 50, imp. 6; alii dicunt 5. *Vopisc. in Probo. Eutrop. lib.9. Sex. Aur. Vict.*

Saturninus à Gallis oriundus, dux limitis Orientalis ab Aureliano constitutus, Imperatorem se dixit in Ægypto . Missis à Probo militibus occisus est, ipso Probo tamen invito, qui ad eundem epistolas sæpè miserat, in quibus veniam pollicebatur . *Eutrop. l.9. Vopisc. in Saturn.*

Proculus Albinganni in Liguria natus, impellentibus Gallis Lugduni sumpsit imperium . Vir fortis, & rei bellicæ peritissimus . A Probo fugatus est in ultimas Galliarum oras, ubi à Francis proditus Probi militibus, ab iisdem est interfectus . *Vopisc. in Proc.*

Viturgia, quæ & Sampso dicta fuit, Proculi uxor . Genuit filium nomine Herennianum . *idem.*

Bonosus Britannus, vir admodum bibax, sed bellicosus, cum esset dux Rhætici limitis imperium sibi usurpavit ad Rhenum . Victus à Probo laqueo se ipsum sustulit . *Vopisc. in Bon.*

Hunila de Gothorum gente Bonofi uxor . Nati ex hac bini liberi, quibus Probus pepercit . *idem.*

X L I I.

MARCUS AURELIUS CARUS ; quem alii Romanum ; alii Mediolanensem , alii Illyricum , alii Narbonensem faciunt ; occiso Probo Imperator acclamatus est à militibus ; A. 282. Princeps per omnes, tam urbanos, quàm militares gradus provectus , victoriisque clarus adversus Sarmatas , & Persas : Obiit ictu fulminis prope Ctesiphontem ad Tigrim fluvium ; A. imper. 2. *Vopisc. in Caro. Eutrop. Lib. 9. Sext. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Caro.*

X L I I I.

MARCUS AURELIUS CARINUS Cari filius natu major, à patre cum Numeriano fratre ad imperii consortium adscitus, imperium gerere cœpit post patrem A. 283. Homo luxuriæ immodicæ, ut qui dicatur fuisse novem uxorum vir: Audito Diocletianum Imperatorem factum venit in Italiam è Gallia, cui pater ipsum præfecerat, interimque vicit Sabinum Julianum. Contra Diocletianum inde movit, cum quo sæpius confligit; tandem verò à suis desertus interfectus est à Tribuno suo prope Murfiam in Mæcia, A. imp. 2 inchoato. *Vopisc. in Carino.*

MARCUS AURELIUS NUMERIANUS Carini frater cum eodem imperavit. Juvenis fratri dissimillimus, moribus honestissimis præditus. Occisus est ab Arrio Apro socero suo, qui ad imperium aspirabat, A. imp. 1. Mortem patris adeò flevisse perhibetur, ut præne oculos amiserit. *Vopisc. in Numer.*

Sabinus Julianus, Carino imperante, imperium arripuit. Ab eodem in Campis Veronensibus occisus est. *Sex. Aur. Vict.*

X L I V.

VALERIUS DIOCLETIANUS , ante imperium Diocles à Dioclea matre dictus , Salonis in Dalmatia ignobili genere ortus , sublato Apro qui Numerianum occiderat Imperator factus est à militibus in Oriente , A. 284. Princeps fortis , & sapiens ; superbus tamen , & supra modum crudelis . Ægyptum rebellantem compescuit sublato Achilleo . Bagaudas in Gallia per Maximianum Herculeum , Quinquegétianos in Africa tumultuantes , Persasque vicit , duxitque in triumphum Narfis ipsorum Regis uxorem . Christianos sævissimè persecutus est . Deposuit Imperium Nicomediæ postquam ipsum per 20 annos tenuisset , inque suam Dalmatiam se recepit , ubi septimo anno post obiit , sumpto , ut plerique putant , veneno ; A. æt. 78. *Vopisc. in Numer. Eutrop. l. 9. Oros. l. 7 , c. 25. Sex. Aur. Vict. Pompeon. Lat. in Dioclet.*

MAR-

MARCUS AURELIUS VALERIUS MAXIMIANUS, *Herculius* cognomento quod se de genere Herculis iactitaret, Sirmii natus parentibus agrestibus à Diocletiano factus est Imperator, sibiq; collega, A. 288 juxta Theophanem, juxta ceteros 284. & præfectus est Occidenti, cum ille sibi Oriens reservasset. Fuit sævitissimus, verèq; pestis, pernicies, & furia, & si quid immanius dici potest; Strenuus tamen; nam, & Bagaudas, & Quinquegentianos, Persas, Germanos, aliosq; vicit, ac repressit. Quo die Diocletianus Nicomedix, ipse Mediolani deposuit purpuram. & in Lucaniam secessit, imperii A. 16 juxta Theophanis computum, juxta alios 20; quibus favet Auctor Panet. Maximiano Aug. C. 11, qui eidem Annos imperii 20 attribuit. Imperium autem invadente Maxentio ipsius filio, ipse quoque rursus libidine regnandi exarsit; sed inde rejectus ad Constantinum generum suum confugit: Cum verò eidem insidias strueret, hisce viro ab uxore Fausta patefactis, ipse ejusdem jussu Massilia strangulatus est, A. æt. 60, *Eutrop. l. 9, & 10. Oros. l. 7, c. 8, & 26.* Sed Zosimus, quem in multis à cæteris auctoribus dissentire comperimus, eundem tradit apud Tarsum morbo consumptum. l. 2.

Eutropia Syra mulier Maximiani uxor. Genuit Maxentium, & Faustam. *Sext. Aur. Viñ.*

Achilleus in Ægypto Imperium arripuit. A Diocletiano captus feris dilaniandus objectus est. *Sext. Aur. Viñ. Oros. l. 7, c. 25. Pomp. Lat. in Dioclet.*

Carausius Hibernus purpuram sumpsit in Britannia. A Maximiano, qui eundem vincere non potuerat, pacem impetravit, unàq; & imperium totius insulæ. Post 7 annos interfectus est dolo Allecti. *Eutrop. l. 9. Pompon. Lat. in Dioclet.*

Allectus Carausii familiaris, occiso ob regnandi libidinem Carausio, invasit imperium. Oppressus est autem ab Asclepiodoro Constantii Chlorig præfecto. *Auct. cit.*

X L V,

FLA-

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTIUS, *Chlorus* cognomento quòd pallidior esset, filius Eutropii & Claudiae de quibus jam supra dictum est, ab Imperatore Herculio Cæsar electus eodem in privatum secedente, Augustus est dictus A. 304; factusque est consors Armentario, de quo infra. Cessit ipsi Gallia, Germania, Italia, Hispania, & Africa, è quibus Africam, & Italiam collegæ reliquit. Fuit Princeps optimus, omnibus amabilis, liberalis, ac strenuus. Alemannos ingenti clade profligavit. Obiit Eboraci in Anglia morbo consumptus, A. æt. 56, imp. à Maximiano 2, ab accepto autem Cæsaris nomine 14. *Treb. Pol. in Claud. Sext. Aur. Vict. Eutrop. Lib. 10. Pomp. Lat. in Const. Oros. l. 7, c. 25.*

Flavia Helena è Britannia, genere, si plerisque credimus, obscurissimo Constantii prima uxor. A *Zosimo l. 2, & Orosio l. 7, c. 25.* dicitur ejusdem concubina. Ex hac natus Constantinus M. Obiit sanctissima mulier Romæ, supra Annum æt. 80. *Sext. Aur. Vict. Ruffin. l. 1, c. 7. Zonar. in Constant. Eutrop. lib. 10.*

Flavia Maximiana Theodora Maximiani Herculii privigna (Eutropiæ scilicet ipsius uxoris ex priore marito filia) secunda uxor. Ex hac nati Haniballianus, Constantius, & Constantia; alii addunt Eutropiam, & Anastasiam. *Pomp. Lat. Oros. l. 7, c. 25.* sex filios ex ea natos tradit.

GALERIUS MAXIMIANUS, *Armentarius*, cognomēto quòd olim pastor fuisset, in Dacia ortus à Diocletiano dictus est Cæsar, Constantioque collega factus; inde autem cum eodem Augustus dictus est A. 304. Præfuit Illyrico, Græciæ, Orienti, iisque postea Provinciis, quas ipsi collegam cessisse jam diximus. Fuit libidinis, & crudelitatis immodicæ; & Christianos acerrimè persecutus est. Persas vicit cum Diocletiano. Contra Maxentium Severum misit, quo victo, ut dicemus suo loco, movit ipse ex Illyrico; sed, cum in itinere accepisset præsagium de militum suorum defectione si conflixisset, Illyricum repetiit. Ibidem obiit ex ulcere inguinali, *justo Dei judicio propter summam illam libidinem qua flagrabat*, ut ait *Theod. Meth.* vermibus miserè exesus, & quidam

tradunt, ipsum sibi ex nimia vi doloris, necem intulisse, A. imp. post Diocletianum 7. *Sex. Aur. Viñ. Eutrop. l. 10. Orof. l. 7, c. 25. Euseb. l. 7, c. 15.*

Galeria Valeria Diocletiani filia Maximiani uxor. *Sex. Aur. Viñ. Eutrop. l. 9.*

FLAVIUS VALENS, seu VALERIUS SEVERUS, quem aliqui credunt Armentarii nepotem, ab eodem unà cum Maximino Cæsar est renunciatus, præfectusque Italiae, & Africae. Contra Maxentium missus captus est, & occisus, seu Romæ, seu Ravennæ; variant enim auctores: Nec desunt qui referant, ipsum dolis Maximiani Herculii è Lucania Romam ad Maxentium filium pergentis circumventum fuisse. *Sex. Aur. Viñ. Eutrop. l. 10. Orof. l. 7, cap. 25, & 28.*

MAXIMINUS, DAZA dictus ante Imperium, Armentarii ex sorore nepos Cæsar unà cum Severo, ut diximus, creatus est ab avunculo, ipsique Provinciae Orientales assignatæ. Cum audivisset Licinium Augustum appellatum, ipse se quoque Imperatorem dici iussit. Sævissimus fuit, præsertim cum maderet vino, cujus erat avidissimus; pluraque adversus Christianos edidit exempla immanitatis. Amator autem Literatorum fuisse fertur. Suscepto contra Licinium bello primo conflictu victor exitit, sed inde sæpius profigatus est; quare in fugam veluti se coniecit ex Illyrico, ubi fuerat pugnatum, obiitque Tarsi in Cilicia morbo ferè quo avunculus: Alii autem referunt ipsam se strangulasse. *Sex. Aur. Viñ. Pomp. Lat. Euseb. l. 8, c. 16. Eutrop. l. 10.*

Marcus Aurelius Valerius Maxentius Maximiani Herculii, & Eutropiæ filius à Prætorianis Imperator factus est Romæ, quos ipse Constantini invidens gloriæ magnificis promissis ad scelus pellexerat, A. 306. Homo libidinosus, sævus, incantationibus addictus, in Christianos impius. A Constantino M. victus est ad Pontem Milvium, & Tiberi absorptus, A. æt. 30, imp. 6. *Eutrop. l. 10. Pomp. Lat. Orof. l. 7, c. 28.* Imperii 6 annos ipsi assignat etiam Nazarius in Paneg. Constant. Aug. C. 33.

Magna Urbica Maxentii uxor. Creditur Armentarii filia. Alii putant uxorem Maguentii. *Occo. Patinus.*

Romulus Maxentii , & Magniæ Urbicæ filius . A Patre factus est Cæsar, obiitque ante ipsum. *idem.*

Alexander, seu Phryx, seu Pannonicus origine Imperator apud Carthaginem factus est, A. 311 in odium Maxentii; statim verò à Ruffo Volufiano quem Maxentius miserat oppressus est. *Sex. Aur. Vict. Zosim. l. 2.*

Nigrinianus, seu Nigridianus creditur Alexandri filius, nec aliud proferri potest supra quod à nummis exhibetur. *Patinus.*

Valens à *Sex. Aur. Vict.* factus fuisse dicitur Imperator hisce temporibus, à Licinio autem morte mulctatus. De hoc quid referantur apud alios auctores non invenimus.

CAJUS VALERIUS LICINIANUS LICINIUS gente ignobilis è Dacia ab Armentario post occisum Severum Augustus dictus est A. 308. Literatos omnes urbe depulit. In Christianos immanissimè sæviit. Maximinum, ut diximus, sæpius fudit. Cum Constantino M. quoque bellum gessit; primò propter persecutionem Christianorum, quibus Constantinus ipse favebat; secundò verò quòd provincias omnes Maximini sibi usurpaverat. Victus est autem primò in Pannonia, inde in Thracia, tandem in Asia prope Chalcedonem. Intercedente autem uxore Constantia pactus est cum Constantino pro vita ut imperio se abdicaret, quare Theffalonicam privatus concessit. Sed cum ibi rursus nova moliretur interfectus est à militibus, A. æt. 60, imp. 16. *Sext. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Licin. Eutrop. l. 10. Oros. l. 7, c. 28. Anon. excerp.*

• Constantia Constantii Chlorig filia, Constantini M. soror, Licinii uxor, quam duxit ipse Mediolani. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. l. 10. Ruffin. l. 1, c. 11.*

Licinius Junior egregius juvenis, optimæque indolis Licinii, & Constantiæ filius. A Constantino M. Cæsar factus est. Obiit ex Faustæ Amitæ insidiis; verebatur enim, nè virtute sua filiorum suorum progressibus obesset. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Læt.*

Martinianus Officiorum Magister Byzantii factus est Cæsar à Licinio fugiente à clade Pannonica. Duobus post annis iussu Constantini in Cappadocia occisus est. *Sex. Aur. Vict. Anonym. cit.*

X L V I.

FLAVIUS VALERIUS CONSTANTINUS Constantii Chlorig ex Helena filius, Cæsar jam electus à patre, eodem mortuo in Britannia Imperator à cunctis acclamatus est, adnidente præsertim Eroco Alamanorum Rege, qui Constantium comitabatur. Patris igitur primò ditionem tenuit, inde paulatim auxit, donec tandem subacto Licinio totum Romanum Imperium solus obtinuit, A. 324. Hoc in Orientale, ac Occidentale distinxit; voluitq; caput hujus Romam esse, illius verò Byzantium, quam urbem mirè ampliavit, communivit, ac dedicavit A. 330, novamque Romam dixit, ab eisdem postea nomine Constantinopolim appellatam. Princeps virtutibus cumulatus, qui & rempublicam sapienter administravit, & virtute quoque bellica nulli secundus extitit. Vicit Sarmatas, Gothos, aliosque Romani nominis hostes; Tyrannos quoque repressit, & extinxit. Quocirca innumeris clarus victoriis Magni cognomen Imperatorum primus reportavit. Christianis favit semper; & Ecclesiasticis summa privilegia concessit. Baptismum tamen distulisse fertur à quibusdam, nec ipsum accepisse nisi mortis proximum, ab Eusebio Episcopo Nicomediensi. Zonaras tamen, aliique tradunt eundem à Sylvestro Romano Pontifice baptizatum. Sed quæcumque inter Constantinum & Sylvestrum intercessisse à nonnullis referuntur (ut baptizatio prædicta, donatio Romanæ Urbis eidem Pontifici, curatio Imperatoris à lepra per eundem, & si quæ sunt alia) ita variè tradi videmus, ut affirmare ipsa historicè non audeamus, sed attingamus tantum; feliciori consultationi veritatem eruendam relinquentes. Obiit optimus

mus

mus Imperator Nicomediæ ; crediturque ex veneno fraude domesticorum , A. æt. 63, imp. post Licinium 13 ; cum à patris morte per annos 31 Romanis rebus præfuisset . *Sex. Aur. Vict. Eutrop. l. 10. Euseb. in V. Const. Oros. l. 7, c. 28. Zonar. in Constant.*

Minervina Constantini prima uxor . Geniuit Crispum . *Sex. Aur. Vict.*

Flavia Maxima , seu Maximiana Fausta Maximiani Herculi filia secunda uxor ; ita ut pater , & filius duas ejusdem Maximiani filias sibi jugaverint , ut adnotat *Zonar. in Constantino* . Geniuit Constantinum Juniozem , Constantium , Constantem , Constantinam , & Helenam . Ejusdem artibus privignus Crispus sublatu est , ut infra dicemus : Dolo autem detecto , jussit ipsam Constantinus in accensum balneum includi , cujus nimio calore extincta est . *Pomp. Lat. Zonar. in Constant. Eutrop. l. 10.*

Non præmittam Bassianum quoque Cæsarem inserere , quamvis à plerisque vix nominetur . Misit igitur Constantinus M. Constantium ad Licinium Imperatorem collegam suum , ut Bassianus hic Cæsar crearetur , & inter eosdem mediis Italiam obtineret . Talia verò frustrante Licinio movit Bassianus in Constantinum ; sed in conatu deprehensus ejusdem jussu convictus , & stratus est . *Anon. excerp.*

Anastasia Constantini M. soror , Bassiani uxor . *ibid.*

Crispus Constantini M. ex Minervina filius . A Patre factus est Cæsar , A. 317. Hunc Fausta noverca odio habens (verebatur enim nè peritia & fortitudine militari filiorum suorum progressibus obsesset) patri accusavit , tanquam se de incæsto tentasset . Quocirca ejusdem jussu interfectus est Polë in Istria , A. 325. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Constant.*

CONSTANTINUS JUNIOR Magni & Faustę filius natu major, mortuo patre Imperio cum fratribus positus est, A. 337; ipsique cessit Europa trans Alpes. Fuit ingenio superbus, & inquietus; quare sibi assignatę ditioni non acquiescens jura fratris Constantis invasit; & Aquilejam usque validissimis viribus pervenit. Ibidem verò collata manu, insidiis circumventus dejectus est equo, & confossus, A. æt. 25, imp. 3. *Sext. Aur. Vit. Pomp. Lat. in divis. Imp. Rom. Eutrop. l. 10 Orof. l. 7, c. 29.*

Uxores habuit duas. Primam sibi desponsam à Patre; alteram, cum jam Augustus esset, ex Hispania Virginem quamdam nobilissimam. *Valesius in not. ad Am. Marcol. lib. 14, c. 1; ex Euseb. & aliis.*

CON-

CONSTANS alter Magni & Faustæ filius Italiam, Illyricum, Græciam, & Africam fortitus est; occisive fratre ejusdem quoque Provincias sui juris fecit. Bellicæ virtutis, ac justitiæ primò specimina exhibuit; mox verò ad delitias, & ignaviam deflexit animum, pecuniæque tenax factus est. Militum idcirco animos in se convertit, contraque ipsùm insurrexit Augustæ Vindelicorum, sive Augustoduni, ut malunt alii, Magnentius. Hic etiam milites misit, qui Imperatorem cubantem in tentorio, exque venatione qua mirè delectabatur delassatum interfecerunt, non longè ab Hispaniis in oppido, cui nomen, *Helena*; A. ætat. 30, imper. 13. *Auctores citati.*

CONSTANTIUS Magni, & Faustæ filius Orientalibus provinciis primò ex rerum divisione præfuit; fratribus inde mortuis toto Romano Imperio potitus est, quod contigit Anno circiter 350. Princeps impius, ambitiosus, ingenique levioris; Arrianis enixè favit, Catholicosque acriter est infecutus. Tyrannos Magnentium, Vetranionem, Sylvanumque sustulit. Sarmatas feliciter vicit, quare Sarmaticus dictus est; parum verò prosperè pugnavit cum Persis. Obiit apud Mopsocrenen in Cilicia ad Tauri montis radices ex febre, A. æt. 41, imp. 24. *Auct. cit.*

Eusebia Constantii juxta quosdam prima uxor, secunda juxta alios, qui huic tres uxores adscribunt. Impudica mulier; à marito tamen supra cæteras amata. *Sex. Aur. Vict. An. Marcel. l. 16, c. 10.*

Maxima Faustina ultima uxor. Ex hac nata est Constantia Posthuma Gratiani Imperatoris uxor. *Pomp. Lat. in Constans.*

Delmatius nepos Constantini M. ex fratre Haniballiano, quem alii Delmatium vocant, à patruo factus est Cæsar in rerum divisione. Occisus est autem in Oriente in factione militari, non repugnante, immo consentiente potiùs Constantio Imperatore. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Lat. in Const. Zosim. l. 2 Anon. excerp.*

Ha-

Haniballianus , seu Anaballianus Delmatii Cæsaris frater Rex Regum , & Ponticarum gentium constitutus est , & Nobilissimatus dignitate decoratus . Ipse quoque Constantii artibus periit . Hoc idem contigit & Constantio Constantini M. fratri, qui eandem obtinuerat Nobilissimatus dignitatem .
Auctores cit.

Magnentius in Gallia ortus è parentibus Britannis contra Constantem , ut diximus , Imperium arripuit , A. 350. Homo ingrattissimus ; qui vitam illi rapuerit , à quo paulò ante fuerat in factione militari servatus , objecto paludamento . A Constantio , qui priùs ipsi frustra æquas pacis conditiones obtulerat ingenti clade fufus est a Murfam , in qua tamen pænè victo similis victor fuit . Bis rursus conflixit iniquo Marte Magnentius , qui Lugdunum inde fugit bellum reparaturus ; sed ibi obsessus necem sibi intulit , A. æt. 50 , imp. circiter 4. *Orof. l. 7, c. 29. Pomp. Læt. in Magn.*

Decentius Magnentii frater ab eodem factus est Cæsar Mediolani . Audita fratris morte laqueo vitam sibi eripuit , apud Senonas , A. imp. saltem 2 , ut patet ex nummis. *Oros. ibid.*

Desiderius Magnētii , ac Decentii frater unà cum hoc Cæsar est declaratus . A fratre Magnentio in furorem ex desperatione converso dum morti proximus esset , vulneratus est ; ex vulnere verò convalescens supplicem se se exhibuit Constantio , veniamque obtinuit . *ibid. Zonar. in Constant.*

Flavius Popilius Neporianus Constantini M. ex sorore Eutropia nepos , occiso per Magnentium Constante Imperatore Augustum se Romæ constituit . Post 28 dies obruncatus est ab Heraclida , (alii vocant Anicetum) Magnentianæ factionis viro , ab eodem dolosè ad colloquium adductus . *Sext. Aur. Vist. Europ. l. 10. Orof. l. 7, c. 29.*

Vetranio , seu Britannio (nota obiter à quodam recentiore perperam Vetranionem , & Britannionem distinctè recenseri pro duobus tyrannis) Pannonici rector exercitus Imperium sibi usurpavit apud Murfam post occisum Constantem . Stratagemate à Constantio victus est , regnoque exutus ; veniam tamen , & voluntarium otium impetravit . Fuit probus , & morum prorsus veterum , literarum autem omnino expers ; & usque ad stultitiam fermè simplicissimus . *ibid. Pomp. Læt. in Britan.*

Sylvanus Bonitii viri Franci filius ingenio blandissimus à Constantio missus in Galliam contra Germanos Imperatoris nomen Coloniæ assumpsit , coactè tamen potiùs ; quàm voluntariè . Contra ipsum misit Constantius Ursicinum præfectum ; cujus suafu milites factò de industria tumultu tyrannum occiderunt , imp. primo mense . *ibid. Am. Marcel. lib. 15, c. 5.*

Gallus Constantii Constantini M. fratris ; & Gallæ filius à Constantio Patruale suo Cæsar factus est A. 351 ; relictusque Orientis moderator , cum ipse tenderet contra Magnentium . Multa in Oriente ferociter ac crudeliter gessit , instigante præcipuè uxore : Quare ab Imperatore in Italiam per speciem consultationis habendæ vocatus , cum non longè ab Istria esset , à præsidiariis Imperialibus captus est , & Polam ductus , ubi revinctis post terga manibus obtruncatus est , A. 354. *Eutrop. Lib. 10. Am. Marcell. Lib. 14, Cap. 1. &c. item 11. Pomp. Let. in Gal.*

Constantia ; seu Constantinà Constantini M. filia Galli uxor , fœmina truculenta . Priùs autem desponsata fuerat Haniballiano , de quo supra : Obiit ex febrè in itinere , quo ad fratrem suum Constantium ferebatur . *Sext. Aur. Viç. Pomp. Let. Am. Marcel. lo. cit.*

X L V I I L

F LAVIUS CLAUDIUS JULIANUS , *Apostata* cognominatus , & *Parabata* apud Svidam quòd à Christi fide ad cultum Idolorum desciverit , Constantii & Basilinæ filius , Galli Cæsaris frater , à Constantio Imperatore Cæsar post Galli obitum constitutus Imperium obtinuit solus , A. 361. Favit literatis , fuitque assiduus in studiis , moribus alioquin truculentus , Christianorumque sævissimus persecutor . Cum adhuc Cæsar esset missus ab Imperatore in Gallias Barbaros omnes undequaque vicit , & compescuit . Expeditionem suscepit adversus Persas , primoque congressu pugnavit feliciter ; sed , conflictu rursus habito , vulneratus est , dubium à Persanè , an à Dèmone : Dumque moreretur sanguinem manu haustum è vulnere in aerem projecit his vocibus *Vicisti Galilæe* . Obiit A. ætat. 31 , imp. 2. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. lib. 10. Ann. Marcel. lib. 15, c. 8, & lib. 25, c. 3. Oros. lib. 7, c. 30. Pomp. Let. in Jul.*

Flavia Julia Helena Constantini M. filia Juliani uxor . Huic Eusebia Constantii conjux poculum dedit , ut quotiescunque gravida fieret abortum pateretur . Obiit ex partu . *Ann. Marcel. lib. 16, c. 10, & l. 21, c. 1.*

X L I X.

FLAVIUS JOVIANUS , quem alii Juvianum appellant , alii Jovinianum , Varoniani viri præclari è Pannonia filius , occiso Juliano , Imperator renunciatus est à militibus A. 363. Princeps pius , Christianorum amator , pacique addictior quàm bellis . Quare pacem fecit cum Persis non sine P. R. ignominia , nam ex eadem Imperii fines non parum diminuti sunt ; ideoque multis etiam scommatibus exceptus est . Obiit in oppido cui nomen Dadasthanæ inter Galatiam , & Bithyniam , seu ex cruditate stomachi , seu ex noxio halitu cubiculi , in quod recens calce illitum prunæ fuerant importatæ , A. æt. 33 , imp. mense 8. *Sext. Aur. Vict. Eutrop. l. 10. Am. Marc. l. 25, c. 6. Ruffin. l. 2, c. 1. Oros. l. 7, c. 31.*

Charita , quam alii vocant Charitem , alii Charitonem , Lucilliani filia , Joviani Uxor . Genuit Varronianum , quem pater creavit consulem ; sed numquam induci potuit ut curuli sella veheretur . *Am. Marcel. l. 25, c. 10. Cedren. Zonar. in Jov.*

Joviano mortuo suffragiis omnium designatus fuerat Imperator Sallustius Præfectus-prætorio , qui recusavit imperium senectutem causatus . In ejusdem inde filium studia concurrebant ; at pater pro eodem pariter imperium deprecatus est , quod nimium juvenis esset . *Zosim. l. 3. in fin. Zon. in Jov.*

L.

FLAVIUS VALENTINIANUS ex oppido Pannoniæ Cibala, non longè à Belgrado, Gratiani filius, qui *Furnarius* dicebatur quòd eidem funem portanti quinque robusti milites extorquere æquiverint, Imperator electus est Nicææ, A. 364. Fratrem Valentem consortem fecit imperii, Oriensque ipsi demandavit, Occidentalibus sibi provinciis reservatis. Princeps pius, justus, rei militaris peritus, ingenio solers, sermone disertus, ad iracundiam verò pronior. Saxones vicit, & Alemannos. Obiit apoplexia correptus ex iracundia, dum Quadorum latrocinia excusantium legatos audire: ad Brigionem oppidum in Silesia, A. æt. 55, imp. 12. *Paul. Diac. lib. 1. Am. Marcel. lib. 26, c. 2, & lib. 30, c. 6. Pomp. Let. in Valent.*

- Severa Valentiniani uxor, ex qua natus Gratianus. *Socrat. l. 4, c. 26.*

Flavia Justina Magnentii primùm uxor, inde Valentiniani secundo loco. Genuit Valentinianum Juniorem, Justam, Gratam, & Gallam. *Am. Marcel. l. 30, c. ult. Paul. Diac. l. 1. Zonar. in Valent. Zosim. l. 4.*

Firmus, seu Thiramus, ut est apud *P. Diaconum*, Valentiniani temporibus apud Mauritaniam imperium arripuit: Quidam tamen dicunt ipsum se Regem tantùm, non Imperatorem appellasse. A Theodosii M. patre victus eidem supplicem se se exhibuit, veniamque obtinuit. Nova inde cupiens ad Ifasenses confugit, à quorum Regè captus est; sed, nè Theodosio traderetur, sibi fauces elisit. *Am. Marcel. l. 29, c. 5. & 6. Paul. Diac. l. 1.*

Valentinus, seu Valentinianus iisdem temporibus tyrannidem affectavit in Britannia; sed statim oppressus est. *Zosim. l. 4.*

FLAVIUS VALENS Valentiniani frater, ab eodem factus est, ut diximus, Imperator, & Orienti præfectus A. 364. Fratri dissimillimus crudeliter se gessit, Arrianaque infectus hæresi Orthodoxos est insecutus. Procopium tyrannum sustulit; cum Gothis, & Persis ancipiti pugnavit Marte. Rursum contra Gothos movens victus est ab eisdem circa Hadrianopolim; ipseque è conflictu vulneratus in tugurium se recepit, ubi injecto ab hostibus igne consumptus est, A. æt. 50, imp. 15. Alii saucium è pugna inter fomenta ministrantium periisse tradunt. *Sext. Aur. Viç. Paul. Diac. lib. 1. Am. Marcel. lib. 26, c. 4. & lib. 31, c. 13. Pomp. Let. in Valent.*

Domitia, seu Dominica Valentis uxor. Fæmina callidissima, & impia, cujus monitu ipse quoque veram fidem rejecit. *Paul. Diac. Pomp. Let. D. Niceph. vocat Dominicam.*

Procopius Juliani Imperatoris cognatus Imperium sibi usurpavit Constantinopoli, nonnullasque Provincias Orientis sui juris fecit. Contra ipsum movit Valens; sed tyrannus à suis derelictus est, & à Gomario, ac Agelone quos sibi sperabat fideles futuros victus Imperatori traditus. Ipse captivum discerpi jussit; inde proditores quoque trucidari. *Am. Marcel. l. 26, c. 6, & 9. Sext. Aur. Viç. Oros. lib. 7, cap. 32. Sozom. lib. 6, cap. 8.*

FLAVIUS GRATIANUS Valentiniani è Severa filius à Patre factus jam Cæsar , & Augustus imperium solus patru mortuo affectus est , A. 378. Princeps humanus , liberalis , religiosus , paternæque in Catholicos hæres pietatis . Alemannos domuit, Gothos, aliosque Barbaros per Theodosium M. oppressit , quem etiam ad imperii consortium elegit . Factus autem in administranda republica negligens , barbaros etiam milites Romanis prætulit . Ipsi hoc ægrè ferentes , cum adversum Tyrannum Maximum pugnandum esset , defecerunt prope Lugdunum ; ipseque Imperator ab Andragatio ejusdem Maximi præfecto per dolum occisus est , A. ætat. 29 , imper. à patru morte 5. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. lib. 1. Cassiod. Am. Marcel. l. 27, c. 6. Cedren. in Grat.*

Constantia Posthuma Imperatoris Constantii è Faustina filia Gratiani uxor . *Am. Marcel. l. 21, c. 16.*

FLAVIUS VALENTINIANUS JUNIOR Senioris è Justina filius Gratiani frater , Augustus adhuc puerulus renunciatus, sive ab exercitu , sive à fratre secundum alios , imperavit cum eodem ; Orientalesque, ac Meridionales provinciæ ipsi contigere . Ex educatione impiæ matris Arrianam hæresim professus Orthodoxis acerbissimum se præbuit . Strangulatus est apud Viennam Galliarum ab Arbogaste , qui dignitate Comitis à Gratiano donatus ita ex auctoritate , ac arbitrio res aulæ administrabat , ut Imperator ipsi subesse cogeretur . Obiit A. ætat. 26, imp. post patrum Valentem 16. *Paul. Diac. Lib. 2. Pomp. Læt. in Valent. Oros. l. 7, c. 35.*

Flavius Magnus Maximus , seu Maximianus, quem è Constantini genere fuisse multi tradunt , Tyrannidem arripuit in Britannia , eandemque per Gallias exercuit . Vir alioquin fortis , & strenuus, inque expeditionibus adversus Barbaros probatus . Victus est à Theodosio ad Sisciam , sive amnem , sive urbem ; inde Aquilejæ captus ad ejusdem militibus interfectus est, A. 388. *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. l. 1, c. 2. Pomp. Læt. in Valent. & Theod. Oros. l. 7, c. 35.*

Flavius Victor Maximi filius . A Patre Cæsar est factus ; ipso autem sublato , ab Arbogaste , seu juxta alios à Theodosii militibus est occisus . *Sext. Aur. Vict. Paul. Diac. Lib. 2.*

FLAVIUS THEODOSIUS Honorii, & Thermanthæ filius genere nobilissimus ex Hispania, à Gratiano prope Sirmium euectus ad imperium A. 379, solus idem post Valentinianum Junioem obtinuit, A. 392. Imperator pietate, clementia, fortitudine, moderatione nulli secundus. Tyrannos, Maximum, Eugenium, & Arbogastem sustulit. Obiit ex Hydrope Mediolani A. æt. 60, imp. post Valentinianum 3; ab electione autem sua per Gratianum facta 16. *Sex. Aur. Vict. Pomp. Læt. in Theod. Paul. Diac. l. 2.*

Ælia Flacilla (D. *Nicéph. Placilla*) Theodosii prima uxor; scemina pietate, & liberalitate in pauperes insigni. Ex hac nati Arcadius, & Honorius. *Pomp. Læt. Zonar. in Theod.*

Galla Valentiniani Senioris filia secunda uxor. Genuit Gallam Placidiam matrem Valentiniani III. *Paul. Diac. lib. 2. Jordan. de reb. Get. §. 54.*

Eugenius genere Francus, ab Arbogaste qui Valentinianum occiderat Imperator factus est, & ingenti exercitu contra Theodosium missus. Pugnatum primò est prope Aquilejam vario Marte; postridiè verò collatis iterum signis, Eugeniî copix, non sine divino numine, fractæ jam ad Theodosium defecerunt, victumque Imperatori Tyrannum exhibuerunt, qui statim ad ejusdem pedes occisus est. Arbogastes, qui secutus fuerat semper Eugenium, fuga lapsus non multò post se ipsum interfecit. *Paul. Diac. lib. 2. Oros. lib. 7, cap. 35. Pomp. Læt. in Theod.*

L I I I

ARCADIUS Theodosii , & Flacillæ filius à Patre factus unà cum fratre Honorio imperii consors cæpit imperare post patrem , A. 395 sub tutela Ruffini ; & Orientis partes ex testamento fortitus est . Princeps mansuetus, & pacificus, sed infelix . Tutor enim ipsius Ruffinus principi , pupilloque infidus Gothorum Ducem Alaricum vocavit , ut arma verteret in Arcadium . Alaricus tamen per Gainam à Stilicone Honorii tutore missum repulsus est , statimque Ruffinus trucidatus . Supplicio affecti sunt quoque Eutropius eunuchus, cujus magna erat apud Imperatorem auctoritas, quisque imperium aucupabatur ; Gaina , quem alii Cajanum vocant, qui tyrannidem pariter affectabat, struebatque insidias Imperatori ; & Gildo, qui sibi Africam usurpaverat . Obiit Arcadius Byzantii , A. æt. 30 , imp. post patrem 13. *Paul. Diac. Lib. 3. Socrat. Lib. 6, Cap. 21. Pompon. Læt. in Theod.*

Licinia Eudoxia Arcadii uxor . Genuit Theodosium Juniorem, Flacillam, Martinam seu Martianam, & Pulcheriam. *Pomp. Læt. lo. cit.*

HONORIUS Arcadii frater cum eodem imperium obtinuit sub tutela Stiliconis hominis Vandali , præfuitque Occidenti . Princeps negligens, ignavus, & à re bellica prorsus alienus . Contra hunc quoque tutor Stilico Alaricum pridem à se victum excitare conatus est ; sed Barbarus perfidiam detestatus ingenti prælio Romanas acies profligavit , totamque ferè devastavit Italiam, &

urbem Romam incendit . Read Honorium pro veritate delata ipse proditorem Stiliconem , ejusque filium Eucherium imperium affectantem jussit occidi . Præter hos sustulit per Constantium cognatum suum Tyrannos , Gratianum in Britannia , Constantinum in Gallia , & alios quos infra numerabimus ; per Marinum quoque Ducem suum Heraclianum Africæ Comitem , qui cum innumera classe ex provincia solverat versus Italiam eandem devastaturus . Obiit Romæ ex aqua intercuti , A. æt. 43 , imp. post patrem 28. *Paul. Diac. lib. 4. Pomp. Lat. lo. cit. Oros. l. 7, c. 42.*

Maria Stiliconis filia Honorii prima uxor . Obiit repente antequàm accederet ad maritum . *Paul. Diac. l. 4. Jornand. de reb. Get. §. 52.*

Thermantia , quam alii vocant Hermantiam , Mariæ soror , secunda uxor . Ipsa quoque ante nuptias repentina morte occubuit . *Auct. cit.*

Constantius vir strenuus , & bellicosus , cum imperium à barbaris , ac tyrannis premeretur , missus est ab Honorio in Gallias cum exercitu ; inde Cæsar etiam , & imperii confors factus est apud Ravennam . Hic & hostes compescuit , & tyrannos omnes extinxit . Obiit septimo mense ab electione sua . *Paul. Diac. l. 4. Oros. l. 7, c. 40.*

Placidia Arcadii , & Honorii soror . Ab Ataupho Gothorum Rege apud Forum Cornelii connubio sibi juncta est . Ipsam postea Constantio jugavit Honorius . Genuit Valentinianum III , & Honoriam . *Auctores cit. Sozom. Lib. 9. Cap. 16.*

Gratianus Britannæ municeps tyrannidem ibidem arripuit . Statim verò sublatuſ est . *Paul. Diac. Lib. 3. Oros. lib. 7, cap. 40.*

Constantinus vir ex infima militia , occiso Gratiano imperium invasit , transitque in Gallias . A Constantio Cæsare oppressus est apud Arelatem . *Paul. Diac. l. 3, c. 4. Oros. lo. cit.*

Constans Constantini filius patri confors in tyrannide peremptus est Viennæ à Geruntio comite suo . *Auct. cit.*

Maximus à Geruntio occiso Constanti suffectus est . A militibus desertus in Hispaniam se recepit , ibique exulans obiit . *Paul. Diac. l. 4. Oros. l. 7, c. 42.*

Jovis

Jovinus in Galliis Imperatorem se constituit , sed mox imperio , purpuraque exutus est . *Auctores cit. Jornand. de reb. Get.*

Sebastianus Jovini frater : Ipse quoque tyrannidem degustavit , sed continuo ut est creatus depositus est , & occisus . *Auct. cit.*

Priscus Attalus Romanus non ignobilis , à Gothis urbe capta , & devastata Imperator factus est , & ductus in Africam , tamquam Imperii simulachrum . Cum autem in Africa res novas moliretur ad Constantium Cæsarem vincus est deductus ; inde ad Honorium missus . Ab hoc in triumphum revinctis post terga manibus tractus , dexteraque abscissa Liparam est relegatus . *Auctores cit. Sozom. lib. 9, cap. 8. Zozim. lib. 6.*

L I V.

THEODOSIUS JUNIOR, seu II Arcadii, & Liciniae Eudoxiae filius , à patre jam creatus Augustus , imperavit cum patruo Honorio; inde totum solus obtinuit imperium A. 423. A Patre in tutorem acceperat Isidigerdem Persarum Regem; imperium ferè tamen Anthemii consiliis administravit . Princeps pius, mansuetus, orationi, & sacrorum librorum lecturæ addictissimus. Accademias Bononiae, ac Constantinopoli instituit , & per Jurisconsultos suos Theodosianum Codicem evulgavit . Valentinianum consobrinum suum Cæsarem, & Augustum elegit, & Occidentis partibus præfecit. Johannem tyrannum oppressit . Ab Attila verò Hunnorum Rege innumeris damnis affectus annuo tributo pacem emere

coactus est . Obiit apud Constantinopolim , sive ex morbo , sive ex lapsu ab equo , A. ætat. 48 , imp. ab Honorii morte 27. *Paul. Diac. Lib. 4. Zonar. in Theod. Socrat. Lib. 7, Cap. 1, &c.*

Ælia Eudoxia , primùm Athenais appellata , Leontii Atheniensis Philosophi filia Theodosii uxor . Fœmina in omni doctrinæ , ac eloquentiæ genere exercitata , quæ etiam Poemata scripsit . Iratum ob levem suspicionem maritum sentiens Hierosolymam petiit , ubi templa plura construxit . Obiit post maritum , genuitque Eudoxiam . *Zonar. in Theod.*

Johannes Imperialium Scribarum princeps Imperium Theodosio arripuit . Contra ipsum missus est ab Imperatore Ardaburius , qui tempestate Ravennam pulsus in Tyranni manus pervenit . Aspar autem Ardaburii filius , per insigne Dei miraculum introductis Ravennam copiis , tyrannum oppressit , ac patrem liberavit . *Paul. Diac. Lib. 4. Socrat. Lib. 7, Cap. 23. Pomp. Lat. in Theod.*

L V.

VALENTINIANUS III. Constantii Cæsaris , ac Placidie filius , à Theodosio Juniore ad Imperii confortium vocatus , eodem mortuo regnavit solus in Occidente , A. 450. Princeps omnibus ferè vitiis inquinatus , crudelitate præsertim , ac libidine . Ductu Ætii Attilam in Campis Catalaunicis vicit , auxilio fultus Burgundionum , Francorum , Alemannorum , & Gothorum , quorum Rex Theodericus in ea pugna concidit . Dimissis autem

tem incautè ab Ætio sociis , animos viresque resumpsit Atila , & Italiam fœdissimè devastavit ; donec , ipsi occurrente Leone Pontifice , non tantùm Romæ , sed & universę provincię pepercit , adque suas Pannonias reversus est . Valentinianus autem Ætii magnitudinem suspectam habens eundem manu sua , ut multi referunt , interfecit . Anno verò sequenti occisus ipse est à Trasila , & Optila Ætii militibus , instigante Maximo , de quo infra ; A. æt. 36 , imp. à mortuo Theodosio 5. *Paul. Diac. L. 5. Cassiod. Jornand. de regn. ac temp. succes. Pomp. Læt. in Valent.*

Eudoxia (*D. Niceph. Eudocia*) Theodosii Junioris , & Eudoxië filia Valentiniani-uxor . Hanc viduam Maximus sibi rapuit ; ipsa verò mariti necem ultura Gensericum Gothorum Regem accersivit ex Africa , qui Maximum sustulit , Eudoxiam verò cum filiabus , Placidia , & Eudoxia secum in Africam abduxit . *Paul. Diacon. Lib. 4 , § 5. Cedren. in Valent.*

Defecit in Valentiniano III imperii majestas in Occidente ; quamvis enim Imperatoris nomine per aliquot deinceps annos nonnulli præfuerint , isti tamen tamquam pro illegitimis à plerisque recensentur ; & sanè supra imperii insignia nihil ferè obtinuerunt . Numerabimus ergo primo loco Orientales , quibus eos qui in Occidente regnarunt , tamquam minoris notę subjiciemus .

L V I

FLAVIUS VALERIUS MARCIANUS humili loco in Thracia natus, sed militia clarus, à Pulcheria Arcadii filia in maritum, & Orientis Imperatorem assumptus est, regnante in Occidente Valentiniano, A. 450. Imperium pacavit, pacem coluit, favit Christianis, Princeps Constantino Magno facile comparandus. Obiit admodum Senex apud Constantinopolim; crediturque veneno sublatus Asparis Patritii fraude, A. imp. circiter 7. *Paul. Diac. l. 5. Jornand. de reg. ac temp. suc. Evagr. l. 2, cap. 1, & 8. Pomp. Læt. in Marc.*

Pulcheria Imperatoris Arcadii filia, Theodosii II foror, Marciani uxor. Hæc ipsi conjugium suum, imperiumque obtulit, hac conditione, ut pudicitiz suæ vim non inferret, sed castam vivere pateretur. Virginitatem igitur semper servavit; obiitque pia mulier anno Marciani imper. 3. *Jornand. loc. cit. Zonar. in Marc. Cedren.*

FLAVIUS ANICIUS PETRONIUS MAXIMUS, qui Maximi illius à Seniore Theodosio sublati nepos perhibetur, cæso Valentiniano, Imperium viduamque Eudoxiam sibi rapuit, A. 455. Capta urbe à Gensericò, quem, ut diximus, Imperatrix accersiverat, fugam ipse capeffens à milite quodam Urso nomine est interfectus; sive juxta alios à Populo lapidibus obrutus; inde membratim dilaniatus, & in Tyberim projectus, imp.

imp. mense circiter 2. *Paul. Diac. l. 5. Cassiod. Jornand. de reb. Get. Cedren. Pomp. Læt. in Valent.*

FLAVIUS MECILIUS AVITUS, Arvernus patria, Senator tamen Romanus, à Senatu & Populo Imperator electus est, dum legatum ageret apud Theodericum Regem Gothorum, A. 455. A Ricimero Barbarorum ductore, quem Romanis legionibus Valentinianus III præfecerat prope Placentiam captus est, coactusque privatam deinceps vitam agere, A. imp. 1 nondum expleto. Tradunt quidam, eundem Placentiæ creatum Episcopum paulò post mœrore animi obiisse. *Paul. Diac. Lib. 6. Cassiod. Pomp. Læt. in Marc.*

L V I L

LEO vir Græcanici sanguinis Asparis factione ad Imperium euectus est A. 457. Princeps clementia, liberalitate, ac pietate clarus, devotione præsertim erga Deiparam. Per Marcellinum, & Heraclium duces suos Gensericum non semel fudit, Barbarosque Sardinia expulit. Contra eosdem rursus A. 469 Basiliscum misit cognatum suum, qui turpissimè navali prælio victus est, totamque ferè classem amisit; sed anno proximè sequenti, ut tantum dedecus dilueret, conflixit iterum, Barbarosque gloriosè vicit. Obiit ex profluvio ventris, A. imp. 17. *Paul. Diac. lib. 6. Zonar. Pomp. I. et. in Leone.*

Be-

Berina, seu Verina Basilisci Patritii Constantinopolitani
foror, Leonis uxor. Ex hac nate Ariadna, & Leontia. *ibid.*
ibid. Jornand. de regn. ac temp. succes.

LEO Junior Zenonis, de quo infra, filius ab Avo suo
Leone Cæsar factus est, A. 473, cum esset admodum
infans. Anno sequenti, Leone seniore mortuo, Au-
gustus est dictus; sed paulo post obiit, imperiumque pa-
tri reliquit. *Pomp. Lat. Zonar. in Leo. Cassiod. Paul. Diac. li-
tem L. 6. rem diversè narrat, huncque Leonem senioris filium
appellat; & præ timore Zenonis à matre sua clericum factumque
tradit.*

FLAVIUS JULIUS MAJORIANUS à Leone Orien-
tis Imperatore magister militum creatus, adque Occi-
dentis imperium occupandum missus prope Raven-
nam Imperator dictus est, A. 457. Princeps bellicosus;
qui Barbaris, tum in Italia, tum in Gallia plura intulit dama-
na. Dum rursus movet contra Alanos Italiæ imminentes à
Ricimero, quem sibi Barbari conciliaverant captus est, & oc-
census prope Dertona, quæ nunc *Tortona*, in Liguria, A.
imper. 4 cum dimidio. *Paul. Diac. lib. 6. Jornand. de reb. Get.,
§. 75. Cassiod.*

LIBIUS SEVERUS, seu Severianus è Lucania, oc-
ciso Majoriano, invasit imperium, A. 461. Alanos
compescuit, ipsorumque Regem Biorgum, seu Bior-
gorem occidit. Sublatus Romæ est per venenum à
Ricimero, A. imp. 4. *Auctores cit.*

ANTHEMIUS à Leone Imp. Romam missus factus est
Imperator consentiente Ricimero A. 467, post inter-
regnum annorum ferme duorum; per quod tempus
Ricimerus militiæ dux universa ex placito admini-
strabat. Eidem Ricimero filiam suam sponsam dedit; sed non
multò post Barbarus socero insidias struxit, eundemque ob-
sessum Romæ cepit, & occidit, A. imp. 6, inchoatè. *Paul. Diac.,
l. 6. Cassiod. Jorn. de reb. Get. & de regn. ac temp. succes. Cedren.*

FLA-

F LAVIUS ANICIUS Olybrius, five Olyberius Anthemio successit, suffragante Leone, atque approbante Ricimero, A. 472. Obiit Romæ, dubium propione fato, an violento; imper. mense 7, aut 8 secundum alios. *Auctores cit.*

Placidia Valentiniani III filla Olybrii uxor. *Cedren.*

G LYCERIUS senator Romanus post Olybrium Imperator factus est prope Ravennam, A. 473; cum post eundem Olybrium interregnum Mensium 4 fuisset. A Julio Nepote, quem Leo imperio Occidentis destinaverat data ipsi in uxorem nepte sua, solio dejectus est, & Salonas pulsus, A. imper. 2; ibidemque dicitur fuisse consecratus Episcopus. *Auctores supra cit. Pomp. Lat. in Leo.*

I ULIUS NEPOS Nepotiani filius, pulso Glycerio, imperium sumpsit, A. 474. Ab Oreste Gotho, cui præfecturam exercitus ipse demandaverat, exauctoratus est, A. imp. 2 inchoato. Abiit inde in Dalmatiam, ibique occisus est à comitibus suis A. 480. *Auct. cit.*

L V I I I

Z ENO, *Isauricus* cognomento quòd ex *Isauris* Ciliciæ genere ignobili natus esset, à filio suo Leone Juniore Imperator renunciatus regnare cœpit in Oriente, A. 474. Homo turpis facie, sed moribus turpior tyrannum potius egit, quàm Principem. A Basilisco pulsus ad *Isauros* suos se recepit; sed post viginti mensium
exi-

exilium tyrannum deiecit, seque imperio restituit. Obiit Byzantii ex fraude uxoris: Cum enim ex immodica crapula prolapsus mortuus crederetur, ejusdem jussu deportatus est in sepulchrum; ubi excitatus quidem est, & clamores edidit, sed ipsa sepulchrum vetuit referari; quare ibidem obiit devoratis sibi lacertis, & caligis, A. imp. 17. *Zonar. in Zen. Evagr. l. 3, c. 1, & 8.*

Ariadna Leonis Senioris filia Zenonis uxor. Ex hac natus Leo Junior, de quo jam supra. Nupsit postea Anastasio Imperatori. *Jornand. de regn. ac temp. succes. Evagr. l. 2, c. 15. Cedren. in Zen.*

Basiliscus Patritius Constantinopolitanus, dum Zeno Imperator Chalcedone plerumque moraretur, à Berina sorore sua Leonis vidua instigatus, pulso Zenone imperium sibi usurpavit. Cum verò nihilò meliorem Zenone se gereret, ab eisdem, à quibus acclamatus fuerat, ipse Zeno revocatus est. Ingresso urbem Imperatore se recepit tyrannus ad templum; sed illinc extractus ab Acacio Præsule missus est ad quoddam Capadociæ castellum, ubi frigore, fameque periit jussu Zenonis. *Evagr. l. 3, c. 3, & c. Zonar. in Basil.*

FLAVIUS MOMYLLUS AUGUSTULUS Orestis filius, ex patris auctoritate suffragiis militaribus Ravenne Imperator Occidentis creatus est, A. 475. A Nepotis factione vocatus in Italiam Odoacer Rex Herulorum ingentibus Barbarorum copiis Orestem Ticini obsedit, inde & cepit, coramque exercitu interfecit. Augustulum autem imperio cedere coactum in Lucullanum Campaniæ relegavit, anno imp. 1 nondum expleto. *Jornand. de regn. ac temp. succes.*

In Augustulo Imperii quoque nomen in Occidente extinctum est, Odoacer enim Roma potius Gothorum Regnum instituit, quod duravit A. 77, ab A. 476 ad 553. Regum series hæc est.

Odoacer.	Ildibaldus.
Theodoricus.	Araricus.
Athalaricus.	Totilas.
Theodahatus.	Tejas.
VVitiges,	

H Ho-

Horum Historiam plures ex antiquis attingunt; sed videri potest *Sigonius de Occidentis imperio*, a L. 15 ad 20; qui eandem ex ipsis expressit, & collegit. Gothorum Regnum inde in Italia Longobardicum excepit ab A. 571 ad 774 protensum, per annos nempe 203. Reges fuere

Alboinus.	Bertharitus iterum.
Clepho.	Cunipertus.
Flavius Antarius.	Livipertus.
Agilulphus Paulus.	Ragumbertus.
Adaloaldus & Theodelinda.	Aripertus II.
Arioaldus.	Ansprandus.
Rotarius.	Luitprandus.
Rodoaldus.	Hildebrandus.
Aripertus.	Rachisius.
Bertharitus, & Gundeber- tus.	Aistulphus.
Grimoaldus.	Desiderius.
	Adalgisus Theodorus.

Horum quoque Historiam fusè, ac disertè prosequitur idem *Sigonius de Regno Italiae*, à Lib. 1 ad 4. Ita Imperii nomen in Oriente tantùm permansit per Imperatores qui subsequuntur derivatum.

L I X.

FLAVIUS VALERIUS ANASTASIUS , *Dicorus* cognomento à diversitate coloris in pupillis , è Macedoniæ urbe Dyracchio ortus , ope Ariadnæ viduæ Zenonis Imperatoris è silentiario , seu scriba factus est Imperator , A. 491 , ipsamque sibi junxit in uxorem . Initio bonus Princeps mox in malum conversus est ; impius præsertim factus in Catholicos , cum Eutichiana hæresi esset infectus . Longinum Zenonis Imperatoris fratrem tumultuantem vicit , & occidit . Vitalianum quoque præfectum Provinciarum Septentrionalium nova excitantem repressit . A Bulgaris autem in Thracia , & Getis in Macedonia damnis affectus , ipsos , cum ferro nequiret , donis , auroque repulit . Inventus est mortuus in cænaculo , crediturque ictu fulminis interemptus , A. æt. 88 , imp. 24 ; alii dicunt 27. *Jornand. de regn. ac temp. suc. Paul. Diac. L. 7. Cassiod. Evagr. L. 3, C. 50. Zonar. Pomp. Let. in Anast.*

L X.

FLAVIUS ANICIUS JUSTINUS è Thracia, Suum, & Boum custos olim, accepta magna vi pecuniæ à Spadone quodam Amantio, qui ipsam erogabat, ut conciliato per ipsam exercitu Theocritianus acclamaretur, eadem pro se usus Imperium obtinuit cum esset excubitorum comes, A. 518. Imperium benè administravit, resque iuxta Catholicorum. Obiit A. ætat. 77, imp. 9. *Paul. Diac. l. 7. Jornand. lo. cit. Pomp. Let. Zonar. in Just.*

Lupicia Justiniani prima uxor. Hanc Imperator factus Augustam dixit, & Euphemiam nominavit. *Zonar. ibid.*

Theodora secunda uxor. *Cedren. in Just.*

L X I.

FLAVIUS JUSTINIANUS ex Illyrici oppido Bedirina, Justiniani è sorelle nepos, imperium per adoptionem acquisivit, A. 527. Princeps domi, forisque clarus; nam leges omnes in unum corpus colligi iussit, unde effluxere celebra-

brata illa volumina , Codex scilicet , Pandectæ , Institutiones , &c. Salutis quoque publicæ studiosissimus fuit ; honestatis custos severissimus . Bellum civile , quo ad Imperium tendebant Anastasii nepotes Pompejus , & Probus , sive juxta alios Pompejus tantum , iisdem occisis , sustulit . Cum Gothis sæpissimè pugnavit , & plerumque ferè feliciter per duces suos , Belisarium , Alexandrum , & Narsètem , qui post varios eventus sublato tandem Gothorum Rege Teja , Italiam à Barbaris penitus vindicavit . Per eundem Belisarium Persas quoque vicit , & Vandalos , & Africam Romano imperio restituit . Vitiis tamen non caruit , nam & ad avaritiam pronior fuisse fertur , & à Catholica religione ad Eutythianam Hæresim , instigante conjuge , deflexisse . Obiit parum sanus mente , A. æt. 83 , imp. 38 cum dimidio . *Paul. Diac. lib. 7, & 8. & de gest. Longob. l. 1 , c. 17. Agath. l. 1, & 2. Jornand. de regn. ac temp. succes. Zonar. Pomp. Læt. in Just.*

Theodora Justiniani uxor ; fœmina Eutythiana , quæ maritum ad Apostasiam pellexit ; & fortasse ad avaritiam incitavit . *Paul. Diac. l. 7. Zonar. lo. cit.*

L X I I.

JUSTINUS JUNIOR , qui & *Curopolates* dicitur quòd esset Prætorii Præfectus , Justiniani sive ex sorore , sive ex filia nepos successit eidem , à quo fuerat adoptatus , A. 565 . Princeps justitiæ studiosus , mansuetus , publicæ tranquillitatis amator . Anno ejusdem imperii tertio Longobardorum in Italia Regnum initia habuit , Rege Alboino , qui à Narsète vocatus 20000 militibus Provinciam

ingressus est , Romaque imperialia expulit præsidia . In eam autem Italiæ partem , quam Barbari nondum occupaverant , misit Imperator Longinum , qui eandem pro imperio Exarchi titulo retineret . Cæpit tunc igitur Græcorum Exarchatus in Italia , sede Ravenna , duravitque ad usque circiter Carolum Magnum , ut suo clarius loco significabimus . Bellum gessit per quadriennium Justinus cum Persis eventu vario : Et pax quidem inde conciliata est ; sed propter mala , quæ in eo bello perpessus fuerat fractus animo in phrenesim incidit , ex qua parumper convalescens Tiberium sibi successorem designavit . Mox obiit ex dolore pedum Pelagiana Hæresi infectus , A. imp. quasi 11. *Paul. Diac. lib. 8. Pomp. Let. Zonar. in Just. Evagr. l. 1, c. 5 19c.*

Sophia Justini uxor ; mulier truculenta , & imperiosa . Hæc Narsæci Italiam regenti pro Imperatore objecit per probrum , ut relicta provincia ad tractanda cum puellis pensa properaret . Quibus percitus Narses rescripsit eidem , talem se orditurum telam , qualem nec ipsa , nec maritus fuissent unquam soluturi ; quare Longobardos , ut diximus , invitavit . Ipsa post mariti fata sub Tiberio nova molita est , sed jussu ejusdem est comprehensa . *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Just.*

L X I I I

TIBERIUS CONSTANTINUS è Thracia , à Justino adoptatus favente Sophia Augusta quæ ejusdem nuptias sperabat , successit , A. 579. Princeps strenuus , sapiens , & liberalis . Persas bis superavit , primò per Ju-

Justinianum, inde per Mauritium duces suos . Obiit placidè Constantinopoli , A. imper. circiter 5 ; juxta alios 7. *Paul. Diacon. lib. 8. Pomp. Lat. Cedren. Zonar. in Tib. Evagr. lib. 5, cap. 13, &c.*

Anastasia Tiberii uxor . Genuit Charitiam, seu Charitonem, & Augustam, quæ postea dicta est Constantina. *Cedren. Zonar. ibid.*

L X I V.

MAURITIUS è Cappadocia ortum ducens , à Tiberio focero suo adoptatus eundem excepit , A. 583. Imperator, strenuus quidem , & , tum belli , tum pacis artibus satis idoneus, avarus tamen , & iracundus . Persas vicit per duces suos Philippicum , & Germanum . Cum Chagano Avarium Rege, qui Thraciam, Mæsiam, aliasque Orientalis imperii regiones devastabat, sæpius, variisque eventibus pugnavit. Tumultuantibus militibus quòd stipendia non acciperent, Phoca principe, Imperator cum tota familia trucidatus est Chalcedone , A. ætat. 63, imp. 20. *Paul. Diac. l. 8. Zonar. Pomp. Lat. in Mauris.*

Constantia, seu Constantina, quæ primùm Augusta vocabatur, Tiberii, & Anastasiæ filia, Mauricii uxor. Genuit Theodosium, & saltem quinque alios masculos, qui omnes in conspectu patris occisi sunt ; item tres filias . *Cedren. in Mauris. Evagr. l. 5, c. 22.*

Theodosius Mauricii & Constantinæ filius . A patre confors imperii factus est . De ipsius exitu varia dicuntur . *Cedz. Zonar. in Mauris.*

PHOCAS in Thracia ortus obscuro genere, vir corpore, animoque turpissimus ab exercitu, qui conspiraverat in Mauritium, appellatus est Augustus, A. 602. Crudelem, & libidinosum se gessit, prætereaque ignavum & timidum, licet esset terribilis aspectu. A Cosroe Persarum Rege Mauritiæ necem iniquè ferente laceffit bellò est, & victus. Alii quoque Reges, tum in Europa, tum in Asia, tum in Ægypto contra eundem irruerunt, summo cum Imperii damno, ac ignominia. Unum præstitit laude dignum, quòd Romanam Ecclesiam Ecclesiarum omnium caput esse decrevit. Facta in ipsum omnium conspiratione acclamatus est Heraclius, qui Phocam prælio vicit, & à Photino quodam captum ignominioso mortis genere consecit, A. imp. 8. *Paul. Diac. l. 8. Cedren. Zonar. Pomp. Let. in Phoca.*

Leonto, seu Leontia Phocæ uxor. Genuit Domantiam, sive Domnentiam, quam in uxorem duxit Priscus Patritius Constantinopolitanus. *Cedren. Zonar. ibid.*

L X V I

HERACLIUS filius Heracleonæ, seu Heracliani qui erat Africæ præfectus, sublato Phoca, à militibus & senatu Imperator pronuntiatus est A. 610. Princeps inter bonos numerandus si Monothelitarum Hæresi non favisset; neque in senectute sua auspiciis, & incantationibus studuisset. Persas vicit ingenti prælio, pretiosumque Dominicæ Crucis lignum ex eorum manibus recuperavit. Obiit ex hydropè A. imp. 31. *Pomp. Lat. Cedren. Zonar. in Herac.*

Fabia Heraclii prima uxor. Quà die coronata est Augusta Eudociæ nomen sibi adjunxit. Genuit Constantinum Novum, & Epiphaniam. *Auct. cit.*

Martina secunda uxor, neptisque ex fratre. Ex hac nati Heracleonas, & Davides. *Auct. cit.*

huic autem lingua est amputata . Ambo inde in Cappadociam relegati , imp. mense 6. *Pomp. Lat. loc. cit. Cedren. Zonar. in Heracle.*

L X I X.

CONSTANS II Constantini III , & Gregoriæ filius à Senatu Imperator factus est , A. 641. Patri dissimilis per omnem crudelitatem , libidinem , avaritiamque se se exercuit . Cum Saracenis in Oriente , & Longobardorum Rege Grimoaldo in Italia apud Beneventum parum prosperè pugnavit . Quocirca versus in rabiem defæviit in suos , progressusque in Siciliam , dum ibidem se lavat in balneo cui nomen Daphne , situla ipsius capiti graviter impacta opera cujusdam Andreæ , auctore autem Mizizio , occisus est , A. imp. 27. *Paul. Diac. lib. 8. Theoph. Cedren. Zonar. in Const.*

Uxoris ipsius ignoratur nomen ; suscepit autem filios Constantinum , Tiberium , & Heraclium . *Zonar. lo. cit.*

CONSTANTINUS IV, *Pogonatus* dictus, seu *Barbatus* Constantis II filius patri successit, A. 668; cum nonnullis jam annis antea, absente patre, imperium administrare Constantinopoli cepisset. Mizizium tyrannum sustulit. A Saracenis validissima classe instructis per septennium ferè Constantinopoli obsessus est; eos verò tandem egregiè repulit, & quidquid hostium superfuera repente oborta tempestas penè delevit. A Bulgaris de Sarmatiæ finibus egressis magna clade disiectus, pace inita cum ipsos repellere non posset, Mysiam iisdem incolendam concessit, quam à suo nomine Bulgariam appellavere. Obiit Princeps bonus, & laudabilis naturali fato, A. imp. 17. *Theoph. Cedren. Zonar. in Const. Pog.*

Anastasia Constantini uxor. Genuit Justinianum Junio-rem. *Cedren. in Just. II.*

Mizizius, seu Mezentius Armenus homo, Constantio Imperatore in Sicilia occiso, de imperio sibi usurpando cogitavit. A Constantino petitus statim est classe, & victus; ipsiusque caput Constantinopolim deportatum. *Aul. supracit.*

IUSTINIANUS II , qui & Junior , & Justinus III appellatur , Constantini , & Anastasæ filius Patri successus est , A. 685. Crudeliter imperio præfuit ; nam, præsertim cum à Saracenis ingenti clade fusus fuisset , Constantinopolim reversus urbis Præfecto mandaverat , ut cives omnes per milites obtruncaret . Qua re detecta Leontius facta conspiratione imperio eundem dejecit , A. 694 ; & Chersonam relegavit truncato naso, quare & *Rhinotmetus* dictus est . Nono autem post exilium anno Imperator Trebellii Bulgarorum Ducis armis adjutus Constantinopolim obsedit , noctuque per aquæductus occupavit . Se se itaque imperio restituit , & Absimarum qui tunc eodem potiebatur è fuga attractum interfecit , unàque Leontium ; indeque quotiescunque truncas sibi nares emungeret unum ex iis qui Leontio saverant trucidari jubebat . Fœdus post hæc cum Bulgaris initum fregit , eosque bello petiit , sed parum felici exitu . Exorsior in dies ex sevitia factus, quam in Chersonenses præcipuè, apud quos exulaverat, exercuit, à Philippico obtruncatus est , cum ante relegationem A. 9, post eandem 8 imperasset . *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Just.*

Theodora Chagani Cazarorum reguli soror Justiniani uxor, genuit Tiberium, qui cum patre sublatu est . *ibid.*

Leontius Patritius Byzantinus, ob suspicionem virtutis à Justiniano in carcerem detrusus, inde ab eodem libertati restitutus, & Græciæ præpositus, deturbato, ut diximus, Imperatore potitus est Imperio, A. 694. Classem misit in Saracenos Africam devastantes, quæ, re parum feliciter gesta , cum sibi ab ipso

time-

timeret Imperato rem salutavit Absimarum , à quo captus Leontius relegatus est in Dalmatiam truncato naso , A. imp. 3. Restituto Justiniano, post varia ludibria, & tormenta unà cum eodem Absimaro cæsus est . *ibid. Theoph.*

Tiberius Absimarum à classariis , ut diximus , Imperator renunciatus in Africa , duce eorundem Joanne , Anno 696 , Constantinopoli , imperioque potitus est , relegato Leontio . Cum Justinianus , urbe occupata , contra ipsum tenderet fugæ se dedit ; sed in fuga captus ad victorem perductus est , cujus jussu periit , cum imperium per annos 7 tenuisset . *ibidem.*

L X X I I

PHILIPPICUS Bardanis filius Patritius Constantino-
 politanus, ab Absimaro Cherfonam olim relegatus , ab
 iisdem Cherfonensibus Imperator acclamatus est con-
 tra Justinianum , & ab ejusdem Imperatoris classe
 confirmatus imperium obtinuit , A. 711. Princeps prudens
 quidem , nec ingenio pravus , sed in rebus gerendis infelix ,
 à Bulgaris , & Saracenis pluribus damnis est affectus . A Pa-
 tritiorum factione excæcatus est è convivio raptus , & in
 carcerem detrusus , A. imp. 2. *Paul. Diacon. Lib. 8. Cedren. Zo-
 nar. in Philip.*

L X X I I L

ARTHEMIUS, qui & Anastasius II appellatus, à populo simul, & Senatu Constantinopolitano Imperator dictus est, A. 713. Vir omni doctrinæ genere eruditus, & agendo versutissimus. Classem misit in Sarracenos; sed milites, infesta re, nè ad Imperatorem iratum reverterentur, Theodosium Imperatorem pronuntiarunt, qui Constantinopoli potitus Arthemium cepit, & in ordinem redegit. Alii dicunt, Arthemium à Theodosio Nicææ vitum, & captum. Leone autem III imperante pristinae dignitati se se restituere molitus est Arthemius Bulgarorum auxiliis instructus; sed ab his ipsis à Leone pecunia corruptis Imperatori traditus est, & occisus. Imperavit A. r cum dimidio circiter. *Paul. Diac. lib. 8. Theoph. Cedren. Zonar. in Arth.*

L X X I V.

THEODOSIUS III, *Adramyttenus* appellatus quoddam Adramytti (urbs est in Troade) ab Arthemiiis Classe Im-

Imperator factus fuerit , imperium est consecutus , A. 715. Vir genere obscurus , sed moribus optimus , & Orthodoxis addictissimus . Cum audiisset Leonem appellatum Augustum sponte cessit imperio , & monasticam subiit vitam unà cum filio ; ferturque à nonnullis sanctè occubuisse Ephesi , & miraculis claruisse . Imperavit Anno 2. *Theoph. Cedren. Zonar.*

L X X V.

LEO III , *Conon* quoque dictus , ignobili familia ex Isauria, Imperator acclamatus est prope Nicomediam à militibus , A. 717. Princeps impiissimus , sacrarum imaginum everfor efferatus , quibus etiam penitus è medio tollendis Synodum Constantinopoli coegit . Ex hoc *Iconomachus* , & *Theomachus* appellatus est . Obiit ex dysenteria Anno imper. 24. *Paul. Diac. lib. 8. Cedren. Zonar. in Leo.*

Maria , sive Marina Leonis uxor , ex qua natus Constantinus Copronymus . *Cedren. ibid.*

L X X V I.

CONSTANTINUS V, *Copronymus* dictus quòd aquam Baptismalem corporis solutione sœdaverit, & *Caballinus* quòd caballini stercoreis odore mirè delectaretur, Leonis & Mariæ filius Patri successit A. 741. Tyrannicè administravit; & præstigiis ac fascinationibus supra modum addictus leges omnes, tam politicas, quàm divinas violavit, atheismum potiùs, quàm religionem ullam professus. Artavastum tyrannum oppressit, Arabasque vicit. Cum Bulgaris primùm infeliciter pugnavit, inde ipsos ingenti prælio fudit. Exarchatum amisit in Italia; Aistulphus enim Longobardorum Rex expugnata Ravenna totam sibi quoque Provinciam victor subjecit A. 752. Ita Græcorum Exarchatus, quod sub Justino II cæperat A. 568 desitit sub Constantino A. 752, cum durasset A. 184. Illam inde regionem A. 754, aut 756 juxta alios, Aistulpho arripuit armorum jure Pipinus Brevis Fræciæ Rex, eamdemque Romano Pontifici Stephano donavit grati animi ergo; quòd ex Zacchariæ Pontificis voluntate regnum accepisset, excluso Chilperico Merovingorum postremo. Obiit Constantinus non longè ab Arcadiopoli, vel ex elephantiasi, vel ex dolore carbunculi in pedibus, A. imp. 35 inchoato. *Theoph. Cedren. Zonar. in Const. Anon. an. reg. Franc. sub A. 756.*

Cagani Cazarorum Regis filia, post baptismum Irene dicta, Constantini prima uxor. Genuit Leonem. *Cedren. Zon. lo. cit.*

Secundæ uxoris nomen antiqui, quos viderimus, non suggerunt. Quidam è recentioribus vocat ipsam Mariam Armenam; sed fortasse nè decipitur.

Endocia tertia uxor . Ex hac nati Christophorus, Nicephorus, & Niceta . *Theoph. Cedren. lo. cit.*

Artavastus, sive Artabasdus Constantini V affinis, eodem in Asia contra Saracenos occupato, Imperium invasit Constantinopoli . Reversus Constantinus ejusdem filium sibi occurrentem vicit ; inde & ipsum pariter tyrannum . Urbe demum potitus fugientem cepit, & oculis privavit cum ejusdem duobus filiis, ipsiusque sectatores occidit . *Cedren. Zonar. lo. cit.*

L X X V I I.

LEO IV Copronymi filius ex prima uxore Patrem excepit A. 776. Heres paternæ impietatis Imagines everti jussit, & contra easdem ipse quoque synodum convocavit . Validissimo exercitu in Syriam misso innumeram Saracenorum vim cecidit . Coronam auro, gemmisque insignem, quam sive Mauritius, sive Heraclius ad Dei honorem in templo deposuerat suo ipse capiti imposuit ; quare oborto repente carbunculo obiit ex ejusdem cruciatibus, A. imp. circiter 4. *Cedren. Zon. in Leo.*

Irena, mulier Attica forma corporis insignis, Leonis uxor . Genuit Constantinum, cum quo post mariti obitum imperium per annos decem administravit, usque nempe ad A. 790. Tunc ab eodem in ordinem redacta est ; sed anno post iterum ad imperii consortium assumpta . Tanta inde regnandi libidine exarsit, ut consortis impatiens filium jussit excæcari ; quo è vivis ablato imperavit sola per annos circiter 5, donec A. 802 à Nicephoro est deposita, & in Lesbum insulam relegata . *Auctores cit. Theoph.*

CONSTANTINUS VI Leonis filius & Irenæ sub tutela matris imperium sumpsit, A. 780. Decennio post matrem expulit, & rebus solus potitus crudelissime administravit. Quare omnibus exosus, matri quoque jam restitutæ, ejusdem jussu excæcatus est: Tanta verò crudelitate ipsi oculi sunt effossi, ut non multò post præ dolore è vivis migraverit, A. imp. 17. *Theoph. Cedren. Zonar. in Const.*

Marina ex Armenia Constantini uxor. Hanc ipse sumpsit invitus jubente matre; quare postea repudiavit, & monialem fieri compulit ex ejusdem matris jussu. *ibid. D. Niceph. vocat Mariam.*

Theodotes cubicularia altera Constantini uxor. Genuit Leonem, qui obiit infantulus. *Auct. cit.*

Stauratius A. tertio post Constantini depositionem, imperante Irenæ tyrannidem arripere molitus est. Hoc cum Imperatrix rescivisset omnibus ejus consuetudine interdixit; quo circa mærore oppressus obiit. *Theoph. Cedren.*

Hactenus in Oriente tantum Imperii dignitas viguit; ab hinc & in Occidente post 324 annorum interstitium sub Carolo Francorum Rege meliore Christiani orbis fato refloreat. Occidentalium igitur Imperatorum seriem resummemus, unaque & Orientalium ordinem prosequemur ad captam usque Constantinopolim: Neque enim adeò levis momenti, aut ab Occidentis rebus dissita eorumdem Historia est, ut sine studiosorum antiquitatis damno possit prætermitti.

CAROLUS Pipini Brevis Galliarum Regis, & Berthæ, seu Bertradæ filius, *Magnus* à gestarum rerum magnitudine nominatus, cum jam Galliarum, Germaniarumque regnis potiretur ab Hadriano Pontifice contra Desiderium Italiae Regem vocatus in Italiam, egregia pro Ecclesia navata opera, & hoste Papæ capto, ac Leodium relegato, à Leone III Pontifice Imperator Occidentis est renunciatus, aureoque diademate coronatus die Natalis Dominici An. 800. Princeps domi forisque optimus; ingenii, morumque virtutibus clarus, bellicaque virtute nulli secundus; foeminarum quidem aliquantum appetentior, qua sola videtur labe culpandus. Cum Saxonibus ab A. 772 ad 785 bellum pertinax gessit, quod feliciter tandem confecit, hostibus unà cum V Vithekindo ipsorum Duce ad Baptismum suscipiendum adactis. Frisios, Hungaros, Saracenos in Hispania, Avars, Bohemos, Danos vicit, & compefcuit. Accademias Parisiis, Osnaburgi, Papæ, Bononiaeque fundavit; & pluribus in civitatibus scholas publicas ad juvenum educationem instituit. Ducatus Spoletanum, Beneventanum, & Tuscum, Corsicam,

ac Sardiniam Pontifici dono dedit . Obiit Aquisgrani , quam urbem in sedem regiam elegerat ex pleuritide , A. æt. 71 , imp. 14 .
Eginart. Anon. an. Reg. Franc. Regi. l. 2. Sigeb. An. Fuld. Contin. Aim. l. 4, c. 65, 69c. Avent. l. 4.

Hermentrudes , quam alii Hermingardim , & Irmogardam , alii Theodoram , alii Bertham appellant , Desiderii Longobardorum Regis , & Ansæ filia Caroli prima uxor ; quam duxit A. 770 . Anno sequenti repudiata est , & in cænobio dicitur obiisse .
Eginart. Contin. Aim. l. 4, c. 69. Avent. l. 4.

Hildegardis nobilis Sveva secunda uxor . Genuit Pipinum , Ludovicum , & Carolum , filiasque (juxta plerosque) tres , Rotrudim , Bertham , & Gisalam .
Christianus Matthiæ enumerat præter hæc & Hildegardim , Adelheidam , Bellixardam , Immam , & Gertrudam . Eginart. Contin. Aim. Avent. loc. cit. Obiit A. 783. Chron. Hervelu.

Fastrada Radolfi Auftrasæ Comitis filia tertia uxor . Genuit Hildrudim , & Rothaidem (alii addunt Theodoram) .
Eginart. Anon. Ann. Reg. Franc. sub A. 783. Contin. Aim. lib. 4, c. 75. Avent. l. 4.

Luitgardis ex Alemannia quarta uxor ; ex qua nulli liberi .
Eginart. Contin. Aim. l. 4, c. 90. Obiit A. 800 juxta Anon. cit. & Regin. , qui vocat ipsam Lindkardim . Adnotandum à VVolfg. Laz. lib. 3. in genealogia Francorum Carolingorum , inter uxores Caroli recenferi , etiam Robedam , seu Galienam Galastrii Toletani Regis filiam , quæ ejusdem prima uxor fuerit ; & ultimæ uxoris loco recenferi Gersquindam , seu Garfulam Comitissam de Ingelheim , quam mox infra inter pellices numerabimus .

Præter hæc quatuor uxores , quatuor quoque recensentur ejusdem concubinæ . Matalgardis , quæ genuit filiam Rothildim : Reginophira , seu Regina , seu Reginopyrga (ut est apud *Aventinum*) , ex qua nati Drugo , & Hugo : Gersuinda , ex qua Adeldrudis : Adhelinda , ex qua Theodericus .
Eginart. Avent. lib. 4. Munsterus in Geneal. Carl. M. refert & Himmeltrudam , ex qua Pipinus gibbosus regnandi avidissimus , qui idcirco in Patrem conspiraverit , cujus mentionem faciunt Peucerus , & alii . Hanc addit VVolfg. lo. cit. , qui & aliam pellicem refert , nimirum Rothildem , quæ genuerit Adeldrudum , Rotrudam , & Adelindam ; adeo

ut juxta citatum auctorem Carolus habuerit uxores sex , pellices verò quinque, ex iisdemque liberos numero 23.

NICEPHORUS Patritius Constantinopolitanus , re-
 ducta in ordinem Irena, Orientis Imperio potitus est
 A. 802. Princeps impius, crudelis, & avarus. Pacem
 cum Carolo Magno fecit hac conditione , ut ambo
 Augusti appellarentur ; notandumque firmatum inter ipsos
 tunc fuisse , ut Veneti inter utrosque medii , nulli prorsus ob-
 noxii libertate patria gauderent ; ut videre est apud *Cus-*
pinianum , *Stradam* , & alios. Geminum gessit bellum cum
 Bulgaris , in quorum altero extinctus est ; A. imp. 9. *Anon. cit.*
Zonar. in Niceph. Ann. Fuld. sub A. 811, &c. Filiam saltem susce-
 pit Procopiam; de qua infra .

Bardanius quidam Orientis Jux , cognomento *Turcus* , à
 parte exercitus quæ à Nicephoro defecerat Chrysofoli sa-
 lutatus est Imperator . Non multo post impunitatem ab
 Imperatore postulavit , & monasticam vitam subiit in insu-
 la Protà ; sed Nicephorus jussit ipsi ibidem oculos effodi .
Cedren.

STAURATIUS Nicephori filius , è pugna in qua Pater
 occiderat relatus in urbem , Imperator est dictus , A.
 811. Cum autem Michaeli Curopalatæ strueret insidias,
 in quem Senatus vota ferebantur , depulsus ab eodem in
 monasterium se se inclusit , A. imp. 1 nondum expleto . *Ce-*
dren. Zonar. in Staur.

Theophania Irenæ Imperatricis affinis, Stauratii uxor. *D. Niceph.*
Zonar. in Niceph.

MICHAEL Curopalata cognomento *Rancabes* , seu
Rancabenus , & *Rangabi* à Senatu jam dictus Impe-
 rator confirmatus est A. 811. Princeps benè mora-
 tus, pacis amans, sed in rebus bellicis mirè focors .
 Audito Leonem Imperatorem electum fuisse deposuit impe-
 rium, & in cænobium juxta nonnullos se recepit ; sed à Leone
 relegatus est in insulam Protam cum tota familia sua, A. imp. 2.
Theoph. Cedren. Zonar. in Mich.

Procopia Nicephori filia Michaelis uxor . Genuit Theo-
 phi-

philastrum à Patre designatum Imperatorem ; quem Leo castrari iussit , inde cum matre ac fratribus relegavit . *Auctores citati.*

LEO V Armenus , expulso Michaele , imperium obtinuit A. 813. Crudelis , impius , iconomachus , in administrandis tamen rebus vigilantissimus . Bulgaros ingenti praelio vicit ; & contra Arabes quoque feliciter pugnavit . Confossus est multis vulneribus à factione Michaelis Trauli , A. imp. 7 cum dimidio . *Cedren. Zonar. in Leo.*

Ex uxore cujus nomen ignoratur suscepit Sabbatium , qui designatus jam Imperator Constantini nomen sibi adjunxerat ; præterea Basilium , Gregorium , & Theodosium , qui in insulam Protam delati & castrati sunt . *ibid.*

L X X X.

LUDOVICUS , *Pius* cognominatus à pietate quam semper exhibuit , Caroli M. & Hildegardis filius successit in imperio A. 814 Patri à quo Imperialem coronam anno præcedenti jam acceperat ; totamque ipsius infu- per ditionem obtinuit præter Italix regnum , quod Pipini fratris sui filio Bernardo contigit . Coronatus est autem A. 817 , ut auctor est *Tribenem.* in civitate Remorum à Papa Stephano IV , qui tunc temporis erat in Gallia . Princeps pius , iustus , liberalis , virtutumque tandem exercitio Patris imitator . Bernardum Italix Regem regno suo non contentum , & armis nova sibi querentem supplicem ad se venire coegit ; ipsique à Francix primoribus capitis damnato oculos iussit effodi .

Cum post divisas res filiis suis Pipino, Lothario, & Ludovico, Juditham in uxorem assumpsisset, ex eaque Carolum procreasset, cui ditando aliorum status imminuebatur, in Patrem tres illi conjuraverunt, & captum prope Basileam in campo, qui ab eorum perfidia *Mendacii campus* dictus est, imperio dejecerunt. Dissidentibus autem iisdem fratribus inter se, unaque & Regni proceribus, pristinae dignitati est restitutus, A. juxta *Regin.* 838, juxta alios 834. Ipse inde, omnibus non modò pepercit, qua erat pietate ac clementia; sed & omnes quoque suo tempore missos in exilium revocavit, & de singulis quæ publicè perperam gesserat publicam egit pœnitentiam. Obiit in insula Rheni prope Ingelheim, A. ætat. 64, imp. 26 cum dimidio. *Anon. Ann. Reg. Franc. Regin. lib. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Contin. Aimo. l. 4, c. 5. Avent. l. 4.*

Hermingardis, sive Irmingardis Ingrami Saxonie Ducis filia Ludovici uxor; ex qua nati Pipinus, Lotharius, & Ludovicus. *Contin. Aimo. l. 4, c. 106. Avent. l. 4.* Obiit A. 818, juxta *Ann. Fuld.*

Juditha filia VVelfonis, seu Guelphi Comitis in Bavaria secunda uxor. Genuit Carolum Calvum. Hanc Ludovicus mirè amavit, totusque ab ejusdem voluntate pependit, quare in imperio motus, & plura mala. Repudiata igitur est A. (juxta *Sigeb.*) 830; sed, restituta ad imperium Ludovico, resumpra. *Anon. cit. sub A. 819. Contin. Aimo. l. 4, c. 107, c. 15, c. 12. Avent. l. 4.*

MICHAEL *Balbus*, seu *Traulus* dictus quòd *balbutiens* esset, sordidissima gente ex Phrygiæ oppido Amorio natus, obtruncato Leone Orientis Imperator factus est A. 820. Fuit impius, & Orthodoxæ Religionis hostis acerrimus. Copronymi vitam sibi proposuit, & summo studio æmulatus est. Adversus Literas, & Literatos infensissimum se præbuit. Thomam tyrannum vicit. Magnam autem imperii diminutionem passus est, Cretam occupantibus Mauris, Siciliam Agarenis, Dalmatiffique in libertatem se vindicantibus. Obiit ex dysenteria, A. imp. circiter 9. *Cedren. Zonar. in Mich.*

Prioris Michaelis conjugis nomen in incerto est. Hoc sci-
mus, natum ex ipsa Theophilum. *Aust. cit.*

Euphrosina altera Michaelis uxor, quam ipse de monasterio extraxit ut sibi jugaret. A privigno suo Theophilo post mariti obitum cenobio restituta est. *ibid.*

Euphemius quidam populi princeps, sive juxta alios cujusdam turmæ dux, rapta Monaca quadam in Sicilia, ut capitis periculum effugeret Agarenorum qui erant in Africa Præfecto Siciliam prodidit, pacta mercede, ut se Imperatorem Romanorum appellaret. Res ex voto cessit; sed Tyrannus brevè à duobus fratribus Siculis ibidem occisus est. *Auf. cit.*

Thomas vir quidam genere obscurus, Constantini nomine sumpto, nova molitus est ad tyrannidem occupandam in Asia. Non levi collecto exercitu contra Imperatorem trajecit in Europam, ubique jam imminerebat. Sed Imperator ope Bulgarorum eundem repulit, & profligavit; sibi tandem traditum post varios cruciatus occidit, *ibidem.*

THEOPHILUS Michaelis filius Patri successit A. 829; paternæ impietatis, & iconomachiae prorsus heres. Bello cum Saracenis parum feliciter gesto in marem incidit, inde in dysenteriam, qua periit, A. imp. 12. Fertur ejusdem mortui os ita deductum, ut viscera conspicerentur. *Cedren. Zonar. in Theoph.*

Theodora è Paphlagonia Theophili uxor. Genuit Theclam, Annam, Anastasiam, Pulcheriam, Mariam, & Michaelem. *Auf. cit.*

Nummum Michaelis & Theophili, qui ad nos pervenit pulcherrimæ conservationis & fidei incidi curavimus: Ceterorum Orientalium Imperatorum vix unum aut alterum invenire potuimus, illosque ita deformes, ut, nec imagines, nec literæ comprehendi possint. Quos Strada profert in suo Thesau- ro Antiquitatum unde collegerit ignoramus: Sed, cum nullatenus conveniant cum Numismatibus coævis suis, & elegantiores sint, quàm rudissimi ferant temporis illius typi, ut quisque solo oculorum judicio potest affirmare, ideo iisdem tamquam suspectis uti nolimus. Series igitur nostra manca sit necesse est, quam uberio- rem tamen pollicemur, si Numismata consequi poterimus, quæ sollicitè conquirere non præ-

prætermitemus; ut, si fieri possit, integra imaginum Orientalium Imperatorum, & Occidentalium post Carolum Magnum Augustarum penus proferatur. Quapropter gratus nil nobis erit, quàm si Antiquitatis studiosi Viri, quorum nomina veneramur, Nummorum qui nobis desunt copiam humilissimè faciant, aut ubi eosdem inquirere possimus pari studio benignitatis admoneant; cum certum statumque sit nobis in illis laboribus, nullis parcere sumptibus, ut opus hoc studioforum commodo perfectissimè prodeat.

L X X X I

LOTHARIUS Ludovici Pii ex Hermingardi natu maximus, à Patre Rex Italiæ ac Imperator declaratus, regnare cæpit A. 840. Monarchiæ universæ acquirendæ libidine captus fratrum ditiones invasit, à quibus duplici prælio victus est, altero ad Vicum Fontanetum in Burgundia A. 841, altero ad Argentoratum anno sequenti. Ita *Ann. Fuldens.*; cum plerique alii scriptores unius tantùm prælii mentionem faciant. Rebus ideò compositis nova facta est imperii divisio, ipsique ex Transalpinis provinciis ea tantùm cessit, quam à suo postea nomine Lotharingiam appellavit. Imperium spontè deposuit, & Prumiense monasterium ditio- nis Trevirensis ingressus est, ubi eodem anno obiit, post Imp. annum 15. *Sigeb. Regi. Ann. Fuld. Avent. lib. 4. Contin. Anno. lib. 5.* Hoc Imperatore scribit *Tritben.* factam fuisse Regni Franco- rum divisionem, nimirum in regnum Galliarum, ut hodiè dicimus, & Regnum Germaniæ; cum antea Gallia, & Germania serè sub uno nomine Franciæ containerentur.

Her-

Hermingardis nobilis & pudica matrona Lotharii uxor .
 Genuit Ludovicum, Lotharium, & Carolum . *Anon. Ann. Reg.
 Franc. sub A. 821. Contin. Anno. l. 4, c. 109. Avent. l. 4.*

MICHAEL Theophili filius successit Patri adhuc
 puerulus sub tutela Theodoræ matris piissimæ ac
 sapientissimæ , A. 842. Per eandem Imaginum
 cultus est restitutus , & Bulgari Christi fidem su-
 sciperunt . Michael autem matris impatiens ipsam A. impe-
 rii sui 14 redegit in ordinem , inclusitque cænobio , ubi pau-
 lô post obiit . Solus igitur rerum summam administravit , sed
 vitiorum omnium professione ; totumque se nugis ac stupris
 fœdissimè immiscuit . Expeditionem in Syriam infeliciter su-
 scipit ; immensosque thesauros quos mater collegerat bre-
 vissimè dissipavit . Bardas unculum suum Cæsarem crea-
 tum iussit interfici . Ipse autem à Basilio , quem post Bardam
 consortem fecerat imperii , occisus est dum noctu cubat , A.
 imp. 24, aut 25. *Cedren. Zonar. in Mich.*

Eudocia Michaelis Uxor , *D. Niceph.*

Bardas Michaelis avunculus, ab eodem, quem ad repellen-
 dam matrem hortatus fuerat, Cæsar factus est A. 856. Nec
 malum principem egit ; nam literarum studiosissimus easdem
 pœnè mortuas revocavit . Cum autem nepotis vitia , ineptias-
 que redargueret, ejusdem jussu, qui & spectator esse voluit,
 occisus est , A. ab electione sua circiter 10. *Cedren. Zonar.
 in Mich.*

L X X X I I.

LUDOVICUS II Lotharii filius & Hermingardis, à Patre Rex Italiæ & Imperator declaratus, successit eidem A. 855. Princeps literatu, pius, clemens, justus, ecclesiæ defensor, *elemosinarum largus largitor*. Adalgisum Beneventi Ducem, qui à Græcis impulsus contra Imperatorem conspiraverat, repressit, & in Corsicam insulam fugere coegit. Saracenos Italia fortiter expulit, Normannosque ex Gallia. Obiit Mediolani A. imp. circiter 20. *Sigeb. Reg. l. 2.*

Luitgarda Vuelphi Ducis in Svevia filia Ludovici uxor, genuit unicam filiam Hermingardim, quam Carolus Calvus matrimonio junxit Bonoso Duci strenuo; ex hisque natus est Ludovicus ille Rex Italiæ, & Imperator, de quo infra. *Sigeb. sub A. 878. Regi. sub A. 877.*

BASILIVS natione Armenus, in Macedonia tamen natus, qui genus trahere perantiquum dicebatur à Michaeli, Bardæ Cæsari substitutus Imperium obtinuit A. 867. Imperator pius Imaginum promovit cultum, & Catholicam Religionem fovit, & auxit. Saracenos in Asia sæpius, & præsens, & per Legatos ingentibus damnis affecit. Obiit ex dysenteria juxta quosdam; juxta alios ruptis intestinis ex ictu cornuum cervi, quem humi exanimem raptare tentaverat, A. imp. circiter 20. *Cedren. Zonar. in Basil.*

Eudocia pulchra & pudica femina, de stirpe nobilissima Martinacia Basilii uxor. Genuit Basilium, Constantinum, Leonem, Alexandrum, Stephanum, & filias quatuor. *D. Niceph. Cedren.*

L X X X I I I

CAROLUS II, à calvitie capitis *Calvus* cognomento, Ludovici Pii ex Juditha filius, mortuo sine liberis Ludovico II, in Italiam ex Gallia quam regebat armatus advolavit, blandèque elusis Ludovici Germaniæ Regis fratris sui filiis, quos Pater ad imperium aspirans miserat contra Carolum, nè eodem ipse potiretur, Imperii coronam à Pontifice Joanne VIII accepit, unàque Italiæ Regnum adeptus est A. 875. Superbus fuit; ambitiosus, in bellis timidus, & ignavus. Literatis autem favisse dicitur supra modum, & sacras sanctiones è variis synodis collectas sapienter ordinasse. Germaniæ regnum nepotibus suis patre orbatis eripere cogitavit; sed ipsi contra eumdem moverunt, quem & vicerunt ad Andernacum; & in Italiam etiam lacesivere. Fugiens ipse idcirco Verona Mantuam, epoto ibidem pharmaco venenato fraudibus Sedechiæ Medici Judæi, obiit 11 diebus post ex dysenteria A. imp. 2. Alii non Mantuæ, sed in Alpium transitu occubuisse scribunt: *Sigeb. lib. 2. Ann. Fuld. Contin. Aim. lib. 5. Avent. l. 4.*

Hermiltrudis, quam & Irmotrudam, & Germinrudim appellari observamus, Caroli prima uxor. Nati sunt ex hac Ludovicus Balbus, Lotharius, Carolus, & Carolomannus. *Contin. Aim. l. 5, c. 24. Avent. l. 4.* Peucerus ipsam secundam uxorem facit, ex eaque filiam quoque natam scribit.

Richildis Bonosi, seu Bosonis foror Caroli uxor, quam tamen antea concubinæ loco habuit. Ex hac natus filius, qui brevè mortuus est. *Contin. Aim. C. cit., & 30. Avent. l. 4.*

L X X X I V.

LUDOVICUS III, *Balbus* dictus quòd impeditioris esset linguæ, Caroli Calvi ex Herminturdi filius Patrem excepit in Galliz regno & imperio, coronatus à Joanne VIII, qui ex hostium suorum Carolo Crasso faventium manibus fuga lapsus ad Ludovicum confugerat in Galliam, A. 878. Princeps pietati deditus, justitiæ ac pacis amator, infirmæ verò valetudinis; quare perit Compendii in Gallia, A. imp. i cum dimidio; non sine tamen veneni suspicione. *Sigeb. Regi. l. 2. Ann. Fuld. Contin. Anno. l. 5, c. 36, &c.*

Ansgarda mulier nobilissima Ludovici prima uxor. Hanc infcio patre sibi junxit; ideoque repudiare compulsus est, susceptis priùs tamen ex eadem Ludovico, & Carolomanno. *Regi. l. 2. Advent. l. 4.*

Adoleda, sive Adheleida secunda uxor. Genuit Carolum Posthumum, qui & Simplex dictus est. *ibid.*

L X X X V.

CAROLUS III, à corporis habitudine *Crassus* appellatus, Ludovicæ Germaniæ Regis ex Hemma filius, Imperatorum Lotharii, & Caroli Calvi nepos, Galliæ regno potitus in Italiam properavit, & à Pontifice Joanne VIII coronam accepit A. 880; alii autem id ponunt sub A. 881, alii sub 882. Expulsis ex Italia Saracenis Regnum Italicum quoque sibi adjunxit; inde & Germanicum adeptus est mortuo fratre suo Rege; ut post Carolum Magnum primus fuerit, qui solus universam ejusdem Monarchiam obtinuerit. A Reginone prædicatur ut *Christianissimus*, *Deum timens*, *Orationi indefinenter deditus*, aliisque præconiis summè tollitur. Quidquid sit autem certius est, ipsum rem non pro imperii decore administrasse; sive hoc ignavia, sive infelicitas fuerit, nam variè sentiunt pro suo quisque studio scriptores. Irrumpentibus in Neustriam Normannis, Godefrido & Sigefrido Ducibus, iisdem se imparem cernens pacem obtulit, ejusque provinciæ partem concessit, quam ipsi postea de suo nomine Normanniam appellaverunt. Inde, cum ineptus regno ab omnibus judicaretur, depositus est à suis A. juxta *Reginonem*, & *Ann. Fuld.* 887, septimo nimirum imperii; juxta *Sigebertum* qui in Chronologia ab aliis sæpissimè discrepat, nec leviter, 891. Privatam egit inde vitam in mendicitate, stipem ab Arnulpho successore suo petere coactus; obiitque sequenti anno, seu ex mærore, seu ejusdem Arnul-

Arnulphi jussu strangulatus. *Regi. l. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Contin. Anno. l. 5, c. 40, 49c. Avent. l. 4.*

Richardis Scotiæ Regis filia Caroli Crassi uxor . Repudiata est à marito ob conceptam de adulterio suspensionem cum Luiduardo Episcopo Vercellensi . Ipsa verò aquæ fervidæ , & candentis ferri tormenta fortiter subeundo, innocentiam suam non modò testata est, sed & virginitatem patefecit , impotentem ad concubitum marito . Post repudium ingressa est cœnobium, ibique piè obiit . *Sigeb. sub A. 889. Avent. l. 4.*

LEO VI, cognomento *Sapiens*, seu *Philosophus*, Basilii filius Patri successit in Oriente A. 886. Vir liberalibus disciplinis eruditus, Astrologiæ addictissimus, pius, & in custodienda Republica omnino solers . In bellis verò fuit parum felix ; nam & à Bulgaris , & à Saracenis victus est . Obiit ex cæliaco morbo , A. imp. circiter 25, *Cedren. Zonar. in Leo.*

Theophano , seu Theophania , Stephania quoque dicta, Leonis prima uxor . *D. Niceph.*

Zoe Zautzæ filia secunda uxor , quam jam ante pro concubina fuerat usus . Obiit Anno 1 cum dimidio post conjugium. *Cedren. Zonar.*

Eudocia puella ex Opsicio tertia uxor . Obiit in partu unâ cum fœtu . *ibid.*

Carbonopsina Zoe quarta uxor . Genuit Constantinum . *ibid.*

L X X X V L

ARNULPHUS Carolomanni , Ludovici Germaniæ Regis filii , ex Carentina meretrice filius à Germanis Proceribus Carolo Crasso suffectus est A. 888. Sclavos , & Normannos victoriis ingentibus repulit , & domuit . Berengarium Italiæ Regem adversus Guidonem (de his clariùs infra) juvit . A Pontifice Formoso vocatus contra Lambertum Guidonis filium rursus in Italiam venit , urbeque capta à Pontifice Imperialem coronam accepit A. 896. Latitante interim , & fuga sibi consulente Lamberto ejusdem mater Agildrudis Firmum se receperat . Ad urbis obsidionem perrexit Arnulphus ; sed Fæmina callida viribus se imparem cernens dolo egit ; & , corrupto Imperatoris cubiculario , eidem poculum propinavit , ex quo in veterum delapsus est . Obsidionem igitur solvit , & Lombardiam petiit , ubi Berengarii necem molitus est ; quare ab Italis despectui haberi cæpit , cumque Papiam pervenisset ingentem Germanorum cædem Cives ediderunt . Properavit igitur in Germaniam suam ; obiitque in rabiem conversus , & , putrefacto corpore , vermibus & pediculis laceratus Oetingæ in Bavaria ; A. ab electione 11 , ab accepta corona 3. *Herm. Contrac. Regi. l. 2. Sigeb. Ann. Fuld. Liuthpr. l. 1, c. 7, & c.*

Agnes Græcorum Imperatoris filia Arnulphi prima uxor . Genuit Arnulphum , sive Arnoldum *Malum* , & juxta quosdam , Vuernerum . *Munster. l. 3.*

Deyta , sive Jutta secunda uxor . Genuit Ludovicum , & Ludgardam . Invenimus & Helingardam ejusdem concu-

K

li-

binam , ex qua Senebaldus , seu Zuendeboldus . Natos quoque legimus Arnulpho Bertholdum , sive Rupoldum , & Bertham non legitimis nuptiis ; ex qua verò muliere non con-

ibid.

stet.

GUIDO , seu VVido Spoleti Dux , post Caroli Crasfi depositionem cum Berengario pactus , ut Italicum Regnum ille , Gallicum ipse autem acquireret , à Gallis levi quadam ex causa repulsus , in amicum rupto fœdere movit , ipsumque bisfudit ; primò ad Trebiàm amnem , secundò prope Veronam A. 890. Anno sequenti à Formoso Pontifice Imperator est renunciatus , sive quòd Saracenos expulisset ab Italia , ut quibusdam placet , sive quoniam alia de causa , cum jam à Germanis , ut diximus , Arnulphus fuisset electus . Restituto autem in Italiæ regno ejusdem Arnulphi ope Berengario , dum ipsum Arnulphum in Germaniam redeuntem insequitur , abrupta repente vena , spiritum cum sanguine evomit A. 894 ad Tarum amnem . Liuthprandus ejusdem obitum pònit sub A. circiter 897 post captam scilicet Romam in secundo Arnulphi adventu , immo post obsessam Firmi Agiltrudim . Sed contra hoc cæteri omnes auctòres stant , inter quos *Ann. Fuld.* quorum quanta sit auctoritas nemo non novit : *Regi. l. 2. Sigeb. Liuthpr. l. 1, c. 6, &c. Sigòn. Regn. Ital. l. 6. Putcan. l. 5.*

LAMBERTUS , sive Lanthbertus Guidonis filius , paternæ hæres in Berengarium perfidiæ , mortuo patre , eundem insecutus est , ab Italis Patri suo faventibus vocatus ad regnum , expulsoque Berengario A. 894. Hoc autem post secundum Arnulphi Imperatoris in Italiam adventum rebus rursus restituto fugiit Lambertus , donec intruso in Pontificatum Stephano qui Formosi acta omnia rescidit , ad regnum est revocatus , & Imperiali corona insignitus A. circiter 896 ; hoc est non multò post quàm eandem à Formoso Arnulphus acceperat . Patet hoc dubio procul ex iis quæ *Sigonius* assert ; cæteris serè de hujus in Imperatorem electione mentionem non facientibus . Occisus est A. 898 dum venationi vacaret ab Ugone filio Manfredi Comitis Mediolanensis jussu Guidonis interfecti , qui clavam

ca-

capiti ejusdem impegit , ut videretur ex equo lapsus idem filicibus elisisse . *Regi. l. 2. Sigeb. Liutbpr. l. 1 , c. 11, &c. Sigon. l. 6. Putean. l. 5.*

LUDOVICUS Bosonis , seu Bonosi filius ex Her-
mingardi Ludovici II filia , cum esset Provinciæ
Comes, ab Italis ad Italiæ regnum vocatus est mor-
tuo Lamberto A. 898. Statim ac regnum hoc ade-
ptus est Imperialem Coronam quoque accepisse scribunt *Re-
gino* , & alii ; ideoque ipsum huic operi inseruimus . Berenga-
rius autem Rex legitimus repulsam passus in eundem movit ,
quem & adeo circumvenit , ut omnem evadendi copiam ade-
merit . Quapropter Ludovicus Berengarium obsecravit ut se
incolumen dimitteret jurejurando pollicitus , se numquam
amplius in Italiam reversurum ; vitamque ita , ac libertatem
obtinuit . Anno autem 901 rursus ab Italis vocatus, promissi
immemor in Italiam descendit ; eoque Anno *Sigon.* cum aliis
Imperatorem à Benedicto Pontifice creatum fuisse tradunt .
Berengarius interim in Bavariam se recepit ; anno verò se-
quenti intellecto Ludovicum exercitum suum dimisisse , data
occasione usus in Italiam evolavit , corruptisque Veronæ cu-
stodibus urbem est ingressus ; statimque Ludovicum captivum
habuit, & excæcavit . *Regi. l. 2. sub A. 898. Sigeb. Liutbpr. l. 2,
c. 10, & 11. Sigon. l. 6. Putean. l. 5.*

L X X X V I I

LUDOVICUS IV Arnulphi filius ex Deyta mortuo patri successit a Germanis Principibus A. 899, seu 900 juxta alios; cumque puerulus esset dati sunt ipsi tutores Otto Saxoniarum Dux, & Hatto Episcopus Moguntinus. Imperii coronam nunquam accepit; ideo à quibusdam inter Imperatores non numeratur. Fuit princeps probis moribus, & prudentia præditus; sed regni sui tempore parum felix. Nam primò pluribus civilibus bellis divexatus est; inde autem ab Hungaris plurima damna in Bavaria præcipue perpeffus, victus est etiam ingenti prælio prope Augustam Vindelicorum quod per tres dies durasse traditur. A quibusdam dicitur pacem ab iisdem auri vi magna redemisse, ob idque in marem delapsus obiisse, A. æt. 19, imp. 2. *Herm. Contract. Sigeb. Fegi. l. 2. Liuthor. l. 2. Peucer. l. 4, in Lud.*

Mathilda, quam alii Ludgardam vocant, Ottonis M. juxta quosdam foror, Ludovici uxor. Hæc nihil liberorum genuit. *Peucer. ibid.*

ALEXANDER Leonis VI frater successit eidem in imperio Orientali A. 911. Princeps crapulæ, luxui, libidini deditissimus, ignavus, impius, & nullius ferè religionis cultor. Obiit rupta repente vena, dum vino madidus nimis violentè corpus exerceret, A. imp. 1. *Cædren. Zonar. in Alex.*

CONSTANTINUS VII Alexandri nepos ex Leone successit patruo A. 912, sub tutela Nicolai Patriarchæ, & aliorum . Fuit ipse quoque crapulæ, ac libini deditus, prætereaque sævissimus in puniendo . Scientias tamen ferè omnes instauravit . Constantinum Ducam imperium ipsi rapere conatum vicit & obtruncavit . Bellum gessit cum Bulgaris per Leonem Phocam præfectum vario eventu, & mutua clade . Romanum Locapenum in collegam assumptum tyrannum quasi passus est : Eodem verò à propriis filiis expulso auctoritatè resumpsit, Parricidas tamen comprehendi iussit, ac relegari; regnavitque adhuc solus A. 15. Sublatus est per venenum à Romano filio A. æt. 56, imp. 48. *Cedren. Zonar. in Const.*

Helena Romani Locapeni filia Constantini uxor . Genuit Romanum, & Constantinam . *Cedren.*

Romanus Locapenus Classis Præfectus, à clade Bulgarica reversus damnatus fuerat ; sed à quibusdam apud Imperatorem gratiosissimis liberatus adeò etiam profecit, ut Constantinus passus fuerit ipsum Imperatorem coronari, & sibi collegam fieri . Rerum summa idem potitus totam ferè sibi auctoritatem asseruit, sicque ex placito administravit, ut Constantinus non ampliùs Imperator videretur . A propriis filiis suis, Imperatore impellente, depositus est, & tonsus in Protam insulam relegatus . Imperium tenuit per Annos 26. *Cedren. Zonar. lo. cit.*

L X X X V I I L

CONRADUS Conradi Franconiæ Ducis filius , mortuo sine liberis Ludovico , electus est Imperator in Germanis comitiis A. 912. Omnes quidem ferè in Ottonem Saxoniz Ducem intendebant , sed ipse invalidus ex senectute Conradum proposuit eligendum . Princeps mansuetus, religiosus, prudens, bellica virtute , & animi magnitudine clarus . Bella perpetuò ferè gessit , tum interna, tum externa. Plures enim ex Germaniz primoribus in ipsum statim conspiraverunt, sed omnes sapientia , & fortitudine repressit, & pacavit . Atrox inde bellum gessit cum Henrico Saxoniz Duce , quod innumerabilem pœnè hominum multitudinem hinc inde absumpsit ; sancita verò pace tandem diremptum est . Hungaros Imperii ditiones devastantes bis fudit ; qui tamen, cum in Italiam è Germania descendissent, in reditu Germaniam rursus turbavere, pluribusque damnis Conradum affecerunt, quare pacem iniquis conditionibus, annuaque pensione ab iisdem emere , juxta quosdam, coactus est . Obiit A. imp. 7. *Herman. Contrac. Regi. Sigeb. Liuth. pr. l. 2, c. 7.*

Placentia Ludovici Germaniz olim Regis filia Conradi uxor . *Peuc. in Contr.*

BEREN-

BERENGARIUS Dux Forojulensis, Everhardi, seu Ennarhardi filius ex Bertha-Gisela, quæ Ludovici Pii filia à nonnullis fuisse traditur, mortuo Carolo Crasso Italiæ Regnum obtinuit A. 888. Variè fati exagitus, ut in Historia Guidonis, & Lamberti jam dictum est, sublatis tandem hostibus & æmulis regnum suum recepit A. circiter 902, quod per multos annos pacificè rexit. Annoque etiam 915, cum egregiè Pontificem Joannem X contra Saracenos, & Mauros Italiam infestantes juvisset, coronatus est Romæ in Imperatorem ab eodem. Vocato inde ab æmulis Berengarii Rotulpho de Burgundia, coactus ipse est Veronam fugere, & regnum hosti relinquere. Ibi, dum oraturus matutinò de more templum ingreditur, à Flamberto quodam compatre suo transfixus est in vestibulo Templi ejusdem A. 923; imp. scilicet 9. *Liutbpr. l. 1, c. 6, &c. & l. 2, c. 17, &c. Regi. l. 2. Sigeb. Candid. l. 4. Sigon. l. 6. Putean. l. 5.*

L X X X I X.

HENRICUS, *Auceps* cognomento quòd aucupiiis, & venatione mirè delectaretur, sive quòd, dum caperet aviculas, invitus fuerit electus, ut adnotat *Compil. Chron.*, Ottonis Saxoniz Ducis filius ex Ludgarda Arnulphi Imperatoris filia, à Conrado moriente in successorem suum designatus confirmatus est in comitiis A. 919. Princeps, omni laude dignus, & omni genere virtutum excellens. Burchardum Sveziz Ducem tumultuantem repressit.

Arnulphum Bavariz Ducem ad Imperium aspirantem coercuit non armis, nec sanguine, sed consilio ac sapientia; affinitate etiam cum eodem contracta. Cum Carolo Franciz Rege propter Galliam Belgicam disceptavit, utroque ipsam sibi arrogante; sed, ex voluntate amborum die ad res agendas constituta, Belgica Henrico cessit. Hungaros non semel fudit; anno præsertim 932 innumerabilem ipsorum edidit cædem, qua Germaniam à tributis liberavit, quæ olim Ludovicus IV, & Conradus solvenda Barbaris assumpserant. Vandalos, Danos, Sclavos, Dalmatas, Bohemos, partim repressit, partim subegit. Marchionatus ferè omnes per Germaniam instituit. Dum in Italiam transire meditatur obiit ex Paralyfi juxta *Cuspinianum Memlebię* (*Liuthpr.* habet in oppido *inter Thuringorum & Saxonum confinia*, & dicitur *Himeleuna*; ipsumque ita vocat etiam *Vrsperg.*), An. æt. 60, imp. 17, juxta alios 18. *Herman. Contract. Liuthpr. lib. 2 cap. 7, & c. & lib. 4, cap. 7. Rosuit. Carm. 3. Regino lib. 2. Ot. Frif. l. 6, c. 19. VVitich. l. 1.*

Hatburga Comitis Oldenburgensis filia Henrici prima uxor. Hanc eduxit de cænobio, quo se incluserat post mariti prioris obitum, inde dimisit, nè diutius in conjugio teneret virginem Deo consecratam. Natus est ex ipsa Dranckuverdus. *Christ. Matth. in Henr. c. 2.*

Mechtildis Diderici Comitis in Hingelheim (*Sigeb. ait Theoderici Saxonum Regis*) filia altera uxor. Genuit Ottonem Magnum, Henricum Rixosum, Brunonem, Mechtildem, Gerbergam, Adelheidam, Rixam, & aliam cujus nomen in obscuro est. *Sigeb. Vrsperg.*, juxta quem obiit A. 969. Laudes ipsius vide apud *VVitich. l. 3. sub fine.*

O T T O , à gestarum rerum magnitudine *Magnus* nuncupatus, Henrici Aucupis ex Mechtilde filius paternam ditionem suscepit A. 936. Princeps miræ virtutis in bellis, in omnique actione sua non mediocris. Venas auri, & argenti in Saxonia primus aperuit, si credimus *Vrspergensis*. Bellum statim gessit internum cum Henrico fratre suo, qui post quadriennium tandem supplicem se ipsi exhibuit, & pœnitentiam egit, quam describit *Roswitha Carm.* 12. Ab Hungarorum incursionibus Germaniam felicissimè liberavit. Comitem Palatii Eberardum, & Giselbertum Lotharingiæ Ducem rebellantes perdomuit. Boleslaum Bohemiæ Regem longo bello ad eò defatigavit, ut pacem petere coactus fuerit. Lotharingiam, & Burgundiam subjugavit. Ludovicum Galliæ Regem ab Hugone Capeto malè habitum folio restituit. In Italiam venit adversus Berengarium A. 951, quem sequenti anno per Conradum generum suum vicit, & ad se supplicem cum filio venire compulit. Secundam quoque suscepit in Italiam expeditionem A. 961 adversus eundem Berengarium, qui Ottone absente regno se se restituerat; ipsumque expugnatum ac captum in Bavariam misit A. 964. Romanam interim ingressus Imperii coronam accepit A. 962 à Joanne XII, quem mox deposcit, utpotè eum qui Berengario faveret, in ejusque locum Leonem intrusit. Hunc Romani ferè statim deposuerunt, & Ottoni struxerunt insidias, qui facta Romanorum cæde, non sine tamen suorum sanguine, Leonem restituit. Ottone autem in Germaniam reverso ipsum deturbavere rursus Romani, Joanne re-

re-

revocato , eidemque mortuo suffecto Benedicto . Quocirca irarum plenus reversus Otto Urbem vi cepit , & Pontificem Hamburgum ire iussit in exilium . Iterum igitur ad Pontificatum evesctus est Leo , cui defuncto Imperator Joannem XIII subrogavit ; sed & hunc Romani in vincula conjecerunt , Quocirca quartò rediit in Italiam Otto A. 966 ; Pontificem liberavit , & seditionis auctores variè punivit . Interea post primum in Italiam transitum bellum gessit anno circiter 953 , & 954 cum Lutholpho, seu Letalso filio suo, qui ægrè ferebat superinductam sibi Novercam Adheleidam ; hic autem sæpius victus , desertus tandem ab omnibus supplicem ad patris pedes se demisit . Græcos in Calabria vicit , & ex Italia profugos egit . Obiit in civitate in qua pater , A. ab electione 37 , ab accepta verò corona 11. *Liutbr. l. 3, c. 7, & c. , & l. 6, c. 6, & c. VVitich. l. 2, & 3. Rosu. Regino l. 2. Sigeb. Otto Fris. l. 6, c. 19, & c. Herm. Contr.*

Editha, quam Edgid , Otgit, Etheit , Edidim appellari observamus Edmundi Anglorū Regis filia (*Rosuitba* habet Eduardi, & *Liutbrandus* ipsam dicit Regis Andelstani fratris filiam), sœmina sanctissima Ottonis prima uxor. Genuit Luitolphum , & Guilielmum, filiamq; Liutgardam. *Regi. l. 2. sub An. 930. Sigeb. sub An. 934. Rosui. Carm. 15.*

Adheleida Rotulphi Burgundionum Regis filia , desponsata prius Lothario Italiæ Regi , secunda uxor . Genuit Henricum , Brunonem , Othonem II , & Adheleidam. *Regi. lib. 2 Chron. Herveld. sub An. 951. Sigeb. sub An. 954. Rosui. Carm. 20, & 22.*

BERENGARIUS II Adalberti Eporhedix Marchionis filius , Berengarii I nepos regnum Italiæ consecutus est post Lotharium A. 950. A quibusdam etiam Imperialis dignitas ipsi attribuitur ; inter quos sunt *Strada, Blond. Dec. 2. l. 2. Platina in vita Agapiti II Pontificis* ; hocque supponere videtur, & *Benven. in vita bujus Bereng.* qui tamen perperam vocat ipsum Berengarium IV , quæ de Berengario I diximus tribus Berengariis adscribens, in quem errorum fermè incidit etiam Philip. Bergomensis in Chronico ; & quidam alii . Hunc ideo ab hac nostra serie secludere nolimus ; sed cum melioribus sentientes Imperatorem ipsum non

non appellatum affirmamus . Et clarè hoc patet ex Diplomatibus ejusdem , in quibus nomen Imperatoris numquam legitur , ut videre est apud *Sigonium* præcipuè , qui summo labore ac diligentia Historiarum veritatem ex antiquis monumentis perquisivit , & feliciter eduxit . Ab Ottone Magno per Conradum victus A. 952 , cum supplex veniam postulasset , libertatem obtinuit , & regnum . Cum verò nova seditiosè moliretur , implicito in aliis bellis Ottone , ab eodem petitus est rursus A. 963 , & captus , inque Austriam , seu Bavariam secundum alios missus cum uxore Vuilla: Obiitque Bambergæ A. 966. *Candid. lib. 4. Ot. Fris. lib. 6, cap. 19, &c. Regi. lib. 2. Sigeb. Liuthpr. lib. 3, cap. 5, & 6. Rosui. Carm. 20, &c. Marian. Scot. in Ottone. Putean. l. 6.*

ROMANUS Constantini VII filius , & Helenæ sublato per venenum patri successit in Oriente A. 960. Princeps impius, libidini , crapulæque deditissimus, quibus solis vivebat. Per Legatos Saracenos vicit. Obiit extenuatus , & consumptus ab immodica crapula A. æt. 24, imp. 4. inchoato. *Cedr. Zonar. in Rom.*

Theophano Romani uxor . Genuit Basilium , Constantinum , quem pater coronavit , & Annam. *ibid.*

NICEPHORUS PHOCAS vir strenuus à militibus in Oriente Imperator factus est , & Romani filiis prælatus A. 963. Avaritiæ supra modum addictus nova tributa adjecit , & numismatum pondus immittit . In bellis autem felix nonnullas provincias in Asia imperio subjugavit , Ottoni Magno Annam Theophaniam Romani filiam pro Ottone secundo ejusdem filio despondit ; sed cum nobiliores Germani ex aula atque exercitu ad accipiendam honorificè sponsam ad Calabriae fines processissent , omnes ipse jussit obtruncari . Qua re percitus Otto , validissimo coacto exercitu , innumeram fudit Græcorum vim , Apuliamque , ac Calabriam ipsis eripuit . Commotis idcirco omnibus Constantinopoli Imperator occisus est A. æt. 57 , imp. 6. Ita *Vitich. Sigeb.* & alii ex Latinis . *Manas.* autem *Cedren. Zonar.* rem aliter scribunt ; facti hujus cum Ottone mentionem
no n

non faciunt , ejusdemque mortis causam in uxorem refundunt Joannis Zemiscis amore captam .

Theophano Romani , ut supra diximus , uxor Nicephoro postea nupsit . Hæc, dum maritus populi seditionem fugiens intra Palatium se se tueretur, Joannem impositum corbi à portu attraxit , ut eundem occideret . Joanne autem Imperatore facto relegata est , inde sub filiorum imperio restituta . *Manaf. Cedren. Zonar.*

JOANNES ZEMISCES , sive Tzimisces , occiso Nicephoro , potitus est imperio , sibi que socios fecit Romani filios , A. 969. Princeps fortissimus , multisque præliis adversus Saracenos , & Roxolanos felicissimus . Obiit veneno sublatus à Basilio cubiculario suo A. imp. 6. *Zonar.*

Theodora Joannis uxor . *ibid.*

Bardas Phocas Nicephori Phocæ ex fratre Leone nepos , imperante Joanne , nova molitus est ; captaque Cæsarea Capadociæ , sibi sumpsit imperium , ejusdemque insignia . Jussu Imperatoris relegatus est in insulam Chium , & Clericus factus . Pater quoque ipsius cum alio filio Nicephoro imperium affectavere , sed excecati sunt , & in Protam Insulam relegati . *Cedren. Zonar. in Joan.*

O TTONI II Ottonis Magni & Adheleidæ filius, Imperator jam electus à Patre, successit eidem A. 973. Adnotandum, à Christiano Matthiæ *Rufi* cognomen à colore & crinibus huic assignari, quod in *Compl. Chro.* Ottoni III attribuitur. Princeps virtutibus præditus, qui & imperium laudabiliter administravit. Bella gessit statim plurima. Cum Henrico Hezelone Bavarix Duce, qui se se in Ottonis odium Imperatorem nominaverat; cum Uldarico, seu Boleslao secundum alios, Bohemix, & Haraldo Daniæ Regibus Henrico faventibus. Item cum Lothario Rege Francorum, qui Lotharingiam armatus repetebat. Illos serè sine armis, soloque terrore compescuit & arma deponere coegit; cum hoc verò aliquanto difficilium bellandum fuit: Et licet aperto Marte Otto victor extiterit, per insidias tamen inimicorum plura perpeffus est detrimenta & quasi in manus inimicorum devenit. Lotharingiam tamen recuperavit, ejusdemque partem Carolo Lotharii fratri dono dedit hac lege, ut tamquam Germanix provinciam Imperatoris beneficio possideret. Maxima verò memoria dignum est bellum cum Græcis A. 980 inceptum, cum Basilii Orientis Imperator abreptas ab Ottone I Apuliam & Calabriam recipere tentaret. Otto in Italiam delapsus multum profecit, pluribus in locis Græcorum præfidiis debellatis. Anno autem 982, acerrima commissa pugna, Imperatoris exercitus disiectus est, ipseque, dum fugit in parva scapha, comprehensus: Sed pro mercatore se gerens, nec pro Ottone agnitus se se citò in libertatem vindicavit. Romam inde perrexit, ubi, cum

mal-

multos ex Itolorum Proceribus ad splendidissimum in Vaticanum convivium invitasset, inter epulas dato signo, plurimos ex iis conjurationis cum Græcis suspectos jussit obruncari; ob idque *Sanguinarii* nomen reportavit. Bellum reparavit inde cum Græcis; dumque pugnat venenata sagitta ictus ex vulnere obiit (alii dicunt ex animi mœrore) Romæ, An. ætat. 29, imp. à morte patris 10 cum dimidio. *Ot. Fris. l.6, c. 25. Chron. Herveld. Sigeb. Peucer. in Ot. II.*

Anna Theophania Romani Orientis Imperatoris filia Ottonis uxor, eidem tradita à Joanne Zemisce. Genuit Ottonem, & Hugonem, quem alii vocant Ulricum, filiamque Alafyam. Obiit An. 991. Aliam Otto habuisse conjugem fertur de familia Marchionum Austriæ, ex qua plurimæ filiæ. *Sigeb. Compil. Chron. Avent. Lib. 5. Peucer.* Cuspinianus nominat plures liberos Ottonis præter jam relatos; scilicet Fridericum, Uldaricum, Utilhaidem, quam secundæ conjugi adscribit; item Sophiam, Adalhaidem, Juditham, & Mechtildim; ex qua verò matre prodierint incertum.

BASILIIUS II Romani filius Orientis imperium unà cum fratre Constantino post Zemiscem est assecutus A.975. Imperator avaritiæ sordidissimæ, soli ditando fisco intentus; in bellis alioquin non ignavus. Apuliam, & Calabriam ab Ottone Græcis ereptas recuperavit; Bulgaros repetitis cladibus coercuit. Obiit subito morbo, A. æt. 70, imp. 50. *Cedren. Manaf. Zonar.*

O T T O III Ottonis II è Theophania filius , cognominatus *Mirabilia Mundi* , & *Puer* , quòd puerulus imperium susceperit , Patrem excepit , à quo jam fuerat electus , A. 983. Prudens , benevolus , in armis validus . Henricum Bavarum in Germania , Lotharium in Gallia , Crescentium Consulem Romæ imperium affectantes repressit . Et quidem Lotharius sponte serè statim cessit ; Henricus sæpiùs victus , profligatisque ab Ottone Bohemis quos concitaverat , in Francofurtensibus Comitibus veniam petiit . Contra Crescentium verò expeditionem Otto suscepit A. 996 ; auditoque Romanum Pontificem obiisse , in ejus locum Brunonem consanguineum suum substituit , qui Gregorius V est appellatus , & Imperatorem coronavit . Urbem ingredienti obviã factus Crescentius veniam petiit & obtinuit ; sed , Imperatore in Germaniam reverso , novos tumultus excitavit anno post , & Pontificem dejecit , intruso Joanne Episcopo Placentino . Properavit rursus igitur Otto è Germania , captumque tyrannum post varia tormentorum , ac ludibriorum genera suspendi jussit A. 998. Tertiam quoque suscepit expeditionem in Italiam A. 1001 ; sed urbem ingressus cum nova quædam instituere medicaretur , facta Romanorum conspiratione , obsessus est . Inde verò Hugonis Tusciæ Marchionis artibus ereptus , dum in Germaniam revertitur , extinctus est venenatis chirothecis ad Paternum in Italia artibus viduæ Crescentii qua fuerat olim usus ; A. 1004. imp. 19 ,

imp. 19, ætatis juxta plerosque 30, juxta *Hepidan.* 23, ait enim ipsum successisse Patri cum annum ageret quartum ætatis . *Or. Frif. l. 6, c. 26. Chron. Herveld. Sigeb. Sigon. l. 7.*

Maria filia Arragoniæ, ac Navarræ Regis (puto Sanctii Majoris juxta computum *Lazii Lib. 10. in Reg. Arrag.*) Ottonis uxor . Fæmina impudica, quæ juvenem muliebri veste indutum secum semper ducebat . Adulterii convicta tandem à marito ejusdem jussu ad Mutinam urbem cremata est, nullis ex ipsa natis liberis . *Munster. Cuspin.*

X C I I I

HENRICUS II Henrici Ezelonis Bavaræ Ducis filius Ottonis I ex fratre Henrico Rixoso nepos, à Germanis Comitiis, quibus tamen & vim adhibuisse fertur, electus est Imperator A. 1002; coronam verò auream accepit A. 1014. Princeps multis virtutibus clarus; religionis præcipuè studio, ac pietatis operibus insignis Sanctorum fastis meruit adscribi . Ab Arnulpho Episcopo Mediolanensi vocatus in Italiam adversus Arduinum Regem Ottonem legatum suum cum exercitu misit, qui ab eodem Arduino in Campo Fabricæ ad Alpes disiectus est A. 1003, seu 1004 juxta *Calchi l. 6*, qui hinc etiam expeditioni eundem Henricum interfuisse scribit, quarumdam archetyparum tabularum auctoritate fultus . Anno sequenti reversus nihilò feliciori Marte cum Arduino confligit, inter Veronam enim & Tridentum est victus & fufus. Sed, rebellantibus pluribus ex Itatorum Principibus, patuit Henrico Italia, qui Papia capta
in

in regem est salutatus . Eadem verò die , subeunte Italos pœnitentia , facta est in eundem conspiratio , qui obsessus , dum per muros evadit vitæ suæ fuga consulens , luxuriam famoris passus est , unde Claudii cognomen reportavit . Sævissima inde cædes facta , & incendium per urbem latè diffusum , Henricusque raptim in Germaniam est reversus ; nec Italiam repetiit , nisi A. 1014 , quo anno coronam accepit imperii à Benedicto Pontifice , quem juverat contra Gregorium Antipapam . Sed , vix Pontificis restitutione pro voto peracta , octavo post die Romanorum oborta seditione magna Germanorum strages edita est ad Pontem Tiberis , ideòque rursus Henricus properè ab Italia reverti compulsus est . Quartam in Italiam expeditionem suscepit A. 1022 , seu 1023 juxta citatum *Calchi* , juxta *Hepidan* . verò 1028 (adnotandum auctoris hujus computum quinque aut sex circiter annis ferè semper à chronologia cæterorum distare) ipsaque Saracenos qui per Apuliam , & Calabriam grassabantur Troja expulit , & compefcuit . Præter Italicum bella gessit cum Polonis , cum Balduino Flandriæ Comite , cum Bohemis , & Moravis , quos omnes vicit ; Hungarosque ad Christi fidem perduxit . Obiit Groningæ ex calculi doloribus A. æt. 52 , imp. ab electione sua 22. *Ot. Fris. lib. 6, c. 27. Dithm. Sigeb. Leo. Ost. Sigon. lib. 8. Avent. lib. 5.* Non prætermittendum , ipsum ab uno , aut altero scriptorum inter Sanctos Benedictinos recenseri , diciturque , imperii rebus compositis , in Monasterium se recepisse ; sed hoc contra omnium ferè Historicorum traditionem stat , confutaturque præsertim per *Chronicum Belgicum* , ubi legitur quòd , cum Monasticum habitum summere vellet apud S. Vitonem , Richardus Virdunensis Abbas eidem injunxerit nè imperium dimitteret quamdiu viveret .

Cunigunda Sigefridi Palatini ad Rhenum filia Henrici uxor . Fœmina sanctitate vitæ conspicua , *Mater Pauperum* dicta ab *Vrsperg* . Castitatem perpetuò coluit ; in suspicionem tamen adulterii marito venit , sed ignis experimento virginitatem testata est . Ab eodem marito propinquis restituta est illibata . Obiit juxta plerosque A. 1033 , juxta unum , aut alterum 1038. *Chron. Herveld. Leo Ost. l. 2, c. 46. Compil. Chron. Marian. Scotus. Avent. l. 5.*

ARDUINUS, quem alii Harthuinum, alii Harduivum vocant, Dodonis Eporthediz Marchionis filius à Ticinensibus Comitibus statim ab Ottonis morte Italiæ Rex est appellatus, A. 1022 : Cumque ab Arnulpho Episcopo Henricus ex Alemannia, ut jam diximus, vocatus fuisset, Imperator etiam est renunciatus, annuente Pontifice, à Longobardis Proceribus, qui ad hoc in Laudensem Civitatem concilium coegerant. Exercitum Henrici bis fudit ut diximus; & licet Italorum fraudibus ad Italiæ coronam accipiendam idem Henricus pervenerit, ipso tamen in Germaniam reverso, Regno suo se restituit, quod sapientissimè administravit. A. tandem 1015, sponte insignibus Regni depositis, in Monasterium Fructuariense D. Benigni se recepit, ubi privatè vixit, obiitque A. circiter 1018. *Dithm. Sigon. L. 8*, qui tamen sub A. 1014 decipitur, tertiam Henrici expeditionem cum secunda confundens. *Calchi L. 6. Alciat. & alii* quos non referimus, cum *Dithm.* unus sufficiat, qui rerum veritatem aliis aperuit. Cautè igitur legendi sunt plerique ex scriptoribus in vita Henrici, ubi de bellis ejusdem cum Arduino loquuntur, ut *Peucer. Ngucler. Vol. 2. Gen. 34, Genebr. l. 4. Blond. Dec. 2, l. 3. Sturc.*, & alii plures, qui, non modò triplicem ipsius adventum in Italiam confundunt, sed, vel nè mentionem quidem faciunt, vel ita, ut victoris modo Arduinum prælii pluribus profligaverit, & occiderit; quæ omnia apertissimè falsa docebit semper *Dithm.* supracitatus, qui, etiam si alii quos attulimus deessent, affatim pro omnibus sufficeret.

CONRADUS II, *Salicus* cognomento apud *VVippo-*
nem, & Compil. Chron., ab Henrico moriente Principi-
bus commendatus suffectus est eidem A. 1024, postq;
varia dissidia ab omnibus Electoribus comprobatus.

De hujus genere variè scribunt auctores; omnes serè tamen
Francum dicunt. A. 1026 ingressus est Italiam, cujus coro-
nam accepit; annoque sequenti imperiali quoque donatus est
Romæ à Joanne XX. Ex Italia reversus supplices ad se ha-
buit Ernestum Alemanniæ Ducem, & Conradum patruelem
suum, qui adversus eundem seditionem excitaverant, ipsos-
que exilio punivit; indeque tertio post anno Ernestum eum-
dem in exilio nova molitum fudit, & occidit. Hungaros
vicit, Rege ipsorum Stephano, cum quo & pacem fecit A.
1031. Burgundiam acquisivit A. 1032 traditam sibi à Rudol-
pho Rege; ipsamque validè tutatus est adversus Osonem, si-
ve Odonem Rudolphi nepotem, qui eandem armatus repe-
bat. Misconem Vandalorum Ducem repressit. In Italiam
rursum A. 1037 descendit, Mediolani suburbia subvertit, plu-
resque in vincula conjecit ex iis qui seditionem excitaverant
adversus Germanos. Obiit Princeps domi, forisque bonus
Trajecti subito fato A. imp. 15. *VVippo. Sigeb. Marian. Scot. Herm.*
Contrast. Peucer.

Gitela Lotharii Franciæ Regis filia Conradi uxor. Nupsit
juxta *Peuc.*, primò Brunoni Saxoniz Duci, cui genuit Lutol-
phum; secundò Ernesto Saxoniz pariter Duci, cui peperit Er-
nestum, & Hermannum. Pietatis, & honestatis laude cele-
bra.

bratur ; genuitque Conrado Henricum , qui postea Imperator factus est . *Ot. Fris. Lib. 6 , Cap. 28. Herm. Contract. VVippo* ipsam dicit filiam Hermanni Ducis Alemanniæ .
Obiit A. 1043.

CONSTANTINUS VIII Basilii frater , ejusdem in Imperio consors, post fratrem solus imperare cæpit A. 1025. Homo pravis studiis deditus imperium per crudelitatem , prodigalitatem , ac libidinem summam rexit . Obiit A. æt. 72 , imp. post fratrem 2. *Cedren. Manas. Zonar. in Const.*

Helena viri patritii , ac potentissimi filia Constantini uxor. Genuit Zoen , Eudociam , & Theodoram . *Zon. ibid.*

ROMANUS II , *Argirus* five *Argiropulus* à prodigalitate juxta quosdam cognominatus , Constantino successit A. 1028. Imperator literis eruditus , Græcæque doctrina instructus , nec legum ignarus. Primis imperii temporibus non malum Principem egit : Sed , cum à Saracenis magna clade victus fuisset , factus est repente avarissimus , & crudelis . A conjuge , quam immodicè amabat veneno sublatus est juxta *Zonaram* ; juxta alios à Michaelè Paphlagonè strangulatus ejusdem uxoris opera , A. imp. 6. *Auct. supracit.*

Zoes Constantini VIII filia fœmina immodicæ lasciviæ , ac procacitatis Romani uxor . Ipso mortuo Michaeli nupsit , sub quo ab ejusdem fratre in ordinem redacta est . Successorem inde Michaeli Michaelè alterum Calaphatem accessit , à quo pariter de imperii communionè statim est depulsa . Per seditionem autem iterum admota gubernaculis , excæcato Calaphate , in Imperatorem & Virum sibi elegit Constantinum Monomachum , cum quo multis annis vixit . Obiit verò ante ipsum A. æt. 70. *ibid.*

MICHAEL IV à Paphlagonia Romano successit A. 1034, sumpta in uxorem Zoe, à qua fuerat ad imperium invitatus. Valetudine infirmus imperium ferè Joanni fratri suo administrandum tradidit; orationibus ipse, agendæque pœnitentiæ sedulo studens. Fuit modestus, misericors, liberalis, multisque aliis virtutibus exornatus; sed ejusdem samæ obfuere non leviter ipsius fratres, homines improbi, & rapaces. Post annos imperiï 7 in monasterium se recepit; ubi paulò post obiit. *Cedren. Manas. Zonar. in Mich.*

X C V.

HENRICUS III, à crinibus nigris *Niger* appellatus, Conradi II, ac Giselæ filius paternam ditionem suscepit A. 1039; & coronatus est à Pontifice Clemente II, A. 1046. Virtutibus tam civilibus, quàm bellicis claruit. Hungaros non semel vicit. In Italiam profectus est A. 1046, & contentiones Romæ exortas ex schismate pro electione Pontificis sedavit, ad Pontificatum evecto Clemente II. A Sclavis clade ingenti affectus est; cui accessere tum temporis, fames, egestas, penuria, aliaque mala per Germaniam. Ideo magno animi angore correptus obiit Burdfeldiæ in Saxonia, A. æt. 39, imp. 17 cum dimidio; quidam addunt ipsum fragmento panis suffocatum fuisse. *Herm. Contract. Ot. Fris. lib. 6, cap. 32, & 33. Sigeb. Marian. Scot. Peucer.*

Cunigunda, *VVip. Chunelinda, Hepid. Gnut, Canuti*, sive Cnitionis Anglorum regis filia Henrici prima uxor A. 1036. Ab aliis fertur biennio post repudiata fuisse, ab aliis peste consumpta. *Ot. Fris. lib. 6, cap. 31. Herm. Contract. Peucer.*

L 3 Agnes

Agnes Gulielmi Aquitanniz Ducis , juxta *VVolfg Laz. in Gen. Ducum Bav.* , soror , juxta alios , filia , secunda uxor . Genuit Henricum , Conradum , Juditham , Mathildem , & Ittam . Post mariti fata cum filio Henrico Imperium administravit , sed à regimine dejecta in Italiam se recepit , ad Monasterium Fructuariense ; obiitque A. 1077. *Ot. Frif. l. 6, c. 32. Bertold. Conf. Alb. Stad. Prucer.*

MICHAEL V , *Calaphates* cognominatus à patre navium picatore , Paphlagonis ex sorore nepos , à Zoe ad Orientis imperium elevatus est , A. 1041 . Homo ad quævis facinora natura proclivis , animi subdoli , & ingrati . Rerum potitus Zoen statim exauktoravit , unàque & Joannem Paphlagonis fratrem . Ideò , commotis omnibus , imperio atque oculis est privatus , cum regnasset menses 5. *Cedren. Manaf. Zonar. in Mich.*

CONSTANTINUS IX , *Monomachus* dictus , à Zoe imperio restituta ad conjugium suum & imperium invitatus , rerum summa potitus est eodem anno 1041 . Multifariam statim exagitatus est ; imperium ambientibus , hinc Georgio Maniace Duce fortissimo in Italia ; illinc Theophilo Erotico in insula Cypro , inde Leone Tornicio in Iberia . Præter hos & Russi imperium excursionibus , & cædibus infestaverunt . Singulos autem , tum æmulos , tum hostes profligavit pari felicitate , ac virtute . In Oriente verò iniquum martem expertus est , plurimas imperii provincias Turcarum victoriis cedere coactus . Obiit ex pleuritide , A. imp. 13. *Cedren. Manaf. Zonar. in Conf.*

THEODORA Zoes soror à Senatu , Populoque Constantinopolitano post Constantinum Augusta dicta est A. 1054 . Ejus temporibus alta quies . Imperii consortem elegit sibi Michaelem VI ; nec multò post obiit ex intestinorum dolore . A. imp. 2. *Auctores cit. Glic. P. 4.*

MICHAEL VI, cognomento *Stratioticus*, seu *Stratonicus*, à Theodora ad imperium assumptus post eandem imperare cæpit solus, A. 1056. Cum munificentiz parum erga milites exhiberet, summosque viros contumeliis afficeret, acclamatus est in Imperatorem ab exercitu Isaacius Comnenus. Contra huic misit copias Michael, quæ ab Isaacio fusæ sunt; quare victum se, atque exosum videns imperio cessit, A. ejusdem 1, ætatis profus decrepitz. *Cedren. Manas. Zonar. in Mich.*

X C V I.

HENRICVS IV Henrici III ex Agnete filius quinquennis patri successit sub matris tutela, A. 1058. Princeps ingenio ferox, superbus, & violentus; *inobediens sanctæ sedi, & qui omnia spiritualia vendidit*, juxta *Dodech.* Ab *Vrsperg.* vocatur *Malus* cognomento. Toto ferme Imperii sui tempore bella gessit. Statim contra *Dedonem Saxoniz Marchionem*; inde contra *Rudolphum, Ermannum, & Ecbertum* ad imperium evectos, qui omnes vario eventu sublati sunt, ut suo loco. Interim movit etiam in Italiam contra *Gregorium VII Pontificem*, à quo anathemate percussus est; primusque dicitur Imperatorum ab *Ottone Frisingensi* qui fuerit excommunicatus, quam tamen opinionem *Vrspergensis* confutat. Per multos annos urbem tentavit *Pseudopontificem Guibertum, seu Vighertum Ravennatem* Episcopum intrufurus, quod tandem peregit A. 1084, ab

eodemque coronam accepit, non gloria, sed confusio, ut scribit Bertoldus Constantiensis. Legitimo autem Pontifici suppetias tunc ferebat Robertus Normannus à Calabria, qui Henricum repulit, Gregoriumque restituit. Adversus Imperatorem inde ipsius filius Conradus conspiravit A. 1093, ipsique Italiae regnum arripuit, detrectato etiam obsequio; sed nono post anno à patre jam abdicatus, & rebellis declaratus repente obiit. Henricus inde filiorum alter A. 1105 à Germaniæ proceribus unanimi consensu acclamatus est Imperator; ita pater coactus est imperii insignia filio tradere. Miserrimam deinceps egit vitam, in idque incidit paupertatis, ut victum sæpius emendicaverit à Spirensi Episcopo. Obiit confectus curis Leodii; A. ætat. 55, imp. à morte patris 50. *Anon. in vit. Henr. IV. Bertold. Const. Ot. Fris. lib. 6, cap. 34, & lib. 7, usque ad c. 15. Siegb. Marian. Scot. Dodech. Vrsperg. Sigon. lib. 9.*

Bertha Ottonis in Italia Marchionis filia Henrici prima uxor. Genuit Conradum, Henricum, Agnetem, & Bertham juxta *Peucer. Christianus Matthiæ* addit & Sophiam. *Ot. Fris. Chron. Herveld. sub A. 1066. Vrsperg. sub A. 1067. Obiit A. 1087. Dodech.*

Praxedis Ruthenorum Regis filia, secunda uxor; ex qua non constat nativè sint liberi. *Nauci. Vol. 2, Gen. 37. sub A. 1089. Peucer. in Henr.*

Non est negligendum quod *Dodechinus* recenset & Adelheidam Henrici uxorem, quam cepit ipse odio habere, & in carcerem trahit, concessio omnibus, ut vis eidem inferretur; sine autem hæc tertia uxor, an eadem, mutato nomine, cum altera ex supradictis profus ignoramus; cum apud cæteros Historicos nulla de hac mentio fiat.

Rodolphus Sveviæ Dux appellatus est Moguntia Cæsar, & coronatus ibidem contra Henricum A. 1077, adnitentibus præcipuè Saxonibus, & consentiente Gregorio VII Pontifice. Cum Imperatore sæpius confligit; anno autem 1080, gravi accepto vulnere, dexteraque etiam amissa in pugna ad Elystrum fluvium mortuus est: Princeps prudentiæ, ac senectutis venerabilis, fortitudine quoque, ac militari peritia laudandus Imperavit Annos 3. *Anon. in vi. Henr. IV. Bertold. Const. Siegb. Marian. Scot. 1, 3, & 6.*

Her-

Hermannus è Lotharingia Dux Lûzelburgensis, à Saxonibus, aliisque contra Henricum Imperator electus est Bambergæ post Rodolphum A. 1081. Hic Henricum egregiè fudit juxta Verzeburg A. 1086; sed mox ab eodem repulsus, à suisque desertus in Saxoniam se recepit, ubi sequenti anno in oppugnatione cujusdam urbis oppressus est, seu lapide à muris per sæminam quamdam projecto, sive collabentis ruina portæ, A. imp. 6. *Auct. cit. Dodecb.* Regem Alliorum dictum hunc fuisse refert *Christ. Matth. in vit. Henr. IV c. 2*; eo quòd, cum Irlebiæ resideret, tunc temporis magnus ibidem fuerit Allii proventus.

Ecbertus Saxoniz Marchio, Hermannò mortuo, Imperatorem se dixit adversùs Henricum, A. 1087. Tertio post anno, cum ad Sylvam prope Numburgum divertisset, à Cæsarianis Equitibus, quos molitor quidam admonuerat, obsessus, dum ortiter pugnat, occisus est. *Auct. cit.*

ISAACIUS COMNENUS à militibus factus est Imperator contra Michaelè, A. 1057. Princeps mente acutus, manu strenuus, suis, licet verbis infestus, re tamen benevolus; continentiz autem miræ etiam cum uxore, & effusi in Literatos studii, quamvis non esset ipse literis eruditus. Monachorum reditus fisco addidisse fertur, assignato iisdem dimensio quod religiosæ vitæ sufficeret. Expeditionem suscepit in Hungaros, & Scythas; sed brevi res composuit firmata pace. Imperium deposuit A. 3, & monasticam vitam amplexus est. *Manaf. Zonar. Scylit.*

Æcaterina Isaacii uxor. Genuit Mariam, & Manuelem. Monasterium ipsa quoque subiit, ubi nomen Helenæ sumpsit. *scyl. Glic. P. 4.*

CONSTANTINUS X, *Ducas* dictus, ab Isaacio accepit imperium, ejusdemque affinibus, ita suadente viri probitate, prælatus est A. 1060. Imperator optimus, Literis addictus; solebatque dicere, malle se Literarum gloria, quàm Imperio cognosci. Foris parum felix fuit, non levibus à Turcis damnis affectus. Obiit ex diutino morbo, A. æt. 60, imp. 8. *Scyl. Manaf. Zonar.*

Eu-

Eudocia Constantini uxor . Genuit Constantinum , Andronicum , Michaellem , Annam , Theodoram , & Zoen . Manasses septem numerat ejusdem filios . Prædictos masculos pater Cæsares declaravit , uxoremq; rogavit ut vidua permaneret . Ipsa verò post conjugis mortem oblita sacramenti , septem tantùm elapsis mensibus , Romanum Diogenem sibi jugavit , & ad imperium evexit . Tandem Michael VII imperante in exilium missa est . *Scyl. Manaf. Glyc.*

ROMANUS III *Diogenes* , vir è Cappadocia , familia & fortitudine clarus , Eudociæ maritus factus Orientis imperium est affecutus A. 1068. Cum Turcis bis pugnavit feliciter in Asia ; tertio verò commisso prælio captus est fraude Andronici , Constantini Ducæ ex fratre Joanne nepotis , qui Romano invidebat . Ab Azano autem Turcarum Sultano ad quem est ductus honorificè habitus est , nec multò post cum honore pariter dimissus . Dum ex Asia reverti properat , excæcatus est jussu filiorum Constantini ; tumefactoque capite propter vulnera non curata miserrimè obiit in insula Prota , A. imp. 4. *Scyl. Manaf. Zonar.*

Dum privatus esset uxorem habuit , cujus ignoratur nomen ; constat tantùm Bulgaram fuisse . *Scyl.*

MICHAEL VII Constantini Ducæ filius , *Parapinaceus* appellatus quòd , sub ipso crudelissima sevientie fame , *modius numismato venderetur , sed pinario minùs , qui medimni quadrans est* , ut ait *Scylit.* , Romanum excepit A. 1071. Orationibus addictus , & studiis , jambis præcipuè componendis , cætera verò ignavus imperii habenas Nicephoro cuidam Spadoni reliquit . Cum Turcæ imperium invaderent , ipseque bello gerendo ineptus judicaretur , depositus est , & in Cænobiùm inclusus , A. imp. circiter 6. Fertur inde Ephesi creatus Episcopus fuisse . *Scyl. Manaf. Zonar. Glyc.*

Maria ex Alania Michaelis uxor , cui genuit Constantinum . Nupsit postea Nicephoro Botaniati , post cujus abdicationem monaca facta est *Scyl. Zonar. in Mich. & Niceph.*

NICEPHORUS III *Botaniates*, seu *Botaneates*, ut est in *Chron. Græca*, perperam legentibus recentioribus *Botoniatēs*, à Phoca oriundus Michaeli substitutus est A. 1077. Si Manassi credimus fuit Princeps voluptatibus addictus; si verò Scylitzæ *frugalitati, ac simplicitati assuetus, & liberalissimus*. A Comnenorum factione dejectus est A. imp. 3. *Zonar. Glyc.*

Berdena Nicephori privati uxor. *Scyl.*

Constantinus Constantini Ducæ filius, Michaelis Parapinacei frater, cum à Nicephoro præfecturam exercitus accepisset contra Turcas, salutatus est ab eodem Imperator Chrysopoli. Sed à suis proditus, quos Imperator muneribus corruerat, relegatus est jussu Imperatoris, & Monachus factus. *Zonar. in Niceph. Scyl.*

Nicephorus Bryennius Dyracchii Dux, audito Michaelē depositum, & Imperatorem factum Nicephorum, arreptis imperii insignibus, tyrannidem auspicatus est, fratremque suum Joannem Byzantium misit cum valido exercitu, ut urbem occuparet. Post varios eventus, in tyrannide interim persistens, repudiatisque superbè tribus Nicephori Imperatoris legationibus, quibus dignitatem Cæsaris pollicebatur si ab incepto destitisset, victus est, captus, & excæcatus. *Zon. in Mich. Niceph. &c. Scyl.*

Nicephorus Basilacius Bryennii successor tyrannidem ipsius pariter cæpit exercere. Alexius Comnenus ab Imperatore missus eundem vicit Thessalonicæ, & oculis privavit. *Zonar. in Niceph. Scyl. Glyc. P. 4.*

ALEXIUS Comnenus, ab Isaaciò Imperatore genus trahens Nicephoro Botaniati successit, A. 1080. Princeps luxuriæ deditus; quique statim ut pecuniam colligeret, cum esset bellis implicitus, multa edidit rapacitatis experimenta, locupletioribus opes eripiendo, & novas exactiones imponendo. Cum Roberto Guiscardo bellum gessit usque ad A. 1086, sæpiusque fusus est, & profligatus: Temporis postea processu ad pacis artes conversus multa correxit, plu-

pluraque pietatis , & magnificentiæ opera exhibuit . Cum Turcis parum prosperè pugnavit per Duces suos ; sed profectus ipse ad bellum eosdem egregiè vicit . Obiit A. ætat. 70, imp. 38. *Glyc.*, & ex Latinis *Nauch. Vol. 2. Gen. 37, Strada, & alii.*

Irene Constantini Ducæ ex fratre Joanne neptis Alexii uxor . Genuit Joannem, Andronicum, Isaacium, Annam, Mariam, Theodoram, & Eudociam . *Zonar. Nicet.*

X C V I I

HENRICUS V Henrici IV ex Bertha filius , contra patrem jam ad imperium assumptus, successit eidem A. 1106. Bellum gessit statim cum Polonis , & victus est ; alterum quoque A. 1115 cum Saxonibus à quibus pariter pœnè est attritus , Duce ipsorum Lothario. Interim paternæ hæres violentiæ Romam cum exercitu venit A. 1111 , & Pontificem Paschalem II deposuit , minisque ac armorum vi ampla ab eodem privilegia reportavit super investituras , & Episcoporum electionem . Hæc omnia verò , reverso in Germaniam Henrico , revocavit Pontifex in Concilio Lateranensi . Irritatus ideo Imperator Romam secundò petiit ; cumque interim mortuis Paschali , ac Gelasio Callixtus suffectus fuisset, qui Henricum anathemate percussit , Burdinum quemdam Romanæ sedi violenter imposuit ; quem alii vocant Maurisium Episcopum olim Braccaren-

rensem . Sed fortiter urgente Callixto pro ecclesiæ jure cessit Imperator in conventu Vormatiensi A. 1122 quæcumque per vim expresserat Paschali ; sicque Apostolicæ sedi reconciliatus est . Obiit Trajecti A. imp. 19. *Ot. Fris. l. 7, c. 13. Sigeb. , & ejus contin. Dodech. Petr. Off. l. 4. Vrsperg.*

Mechtildis Henrici Angliæ Regis filia Henrici uxor . Ex hac nata fertur una tantum filia Christina nomine . *Ot. Fris. Lib. 7, Cap. 15, & 21. Contin. Sigeb. Christ. Matth. in Henr. Cap. 2.*

JOANNES II , qui & Calojannes dicitur patri Alexio successit A. 1118. Moribus probus , munificentia clarus . Scythas , & Persas præliis pluribus , & ingentibus claudibus attrivit . Dum aprum inter venandum insequitur se ipsum in læva venenata sagitta percussit , ex quo vulnere obiit in Cilicia, A. imp. 25. *Nicet.*

Suscepit filios Alexium , Andronicum , Isaacium , & Manuelem . *ibid.*

X C V I I I

LOTHARIUS II , qui & Luderus , Gebehardi comitis Sueppenburgenfis in Saxonia ex Heiduvige Burgravia Norimbergensi , filius ab Electoribus Moguntiaë suffectus est Henrico A. 1125 , ad imperium aspirantibus etiam Conrado , & Friderico Henrici ejusdem ex sorore nepotibus , & Leopoldo quodam Marchione . Hos tamen feliciter repressit , cumque ipsis pacem iniit , conciliante D. Bernardo . Princeps religiosus , justus , literis addictissimus ; ferturque legum libros in Apulia invenisse A. 1135 , eorundemque lecturam promovisse , opera præcipuè Irneri , seu VVernerii I. C. celeberrimi . Item ad concitandos studiorum animos Doctoratus & Magisterii gradus in Accademias invexisse ; primamque fuisse tradunt Bononiensem , in qua Legum libri legi cæperint . Bis in Italiam venit ; primò A. 1133 contra Rogerium Siciliae Regem , qui , expulso Innocentio II Pontifice , in ejus folio Petrum Leonis collocaverat : Et Pontificem quidem restituit , à quo imperialem coronam accepit . Secundò A. 1135 contra eundem Rogerium , quem adeo armis est infecutus , ut ex Italia fugere compulerit ; simulque quidquid imperialis juris erat pacavit , & in obsequio firmavit . In reditu ab Italia obiit in Tridentina valle in vili casa ; alii dicunt Veronæ ; *Dodech.* apud Castrum Boariorum , An. æt. 67 , imp. 13. *Ot. Fris. l. 7 , c. 17. Contin. Sigeb. Dodech. Sigon. Lib. 11. Petr. Ost. Lib. 4. Vrsperg. Cuspin. Buccolc.*

Ri-

Rixa , aliis Rachisa , Richiza , & Rikenza , Henrici cognomento *Superbi* , seu *Pinguis* juxta alios , Comitis in Bavaria filia Lotharii uxor . Genuit Lotharium , qui puer obiit , Hedvigim , & Gertrudim . *Albert. Stad. Pœnc. in Loeb.*

X C I X.

CONRADUS III Sveziz Dux , Henrici V. imp. ex sore nepos, Moguntiz Imperator est renunciatus, A. 1138. Princeps inter bonos numerandus, nam & prudētię, & clementię exempla præbuit ; pluresque in super Germaniz civitates instauravit, & exornavit. Henricum Superbum Saxoniz ac Bavariz Ducem , ejusque fratrem Guelphum rebelles , ac tumultuantes repressit . Prodiere tunc temporis celebres illz Guelphorum , Gibellinorumque factiones , à Guelpho indito nomine hostibus Imperatoris , ejusdem verò affecis ab urbe Geblinga , in qua Conradi filius Henricus , qui pro patre contra Guelphum pugnabat fuerat ablaçtatus , ut notat *Nauch. Vol. 2. Gen. 38.* Valido exercitu A. 1147 in Palæstinam transiit ex monitu D. Bernardi , quò etiam perrexerat Ludovicus VII Galliz Rex ; sed parum felici expeditione . Nam primò à Manuele Imp. Græco insidias , & damna fæderati passi sunt ; inde , cum Damascum obsiderent , orto inter eisdem , & veteranos Asiæ duces disfidio , ipse Conradus inde discessit , & in Germaniam suam rediit . Dum in Italiam descendere meditatur præreptus est fato , diesque clausit Bambergz , non sine veneni suspitione per Medicos Italos à Rogerio Siciliz Rege corruptos .
A. imp.

A. imp. 14. *Ot. Fris. lib. 7, cap. 22, &c. & de gest. Frid. lib. 1. Anon. Fragm. Hist. Ot. de S. Blas. Contin. Sigeb. Dodecb. Sigon. lib. 11.*

Gerturdis Comitis Sultzbachii filia Conradi uxor. Nati ex hac Henricus à patre factus confors imperii, qui obiit dum idē in Asia esset, & Fridericus. *Albert. Stad. VVolfg. Laz. lib. 7, in gen. Com. de Sultzbac. Peucer. Additur & filia Judittha à Christ. Matth. in Conr. c. 2.*

MANUEL, sive Emmanuel Joannis Comneni filius, juxta Nicetam quem sequitur Egnatius, juxta Stradam autem, & Sabellicum humili loco natus, dictusque *Grifon*, seu *Tripbon*, secundum illos à patre moriente successor declaratus, secundum istos ab uxore Alexii vidua ad tantum fastigium euectus imperium obtinuit A. 1143. Dicitur facundus fuisse declamator, cætera vitiosus, sed in ipsis vitiis inconstans, cum modò avaritiam, modò prodigalitatē exercuerit. Perfidie nota infamis fuit, nam Henricum Dandulum, aliosque Venetorum Legatos excæcavit; Conradi Imperatoris exercitum per Bosphorum in Asiam traicientem pluribus damnis affecit, calcem præcipuè gypsumque farinæ immiscens; Ludovicum Gallie Regem ex Asia redeuntem navibus interceptit, qui mox à Roberto Sicilie Rege armorum vi liberatus est. Alexandro III Pontifici ingentem pecuniæ vim exhibuisse fertur, ut sibi etiam Occidentis imperium traderet; quod frustra tentavit. Anno imp. quasi 38 monasticam vitam subiit, nec multò post è vivis excessit, A. æt. 60. *Nicet. & ex Latinis Egnat. Strada. Sabel. D. 7, l. 7. Ngucl. Vol. 2, Gen. 38. Plat. in Alexandro III. Chron. Germ. l. 18.*

Bertha Gertrudis Conradi III uxoris soror Manuelis uxor. *Nicet. l. 2*, ait tantum ipsam fuisse ex Alemannia de familia nobili. *Ot. Fris. l. 7, c. 28. VVolfg. Laz. lo. supracit.*

Nominatur & altera uxor, filia Petebini Antiochie satrapæ. *Nicet. l. 3. Contin. Sigeb. sub A. 1181* hanc dicit Raimundi Antiochie Principis filiam. Alexii filii duo recensentur, Alexius, & Maria filio Montisferrati Marchioni desponsata. *Nicet. l. 5*; non satis autem constat ex qua prodierit.

C.

FRIDERICUS, *Oenobarbus* à ruffa barba dictus, *Italis Barbarossa*, *Conradi III* nepos ex fratre *Friderico Colite Svevix Duce*, matre *Juditha Henrici Nigri Bavarix Ducis filia*, ab eodem *Conrado* moriente Principibus Imperii commendatus electus est in Imperatorem apud *Francofurtum* A. 1152. Princeps animo acer; administrando aptissimus imperio, & principalibus tum pacis, tum belli muneribus nulli sanè secundus, ab *Vrsperg* dictus *Omnium Triumphator*: Vtique laudabilior, & gestarum rerum fama innocentior, si plus reverentiæ Romanæ Sedi adhibuisset. Plurimas in *Italiam* expeditiones suscepit, quarum numerum à nullo Historicorum singillatim satis adductum, & à variis variè traditum ad rei veritatem recensere conabimur, atque à singulorum auctoritate certa lege colligere. Prima igitur contigit A. 1154 ad imperii coronam accipiendam, quam *Romæ* obtinuit exercitu stipatus. Sed *Romani* ægrè ferentes coronationem veluti per vim factam, & sine consensu ac præsentia *Populi* arma sumpserunt; hinc atrox prælium inter *Cæsarianos* & *Romanos*, usque dum ancipitem pugnam nox diremit; statimque in *Germaniam* Imperator reversus est. Secunda A. 1158; Tertia A. 1161; ambæ adversus *Mediolanenses*, qui *Germanorum* jugum cum pati non possent tumultuabantur. Hos *Fridericus* post acerrimas pugnas, &

M   plu-

plures hinc inde clades tandem compulit ad deditionem , & urbem ipforum diruit A. 1162 ; cumque operi cives , & milites non sufficerent , advocavit in auxilium Cremonenses , & Papienses . Quarta A. 1166 , in qua rebellantem Anconam obsedit , sed incassum , ut legitur apud *Nict. l. 7* ; & , cum interim Colonienſis Archiepiſcopus Legatus ipſius à Romanis injuria fuiſſet affectus , Romã verſus Imperator movit , quam vi cæpit magna edita civium ſtrage , & Paſchalem Pſeudopontificem creatum adverſus Alexandrum III in ſede firmavit . Sæviffima inde lues oborta , quæ innumeros ex Imperatoris exercitu conſumpſit . Quinta , juxta nonnullos , A. 1170 adverſus Mediolanenſes , qui animos rurfum erexerant , & civitatem cæperant reædificare ; ſed conjuratis adverſus ipſum omnibus Lombardiæ civitatibus fugere ab Italia compulſus eſt *contra imperatoriam dignitatem* , ut ait *Godefr. ſub Anno 1168* , qui hanc expeditionem cum quarta commiſcet . Sexta Anno 1174 adverſus Alexandrum Pontificem , quem variis calamitatibus exagitatam Veneti honorificè ſuſceperunt , & egregiè conſilio , operaque juverunt , pace inter ipſum tandem , & Imperatorem conciliata , cujus firmandæ gratia Venetias uterque petiit ; conveneruntque A. 1177 , juxta Scriptores omnes , Vrſpergenſem , & unum aut alterum tantùm ſi excipias , qui hoc ponunt ſub anno antecedenti . Non omittendum duplicem à Sigonio Pontificis adventum Venetias referri ; & à Sigeberti Continuatore tradi , Pontificem , & Imperatorem concordatos fuiſſe *in Civitate Venetiæ , in domo Patriarchæ ipſius civitatis* . Scribit quoque *Perſona Generale* tunc Concilium Venetiis habitum , Venetoſque multis etiam annis antea Alexandrum cum Friderico conciliare ſtudiſſe , miſſis Legatis ad Imperatorem apud Parmam . Ponitur & ſeptima Friderici in Italiam expeditio à *Godefr. A. 1184* , videturque ipſam attingere etiam *Dodechinus* . In hac dicitur Cremam reædificaffe . Implicito in Italia Imperatore deſecerat Henricus Leo Baviariæ ac Saxoniz Dux , quem ipſe reverſus ſæpius fudit , è Saxonia expulit , & tandem à nullo adjutum ad miſericordiam exorandam adegit . Expeditionem ſuſcepit in Palæſtinam A. 1189 cum Philippo Francorum , & Henrico Anglorum Regibus , ibique multum proſecit adverſus Turcas , & Saracenos ;

nos; sed in victoriarum cursu occubuit, demersus apud Tarsum in amne Serra nomine, alii dicunt Cyano, *Alb. Stad.* vocat Saleph, *Fragm. Hist. in aqua*, ait, quæ vocatur Ferrum in Armenia; cum in flumen se projecisset æstus refrigerandi gratia. Alii non demersum scribunt, sed inde malè affectum non multo post obiisse. Imperavit Annos 38. *Ot. Fris. Radev. & ejus Contin. Godefr. Contin. Sieber. Ot. de S. Blas. Cap. 5, &c. Fragg. Hist. Alb. Stad. Dodecb. Sigon. Lib. 12, &c. usque ad 15. Vrsperg. Sturc. c. 49.*

Adelheida, sive Adila Diepoldi, seu Theobaldi Marchionis de Vohiburg filia Friderici prima uxor. Hanc ipse dimisit, vel quòd sibi esset consanguinea; vel, juxta alios, quòd adulterii fama laboraret. *Ot. de S. Blas. c. 10. Avent. l. 6.*

Beatrix, quam alii vocant Agnetam, Reginaldi Matiscopensis Ducis in Burgundia filia, amplissima dote dives, Burgundiam enim ipsi ac Provinciam detulit, secunda uxor. Genuit Henricum, Fridericum, Ottonem, Conradum, Philippum, Beatricem, & Sophiam. *Ot. lo. cit., &c. c. 27. Avent. l. 6. Christ. Matth. in Frid. c. 2. Plat. in Alex. III. Cuspin.*

ALEXIUS II Manuelis filius successit eidem A. 1180, cum annum ageret duodecimum ætatis. Ipsi idcirco in tutorem Andronicus datus est, qui prava percitus regnandi libidine Imperatoris primò matrem suffocavit, inde ipsum quoque nervo arcus per noctem à Sicariis strangulari curavit, caputque factò involutum in mare projici. Obiit Alexius A. æt. 15, imp. 3. *Nicet. in Alex. Chron. Græca* habet, ipsum imperasse tantum menses 6.

Anna Ludovici Francorum Regis filia Alexii uxor. *Nicet. in Andron. Contin. Sieber. Godefr.* addit ipsam in uxorem postea sumptam ab Andronico.

ANDRONICUS Comnenus Manuelis Imp. patruelis Alexio usurpatum imperium administrare cepit solus A. 1183. Nicæam, & Prusiam in Asia expugnavit, ubi immanissima sævitia debacchatus est in cives. Crudelitatem quoque Constantinopoli supramodum exercitù adversùs seditiosos, eorumque cognatos, promulgato quo-

dam miræ feritatis edicto . Canem validissimum , qui & cum Leonibus pugnabat , & armatum hominem prosternebat in cubili suo semper habuit pro excubiis . Rapto autem imperio non diù contigit ipsi frui , acclamato enim Augusto Isacio Angelo comprehensus ipse est à populo , & post varia tormentorum & ignominiarum genera inter duas columnas pendulus relictus est , donec animam efflarit : Alii tradunt membratim discerptum fuisse . Imperavit A. 2. *Nicet. in Andr. Peucer.*

ISAACIUS II Angelus post Andronicum imperio potitus est A. 1185. Princeps sumptuosissimus in victu & vestitu ; in templa resque sacras nonnumquam impius & avarus , nonnumquam in eadem templa & monasteria liberalis . Inde factum , ut alii Scriptorum pium , justumque Principem ipsum dicant ; alii avarum , luxui deditum , & ignavum . Siculos vicit apud Theffalonicam , captis etiam eorundem Ducibus Richardo , & Balduino . Adversus VValachos infeliciter movit , sæpius victus . Exosior ex rapacitate in urbe factus à fratre suo Alexio , quem olim de Turcarum manibus magna vi auri redemerat , imperio privatus est , & oculis , atque in carcerem coniectus , ex quo postea , ut suo loco dicemus , ereptus est ab Alexio filio . Depositus est A. æt. 40 , imp. 10. (*Cbron. Græca* habet 8.) *Nicet. in Isa. Ang.*

...Prima ejus uxor fuit è Græcia , nec constat de ipsius nomine . Pro secundis nuptiis ambivit Mariam Belæ Hungariæ Regis filiam . Ex priore suscepit Alexium , & filias duas . *Nicet. ibid. l. 3. Georg. Acrop. c. 8.*

HENRICUS VI, *Asper* cognomento propter asperissima tormenta quibus Siculos excruciauit, Friderici filius ex Beatrice Patri successit A. 1190; & sequenti anno coronatus est Romæ à Cælestino III Pontifice. Princeps facundus, sed libidini valdè deditus, & crudelis. Accepta imperii corona in Siciliam movit uxorio nomine, mortuo sine legitimis liberis Guilielmo Rege, cum tamen jam à regni proceribus electus fuisset Tancredus ejusdem Guilielmi filius nothus quem regnare Pontifex quoque Cælestinus ægrè ferebat. Henricus binis in Italiam expeditionibus, quarum una A. 1191, altera A. 1193 contigit, tota Campania, Apulia, & Sicilia potitus est. Sybillam, seu Sibilliam Tancredi jam vita functi viduam uxorem cum tota familia cepit, & in Alsatizæ monasterio clausit. Filium item ejus in Rhætiam perductum oculis privari jussit; Regni autem Proceres omnes exquisitis tormentorum generibus excruciauit. Copias in Asiam misit A. 1194, quæ post feliciter inceptum bellum rediere in Europam statim ab audita Imperatoris morte. Ipse igitur suscepta A. circiter 1196 tertia in Italiam expeditione, rebusque imperii in Sicilia compositis obiit Messanzæ, vel ex veneno, ut nonnulli tradunt, vel male affecto corpore ex nimia laborum, & frigoris vi, quod per noctem inter venandum apud gelidos fontes cubans perpeffus fuerat; A. ætat. 34. imp. 7. *Ot. de S. Blas. c. 37, &c. Fragm. Hist. Godefr. Alb. Stad. Blond. Dec. 2. l. 6. Volater. l. 23. Chron. Aug.*

Constantia Rogerii Siciliae Regis filia Guilielmi Regis pariter soror Henrici uxor . *Cuspinianus* scribit ipsam decrepitam partum edidisse , & ad suspicionem amovendam palam in tentoriis in pratis Panormi parturuisse . Natus est tunc igitur ex ea Fridericus , postea Imperator ; cui aliqui tradunt additum fuisse nomen etiam Rogerii . Defecit in ipsa nobilis Guiscardorum familia , quæ è Normannia in Italiam venit , Annoque 1059 Apuliae , Calabriaeque Ducatum obtinuit ; inde A. 1141 juxta *Contin. Sigeb.* etiam Siciliae Regnum ab Innocentio Pontifice . Obiit Constantia in Sicilia A. 1198. *Or. de S. Blas. C.28. Fragm. Hist. Albert. Stad. Chron. Aug. sub A. 1191. Sigon. l. 15.* Scribit *Platina* in vita *Cælestini III.* Constantiam Monialem fuisse , sed à Pontifice Henrico junctam dispensatione Apostolica , ut nimirum ille contra Tancredum proficisceretur . *Cuspin.* assignat ipsi filiam quoque Mariam nomine .

ALEXIUS III Isaacio fratri successit in Oriente A. 1195. Cognomen Angeli respuit , & Comneni appellationem desumpsit . Princeps voluptatibus deditissimus , in aedecias suos profusus , inde factus ad avaritiam pronior ex nummorum indigentia ; quare ipsa Imperatorum sepulchra spoliari jussit . Fratris Filium in vincula conjecit , qui ex iisdem elapsus confugit ad Venetos , qui valido exercitu , largisque opibus suppetias juveni tulere , unàque cum aliis foederatis Principibus Alexium expulere , cum imperasset annos 8 , aut 9 juxta *Chron. Græc.* Urbe pulsus , dum in Thracia vagatur , à Montisferrati Marchione captus est . Nudus inde dimissus post varios eventus apud Nicæam privatè dies clausit . *Nicet. in Alex. & Bald. Niceph. Greg. L. I.*

Euphrosina Alexii uxor . Fæmina superba , luxuriosa , & impudica cum marito perpetuum ferè dissidium egit . Genuit Irenem , Annam , & Eudociam . *Nicet. ibid.*

In Occidente interim ab Henrici obitu , hoc est ab Anno 1197 nullus certus erat Imperator , duobus illud prehensantibus , Electorumque suffragiis in eosdem distractis . Hi erant Philippus Sveviae , & Otto Saxoniae Dux . Philippi Henrici

rici VI Imp. germanus frater è Sicilia in Germaniam cum Friderico nepote suo puerulo reversus electus est ab Electorum quibusdam Imperator A. 1197. Princeps *animo lenis, juxta Vrsperg. mente mitis, eloquio affabilis, erga homines benignus, largus satis, & discretus*. Hanc electionem aliis improbantibus renunciatus est contra ipsum Bereldus Zaringiæ Dux, qui dignitatem repudiassè fertur, & fidem Philippo cæssisse. Statim igitur ab æmulis Philippi translatum imperium est ad Ottonem Saxoniz Ducem; inde inter eosdem atrox bellum, quod usque ad Philippi mortem protractum est. Variant híc Scriptores, tradentibus aliis, post novennale bellum pacem initam hac conditione, ut Philippi filiam Otto acciperet in uxorem, interimque de imperio cedens tantùm post foceri obitum imperaret; aliis verò cum *Ot. de S. Blas.* qui iis temporibus floruit, cuique idcirco major habenda fides, affirmantibus conditiones pacis à Philippo quidem Ottoni exhibitas fuisse, sed ab eodem repulsas, conjugiumque hujus cum illius filia post ejusdem obitum contigisse. Quidquid sit autem de hoc certũ est, Philippum A. 1208 Bambergæ, dum in cubiculo post venæ sectionem cubat, ab Ottone Palatino de Wittelspach ad colloquium ingresso confossum fuisse pugione quæ sub veste abditum detulerat A. imp. circiter 10; causaque additur in *Chron. Aug.*, quod ipsius filiam, cui conjugium suum pollicitus fuerat, ducere recusaverat. *Ot. de S. Blas. cap. 46. &c. Fragn. Hist. Godefr. Alb. Stad.*

Irena Alexii Imperatoris Græci filia Philippi uxor. Desponsata prius fuerat Guilielmo Tancredi Siciliz Regis filio. Genuit Kunegundam, Echissam, Mariam, & Beatricem. Ipsa post occisum maritum dolore contabuit. *Ot. cit. c. 41. Peucer. Avem. l. 7. Vrsperg. vocat Erinam.*

O TTO IV Henrici Leonis Bavariz ac Saxoniz Ducis filius contra Philippum electus , ut dictum est , eodem mortuo A. 1208 tenuit Imperium , & sequenti anno Romz coronam accepit ab Innocentio III. Pontifice . Animum convertit statim ad sibi vindicandas plures ex Italicis regionibus , ex iis quoque quz Pontificii juris essent ; quocirca eundem Pontifex per Legatos admonuit , ut ab incæpto desisteret . Sed obtemperare respuens anathemate percussus est ; ideoque plures etiam è Germaniz proceribus ab eodem sunt alienati . Ipse verò cum Joanne Angliz Rege , cum Rainaldo Poloniz , ac Ferdinando Flandriz Ducibus in ito fædere bellum contra æmulos expedivit , qui Fredericum II Henrici VI Imp. filium ex hortatu Pontificis Imperatorem jam salutaverant , quem sociis armis fovebat etiam Philippus Augustus Rex Galliarum . Cum his Otto congressus ad Bovinas prope Tornacum A. 1214 ingenti suorum cæde victus est . A suis inde derelictus , quibus exhaustus in Saxoniam fugit Imperio privatus ; obiitque Brunsvigz (alii dicunt in castro Harsternburg) A. 1218 ; cum imperium à morte Philippi per annos circiter sex tenuisset . *Ot. de S. Blas. c. 46, &c. usque ad fin. Fragm. Hist. Chron. Colmar. Godefr. Albert. Stad. Peucer. Vrsperg.*

Maria Brabantiz Ducis filia Ottonis prima uxor Ob consanguinitatem repudiata est . *VVolfg. Laz. in Gen. Duc Brab. l. 3.*

Bea-

Beatrix Philippi , de quo jam supra filia , secunda uxor .
Die quarto à nuptiis mortua est . *Ot. cit. c. 51. Alb. Stad. Hist.*
Austr. sub A. 1212.

ALEXIUS IV Isaaci Angeli filius , à Fæderatis expulso patruo ejusdem Alexio , Orientis imperium obtinuit A. 1203. Patrem ab eodem Alexio excæcatum , & in carcerem trusum inde extraxit , sibique collegant factum rursus gubernaculis admovit . Orta verò seditione inter Græcos ac Latinos , multisque ad Imperium aspirantibus , quos inter Nicolaus Canabus , & Alexius Ducas , ab hoc sibi familiarissimo captus est , & inter vincula strangulatus , cum bis priùs frustra venenum fraude ejusdem proditoris hausisset . Imperavit Menses 6. (*Chron. Græca* : habet mense 10 inchoato) . *Nicet. in Alex. Acrop. C. 3. Blond. Dec. 2. Lib. 6.*

ALEXIUS V Ducas , *Murtzusus* , seu *Mirtylus* , legitur etiam *Morculphus* , & *Murtillus* , ita cognominatus à conjunctis , & eminentibus superciliis , Græcorum factione cum Latinis dissidentium promotus imperium occupavit eodem anno 1203 , sublato Alexio , cujus fuisse patruelis legitur apud *Joelam* . Homo ingenii subdoli , ac libidini deditissimus . Sceleris autem conscientia tactus , ideoque sibi à Latinis timens fugit in Peloponnesum . Ibi captus , & ad urbem ductus excæcatus est , inde ex alta columna præceps datus , & discerptus ; imp. mense 3. *Nicet. in Murtzuf. & Bald. Acrop. c. 3.*

BALDUINUS Flandriæ Comes ex fæderatorum omnium consensu Orientis Imperator creatus est occiso Murtzuflo A. 1204 ; utque Venetis quoque aliquid de Imperii communionem contingeret in Patriarcham Constantinopolitanum electus est Thomas Maurocenus , Duxque Venetiarum Despotæ dignitate juxta *Acrop.* donatus . Movit contra Joannem Myforum Ducem , à quo per insidias est captus , ipsiusque jussu post multum temporis amputatis manibus , & cruribus in vallem quamdam projectus , ubi volucrum cibus infelicite
occu-

occubuit . *Nicet. in Bald. Acrop. c. 8. Blond. Dec. 2. lib. 6.* Imperavit anno tantum juxta plerisque . *Nauch. Vol. 2, Gen. 41* , quinque imperii annos eidem assignat .

HENRICUS Balduini frater successit eidem A. 1205 , aut 1208 juxta alios . Princeps prudentissimus , & tum domi , tum foris gerendis rebus aptissimus ; sed perpetuis Barbarorum incursionibus exagitatus . Imperium tamen fortiter non modò tutatus est , sed & auxit . Obiit subito fato A. imp. 11. *Munster. Blond. lo. cit. Peucer. l. 5. Cuspin.*

C I I L

FRIDERICUS II Henrici VI Imp. filius contra Ottonem , ut diximus , Imperator electus anno circiter 1212 , eodem profligato A. 1214 Imperio solus potiri cæpit ; coronamque auream accepit ab Honorio III. Pontifice A. juxta plerosque 1220. Princeps magnis æquè virtutibus , ac vitiis imbutus literatos fovit , liberalitatem exercuit , bellica virtute claruit ; sed immodicæ fuit libidinis , crudelitatis , impietatis , ac violentiæ in Pontifices . Ab iisdem quinquies excommunicatum fuisse tradunt auctores . Primò ab eodem Honorio , quòd Episcopos quosdam variè vexasset , & de sedibus expulisset . Secundò à Gregorio IX quòd expeditionem in Palæstinam , quam pollicitus fuerat , non suscepisset . Hanc ipse verò postea simulatè absolvit , sed pace cum Sul-

Sultano parùm honestè facta brevi reversus est . Tertiò ab eodem ob immanissimas strages quibus Lombardiam , aliasque Italiz Regiones devastavit , incendit , ac pænè deformavit . Quartò ab Innocentio IV , quòd in impietate adhuc sua perseverans Ecclesiz bona sibi usurparet . Quintò ab eodem,quòd ad Lugdunense Concilium pergere recusavit : Neque solùm excommunicatus , sed imperio indignus judicatus ab eodem dejectus A. 1245. Fridericus posthæc Italiam variè turbavit , & Parmam obsedit , à qua ingenti clade repulsus est . Cum à suis autem paulatim relinqueretur in Siciliam se recepit , obiitque A. 1250 in Arce quadam Apuliz , quæ Florentina dicebatur , vel à Manfredo notho suo suffocatus , ut plerique scribunt ; vel , ut alii , gravi correptus morbo ; vel ex veneno , ut legitur in *Chron. Aug.* , ubi quoque sub A. 1232 traditur ipsum Venetias invisisse . *Alb. Staden.* quem sequitur *Egnatius*, mortuum ipsum ait Panormi . Obiit A. æt. 57, imp. 35. si numeremus usque ad annum quo depositus est per Pontificem . Fundavit Accademias Viennensem , & Neapolitanam ; item Bononensem juxta *Egnatium* Patavium transtulit, Bononienfibus iratus quòd statim imperata non fecissent . *Fragm. Hist. Chron. Colnar. Godefr. Alb. Stad. Chron. Aug. Sigon. l. 16. &c. Blond. Dec. 2. l. 6, & 7. Vrsperg.*

Constantia Arragoniz Regina (*Blondus D. 2. l. 7.* ait Castellæ) Friderici prima uxor . Natus ex hac Henricus , qui à Patre Cæsar factus , cum Imperium affectaret , jussu ejusdem missus est in Apuliam in carcerem, ubi obiit . *Fragm. Hist. Austr. Blond. l. p. cit.*

Jole, sive Jolanta Joannis de Bregna Hierosolymitani Regis filia secunda uxor . Hæc marito dotis nomine titulum Hierosolymitani Regis detulit , quod deinceps Siciliz Reges tenere . Genuit Conradum , qui , cum in Apulia esset , arte Manfredi , qui & patrem Fridericum interemerat , venenato clystere sublatus est A. 1252, seu 1254 secundùm alios . *Fragm. Hist. Genebr. l. 4. sub A. 1215.*

Mechtildis Joannis Angliz Regis filia tertia uxor . Genuit Henricum Juniozem, & Constantiam . *Chron. Eluvag. sub An. 1235. Sigon. l. 17. vocat ipsam Isabellam .*

Tres hæc Friderico uxores auctores omnes unanimiter attribuunt , & quidem apud veteres historicos harum tantùm men-

mentionem fieri videre est . Recentiores autem tres alias eidem assignant ; nimirum Rutinam filiam Ottonis Comitis Bavarici in VVolffershauffen ; Isabellam Ludovici Bavariæ Ducis filiam , ex qua nata Agnes , seu Margareta ; & Agnetem Ottonis Meraniæ & Istriæ Marchionis filiam . Hanc ab eodem utpotè consanguineo repudiatam Vlrico Carinthiæ Duci nupfisse ferunt . Sed *Cbron. Aug. sub A. 1236.* videtur ipsam assignare Friderico Austriæ Duci , qui iis temporibus floruit . *Peucer. l. 5. Cuspin.*

Præter uxores jam relatas plures habuit concubinas , inter quas maximè celebratur Blanca Montisferrati Marchionissa , ex qua nati Manfredus , Encius , & Fridericus . *Peucer. loc. cit.*

PETRUS Curtiniacus Comes Antisiodorensis uxorio nomine Imperium Orientis adeptus est A. 1217 , eodemque anno ab Honorio III Pontifice imperii coronam accepit . In reditu frustra tentata Diracchio , quam Theodorus Lascari tuebatur , dum , accepta ab eodem priùs securitatis fide , ad Macedoniæ urbes pergit , ipse Theodori insidiis captus est , & ad eundem ductus , obtruncatusque biennio post in carcere . Imperavit Anno tantùm . *Blond. D. 2. L. 7. Munster. Genebr. Plat. in Honor. III. Cuspin.*

Tolanta , seu Jolanta Henrici Imperatoris Constantinopolitani filia Petri uxor . *Niceph. Greg. l. 4. Auc. citati .*

ROBERTUS Petri filius ex Tolanta matris opera ad imperium vocatus est è Galliis A. 1218. Veneti nominis adeò studiosus fuisse fertur , ut Marinum Michaellem Constantinopolis Prætozem Imperii conformem appellaret . Obiit in Achaja dum Roma revertitur A. imp. circiter 11. *Blond. lo. cit. Egnat. Strada. Cuspin.*

BALDUINUS II Roberti filius , seu frater (utrumque ab auctoribus tradi notat *Naucnerus Vol. 2. Gen. 42.*) Roberto successor debebatur A. 1229 ; sed cum ipse in uxorem ducere meditaretur filiam Imperatoris Exagonarum ad mare Ponticum, Latini matrimonium hoc suspicientes eidem adversati sunt ; immo Balduini ætatem causati Joannem de Bregna , qui Regis Hierosolymorum nomen ferebat ex Italia accersivere , utres interim tutoris loco administraret ; post cujus mortem Balduinus imperio liberè potiretur . Contigit autem ejusdem Joannis mors An. 1237 , aliis 1240. Tunc igitur Balduinus Imperium gerere cepit , quod plurimis ac difficillimis bellis adversùs Principes Græcos sibi illud vindicantes tutatus est , auxilio præcipuè Venetorum , qui Imperatori pecunia , militibus , valida classe præstò semper fuere . Ingressis autem urbem Græcis subdolè per foramen quoddam murorum Duce Michaele Palæologo fugere Balduinus compulsus est Ann. Imp. à Roberti morte 32. Ita Orientis Imperium ad Græcos rediit , postquam ipsum Latini per Annos 56 circiter tenuissent . *Niceph. Greg. l. 4. Acrop. c. 87, &c. Blond. D. 2, l. 7. Strada. Munster. Sabellic. D. X. l. 10.*

Martha Joannis de Bregna filia Balduini uxor . *Auctores cit. A Blondo* nominatur Philippus ejusdem filius , quem Pater tradidit mercatoribus Burgensibus pignus æris alieni contracti ; quem ipsi postea Venetias duxere . Meminit hujus & *Sabellicus lo. cit.*

Dum Orientalis Imperii sedem Latini obtinerent , Græcorum principes , quos Constantinopoli iidem expulerant varia sibi Regna per ejusdem Imperii regiones constituerunt . Nam David , & Alexius Comneni Trapezuntinum Regnum posuere in Ponto ; Theodorus Angelus Thessalonicæ Regnum itidem ; Theodorus verò Lascari Nicææ in Bithynia Imperii quamdam imaginem sibi fundavit An. 1204: Obiitque An. imp. 18. Successit ipsi ab eodem electus Joannes Ducas cognomento *Batatzes* , seu *Vatacius* , & *Diplobatasius* Anno 1222 ; qui auxit imperium .
Obiit

Obiit A. imp. 33. Hunc excepit Theodorus Ducas filius An. 1255, qui visa solis eclipfi in monasterium dicitur se claufisse, A. imp. 4. Succellit eidem Joannes filius A. 1259; sed A. imp. 1. (*Chron. Græca* habet mense 4.) depositus est, & relegatus, ad Constantinopolitanum Imperium assumpto Michaelæ Paleologo, de quo infra. *Acrop. Duc. c. 2.*

Interea in Occidente fluctuabat imperium nulli securè innixum. Quocirca contigit interregnum ab A. 1245, quo depositus est Fridericus, ad A. 1273, quo electus Rudolphus. Degustaverunt interim illud Henricus, Guilielmus, Richardus, & Alphonfus. Ipsos nonnulli inter Imperatores recensent; nos cum plerisque sentientes non item, sed seorsim ab Imperatorum numero referemus. Adnotandum est, à Christiano Matthiæ in Imperatorum albo reponi etiam Conradum Friderici ex Jola filium, nomine Conradi IV; quem sibi Pater confortem dominationis elegerat Vormatiæ sub An. 1235; sed Auctor citatus de more quovis modo electos inter Imperatores enumerat.

Henricus Thuringiæ, & Hassiæ Landgravius, exautorato Friderico electus est eodem A. 1245 Imperator apud Herbipolim. Movit contra ipsum Conradus Friderici filius; dumque Vlmam Henricus obsidet sagitta ictus est, indeque reversus obiit ex vulnere; An. ab electione sua circiter 2. *Fragm. Hist. Albert. Stad.*

Guilielmus Brabantæ, sive Hollandiæ Comes, Florentii ac Mechtildis filius, electus est Colonæ, annuente Pontifice, post Henricum A. 1247, aut 1248. Contra hunc quoque missus est à patre Conradus; & variè pugnatum. Rebellantibus Frisiis, occurrens, dum contra ipsos pugnat incidit cum equo in glaciem, è qua cum subsilire non posset jaculis est confectus A. imp. circiter 9. *Fragm. Hist. Alb. Stad. Alb. Argent.*

Elizabetha Ottonis Brunsvicensis Ducis filia Guilielmi uxor. Genuit Florentium, & Beatricem. *Peucer. lib. 5. Christ. Matth. in Guil. c. 2.*

Richardus Cornubiæ Comes, Henrici III Angliæ Régis frater post Guilielmum à Principibus plerisque Imperator electus est A. 1257. Cum autem, electo ab aliis Alphonso, parum firmè consistere se posse cerneret in Angliam rediit A. 1259.

A. 1259. Obiit ibidem A. 1271 ad Levifum maritimum oppidum , dum fortiter Fratris causam tuetur adversùs Procere Regni ; alii scribunt , ipsum in ea pugna captum fuisse unà cum nepote , & aliis. *Chron. Aug. sub A. 1257. Fragm. Hist. Pol. Verg. L. 16.* Non omittendum , Richardum hunc ab *Alb. Argentinensi* poni ante supradictum Henricum , ipsiusque Historiam aliter tradi .

Alphonsus Castellæ Rex Ferdinandi III Hispaniarum Regis filius ex Beatrice eodem A. 1257 à Richardi æmulis electus est Imperator . Princeps excelsi ingenii , & eximiæ literaturæ , Astronomiæ peritissimus , dictusque est *Sapiens* cognomento . Cum verò undique imminetia bella conspiceret , spontè cessit imperio , & in Hispaniam suam se recepit . Audito autem , Richardum quoque æmulum è Germania recessisse , spe imperium acquirendi rursus exarsit ; sed cum adhuc omnia inquieta essent , electusque fuisset inde Rudolphus , in Hispaniam denuò reversus est , nec multò post obiit Hispali ex mærore , cum Imperatoris nomen per annos circiter 16 tenuisset . *Chron. Aug. sub A. 1257. Munster. l. 2. in Reg. Hisp. Cuspin. Sturc. c. 56.*

Violanta Jacobi Arragoniæ Regis filia Alphonsi uxor . Genuit Ferdinandum , Sanctium , Joannem , Ferenguellam , *Cuspiniano* Berenguellam , Leonoram , & Beatricem , *Munster. loc. cit.*

MICHAEL VIII Palæologus (familiam hanc è Viterbio genus duxisse tradit *Volater. L. 23.*) Constantinopoli potitus , & Balduino cum Francis fugato , Orientis imperium veteremque sedem Græcis restituit A. 1261. *Chron. Aug.* hoc ponit sub A. 1259. Ad Concilium Lugdunense perrexit , confirmatusque est à Pontifice Gregorio X. A. 1270. Cum Venetis sæpè pugnavit infelici plerumque Marte ; profligatusque omnino fuisset , nisi ipsum Genuenses auxiliis ingentibus juvissent . In Asia non medio crem imperii partem amisit , Turcis undique ingruentibus . Obiit prope Lysimachiam cordis morbo correptus A. imp. 22. (*Chron. Græca* habet quasi 24) ; ferturque sepulturæ honore caruisse irritatis Græcis quòd cum Roma

no Pontifice convenerat sine eorundem assensu, legesque acceperat in Græcarum Ecclesiarum detrimentum . *Acrop. c.87, &c. Niceph. Greg. l.4, & 5. Volater. l.23.*

Theodora Michaelis uxor . Genuit Andronicum , Constantinum , & Eudociam . *Niceph. Greg. Lib. 6, Cap. 1, 7, & 11.*

C I V.

RODOLPHUS filius Alberti Comitis Habsburgensis (*Benven. habet de Avensperg ,*) & Hedwigis Comitissæ Kiburgenfis Imperator tandem , post longum interregnum , creatus est A. 1273. Majores hujus ex Aventino Romæ oriundos tradit Alciatus . Princeps summis virtutibus ornatus , comitate præfertim , ac parsimonia ; bellicisq; virtutibus æquè clarus . Italiam numquam ingredi voluit præteritorum Cæsarum infortuniis admonitus . Plura verò in Germania sua bella gessit , in quibus , virtute summa & felicitate suffragantibus , tot ferè victorias retulit , quot prælia commisit . Octacarum , sive Utaccerum , Bohemiæ Regem ipsi parere recusantem fudit , supplicemque factum mox recepit in gratiam . Hic autem cum in fide non persisteret ; immo A. 1277 , seu 1278 magno cum exercitu Imperatorem lacefferet , commisso prælio anno sequenti in campo qui dicitur Hidersprug prope Viennam captus est , & à gregario quodam milite occisus . Alia insuper bella gessit cum Helveticis , & Burgundis , quæ feliciter ipsi cessere . Austriam Alberto filio

lio dedit , à quo Austriaca Domus . Obiit senio , cuiusque confectus in oppido Gemershein , non longè à Spira , An. ætat. 73 , imperavit circiter 18. *Chronic. Colmar. Ann. Sterc. Hist. Austr. Alb. Argentin. Munster. in Rod. , & in-descript. Austria.*

Anna Bernardi , seu Burchardi Comitis Hohebergensis in Svevia filia Rodolphi prima uxor . Genuit filios plures , & filias ; variant autem Auctores in numero & nominibus assignandis . *Cuspinian.* recenset Rodolphos duos , Hermannos duos , Fridericum , Carolum , & Albertum ; filias verò Euphemiam , Juttam , Agnetem , Mochtildim , Catherinam , Annam , & Clementiam . *Chriff. Matth.* mares eosdem ponit , easdemque sæminas , Annam tantum non refert , sed , sive ejus loco , sive altera sit , Heduvigim nominat . Consentit in sæminis cum *Aust. cit. Peucerus* ; variat autem ab utrisque in maribus ; nam unum tantum Rodolphum , & unum Hermannum recenset ; atque à quibusdam poni pro Friderico Rodolphum alterum , pro altero Hermanno Carolum . *Munster. in Gen. Habsburg.* nominat Albertum , Rudolphum , & Hermannum tantum ; filias verò easdem quas *Cuspinianus* . Distos tres filios tantum refert etiam *Albertus Argent.* Obiit A. 1281. *Ann. Ster. Hist. Austr.*

Agnes Burgundiæ Ducis filia , Franciæ Regis neptis secunda uxor . Hanc duxit Rodolphus cum esset Annorum circiter 69. *Peucer. Cuspin.*

ANDRONICUS II Palzologus Michaeli patri successit in Oriente A. 1283. Fratrem suum Constantinum , qui in suspensionem affectati imperii venerat oppressit . A Turcis omni serè ditione in Asia privatus est ; & Nepote suo Andronico , quem Genuenses classe juvabant , imperio pænè depulsus . Venetorum autem auxiliis restitutus , ideo Tenedon ipsis donasse perhibetur . Nova autem in dies fovente dissidia nepote omnem serè amisit auctoritatem ; & sola retinuit insignia principatus ; tandemque etiam coactus est Monasticam subire

N vitam ,

vitam , sponse quoque facta se ad imperium non amplius aspiraturum . Obiit quarto post anno mærore confectus , & lachrymis , quibus etiam dicitur à nonnullis oculos amisisse . Vixit Annos 74 , imperavit 45. *Nicephor. Greg. Lib. 6 , 19c. Cantacuzen. Lib. 1 , 19 2. Volater. Peucer. Genebr.*

Prima uxor Andronici ex Hungaria fuit ; ex eaque suscepit Michaellem quem fecit Imperii consortem , & Constantinum Despotam. *Niceph. Greg. l.6, c.2.*

Irena Marchionis ex Hispania filia secunda uxor . *ibidem.* Genuit Joannem , Theodorum , Demetrium , & filiam Simonidem . *id. Lib. 7 , Cap. 8.* Multùm hìc variant recentiores . *VVolfg. Laz. in Gen. March. Montisfer.* ipsam facit filiam Bonifacii tertii , quo autem nomine fuerit non tradit . *Cuspin.* vocat ipsam Violantidem , filiamque dicit Gulielmi pariter *M. M.F. Peucer.* vocat Irenam quidem , & ex *M. F.* , sed cujus filia fuerit non recenset .

C V.

ADOLPHUS Comes de Nassau Rodolpho successit in Imperio, Francofurti creatus A. 1292. Princeps avaritia, crudelitate, libidine infectus nihil tantæ dignitati consonum gessisse traditur. Procerum quin immo in se ferè statim odia convertit; præsertim ex pactio-
ne cum Eduardo Angliæ Rege facta, suppetias eidem ferendi contra Gallos mercenaria militia; quod ut præstaret tradita ipsi fuisse ab eodem Eduardo triginta millia marcarum tradit *Chron. Colmar.* Electoribus igitur indignum imperio judicantibus electus est contra ipsum Albertus Austriacus. Contra hunc movit Adolphus cum exercitu; commissaque acerrima pugna per sex horas in campo dicto *Burgentrich* propè Vormatiam victus est; ab eodemque Alberto vulneratus (*Chron. Eluvag.* ait à Joanne) obiit A. imp. 6. *Alb. Argent. Munster. Cuspin.*

Imagina de Limpurgo Adolphi uxor. Genuit Adolphum, Henricum, alterumque anonymum, filiam quoque Mechtildim. *Chron. Eluvag. Ann. Rebd. Christ. Matth.*

ALBERTUS Austriacus Rodolphi Imp. ex Anna filius Imperator est renunciatus, ut jam diximus, Moguntiae contra Adolphum, confirmatusque est, eodem sublato, A. 1298. *Monoculus* dictus est cognomento, quod ex vi veneni eidem ab Episcopo Salisburgensi propinati, dum illud arte medica evomere conatur, oculum amisisset. Plurimis, eximiisque virtutibus ornatus erat quidem, sed has omnes immodica avaritia sedavit. Nonnulla gessit interna bella; nimirum contra Electores, Trevirenses, Moguntinum, Coloniensem, & Rudolphum Palatinum qui fœdus contra Imperatorem iniverant, eosdemque repressit; contra Ottonem Bavariae Ducem, qui Salisburgensis Episcopi adjutus artibus Hungariae Regnum affectabat, & cum ipso ancipiti Marte pugnavit, tuncque ipsi Alberto venenum est propinatum, ut supra retulimus; contra Fridericum, & Dithmannum Misniae Marchiones, crediturque ex aviditate opulentam Provinciam aquirendi; sed iniquo Marte, nam prælio magno victus est. Moverat inde in Henricum Carinthiae Ducem, ut Bohemiae regnum recuperaret, quod ille sibi Imperatore incio usurpaverat; sed facta suorum conspiratione, principe fratris sui filio cui Sveviae Ducatum, tamquam nimis prodigo, abstulerat, pugione ictus est ab eodem (nescio quomodo *Chron. Eluvag.* dicat ipsum occisum à Joanne patruo suo) juxta *Kuningsfeld*; ab aliisque inde conjuratis est trucidatus, A. imp. 10. *Chron. Colmar. Alb. Argent., Munster. Cuspin.*

Eli-

Elizabetha Meinhardi Tyrolensis Comitis filia Alberti uxor . Fœmina pia , & sagax , quæ prima falis fontes invenit in Austria . Genuit liberos 21 , quorum ad nos pervenere nomina tantùm 11 , suntque ; Rudolphus Mitis , Fridericus Pulcher , Leopoldus , Henricus , Albertus Sapiens , Otto , Agnes , Elizabetha , Anna , Catharina , Gutta . *Alb. Argent. Hist. Austr. Munster. in Gen. Habsburg. Peucer.*

C V I I

HENRICUS VII Comitis Lutzelbürgensis , & Beatrix Hannoniæ Comitissæ filius post varia Electorum dissidia , quorum distrahebantur suffragia à Philippo Pulchro Galliarum Rege , qui Henrico Valefio fratri suo imperium aucupabatur , Imperator electus est Francofurti juxta plerosque (alii dicunt Luceburgi) A. 1308 ; Romæque coronatus est sub Clemente V à ministris quos ipse in Gallia tunc residens ad hoc elegerat , A. 1312 , juxta nonnullos autem 1309 . Fuit auctoritatis suæ tenacissimus , pro eademque servanda violentus ; moribus alioquin honestis , Princepsque non improbandus . In Italiam veniens ferream quoque Coronam accepit Mediolani , ubi cuncta armis ac terrore compescuit , & in obedientiam adegit ; territa non parùm ipsa urbe Roma . Movit inde in Florentinos , Apulizæque Regem Robertum iisdem faventem ; sed in medio rerum cursu sublatus est apud Bonconventum , non longè à Senis (*Ann. Rebd. habent in Castro Bonbontientib*) ; plurimique scribunt , porrectum ipsi venenum à Particula Sacratissimæ Eucharistiæ manu cujusdam

Bernardini, seu Jacobini: Non defunt tamen qui ipsum naturali fato periisse tradant, inter quos *Muffat. l. 16, C. ult.* Vixit A. 51, imperavit circiter 5. *Vecer. Albert. Argent. Mussat. Benven. Munster.*

Margareta, ob liberalitatem in pauperes Eleemosynaria dicta, Brabantiae Ducis filia Henrici uxor. Ab *Alb. Argent.* vocatur Beatrix. Genuit Joannem, Beatricem, Mariam, & Agnetem. Obiit Januæ in Italia. *Vecer. Peucer.*

Desponsata ipsi quoque soror Ducum Austriae fuisse traditur, sed ad thorum non pervenisse. *Chron. Eluvag. sub A. 1314.*

Ab Henrici obitu secutum est interregnum per menses 14, Electoribus inter se non convenientibus. Divisis inde suffragiis electi sunt Fridericus Austriacus, & Ludovicus Bavarus.

Fridericus, *Pulcher* cognomento ab eleganti corporis forma, Austriae Dux, Alberti (*Muffatus* perperam habet Rodolphi) Imperatoris filius ab Electoribus, Coloniensi, Palatino ac Saxonico Imperator electus est Francofurti A. 1314; cæteris Ludovicum Bavarum renunciantibus. Ab eodem anno usque ad 1322, seu 1323 secundum alios multa tentavit in Germania, pluriesque cum æmulo ancipiti Marte conflavit. Ingenti tandem collecta utrinque acie atrox commissa est pugna prope *Muldorff* in Bavaria, in qua Fridericus equo lapsus dum impigrè dimicat captus est. Triennio apud victorem stetit in vinculis; dimissus inde est hac conditione, ut Austria sua contentus penitus de Imperio cederet. Obiit A. 1330 ex dysenteria; ferturque propinatum ipsi fuisse venenum, quod ipsius affectu adhuc aliquatenus tumultuarentur. *Albert. Arg. Mussat. in Lud. Bav. Ann. Rebd. Munster. Peucer.*

Primæ uxoris loco desponsata ipsi fuerat Isabella Renoldi Geldriae Comitis filia; sed ob patris proditionem eam non traduxit. *Cuspin.*

Elizabetha Jacobi Arragoniæ Regis filia Friderici altera uxor, fœmina miræ pietatis in maritum, quæ oculos pœnè amisit ex lachrymis propter ejusdem captivitatem. Genuit Fridericum, Annam, & Elizabetham. *idem.*

C V I I I.

LUDOVICUS V Bavaræ Dux, Rodolphi Imperatoris ex filia Mechtilde nepos, ab Electoribus Moguntino, Trevirensi, Bohemico, & Brandeburgensi Imperator electus jam A. 1314, sublato æmulo Friderico Imperium solus obtinuit A. 1322, seu 1323, ut & supra adnotavimus. Ingenio violentus, in armis strenuus, & audax ad omne discrimen, sed nimium præceps; in expeditionibus suis terram, & pauperes excoriari permisit, Clericosque sæculares acerrimo odio habuit, ut notat quidam ex antiquioribus. Italiam ingressus longè, latèque grassatus est, Guelphorumque, ac Gibellinorum factionibus excitatis omnia turbavit. Inde à Pontifice Joanne XXII excommunicatus est, tum ex hoc, tum quòd Galeatium Mediolani Ducem pariter excommunicatum foveret; & quòd se liberius pro Imperatore gereret, cum, & in electorum discordia electus fuisset, & coronam auream non accepisset. Quapropter Romam versus contendit A. 1328, ingressusque Urbem ibidem coronari se iussit, & Petrum de Corbaria, seu de Corvario (utrumque legitur) ex Franciscanis ad Pontificatum evexit Nicolai nomine; qui A. circiter 1332 videns Ludovici potentiam declinare, eodem inscio, profectus est Avenionem ad Joannem legitimum Pontificem, supplexque ipsi factus veniam obtinuit. In Germaniam interim reversus erat Ludovicus; qui deinceps nihilò melior factus, sed infestum se adhuc, & impium adversus sanctam sedem exhibens rursus anathemate

percussus est à Clemente VI ; cujus monitu Electores Carolum Bohemiæ Regem Imperatorem elegerunt A. 1346. Ipse anno sequenti obiit apoplexia correptus, dum equitaret exercitii gratia, non longè ab urbe Monaco Diœcesis Frisingensis. Imperavit à Friderici captivitate Annos 24. *Albert. Argent. Mussat. in Lud. Bav. Cortus. l. 3, c. 8, &c., & l. 9, c. 11. Ann. Rehd. Egnat. Munster. Peucer.*

Primæ uxoris loco habuit Comitissam valdè divitem (ea fortasse est quam *VVolfg. Laz. in Gen. Duc. Bavar.* dicit Ducissam Lignicensem). *Cuspin. Peucer.*

Beatrix Poloniæ Regis filia Ludovici secunda uxor. Genuit Ludovicum, & Stephanum cognomento *Fibulatum*. *Auch. cit.*

Margareta Guilielmi Hollandiæ Comitis filia tertia uxor. Ex hacnati Albertus, Otto, Guilielmus, Ludovicus, cognomento *Romanus*. *Peucer.* Nominatur etiam ipsius filia Elizabetha. *Munster. Cbrist. Matth. c. 2.*

ANDRONICUS III Andronici II ex filio Michaele nepos, deturbato profusavo, Orientis imperio potitus est A. 1328. Princeps alioquin humanus, & clemens, qui tamen nullius consilio unquam adhæsit. Venationi adèd fuit addictus, ut 1500 Canes, Accipitresque 100 feratur habuisse. Cum Turcis & Bulgaris infeliciter pugnavit. Obiit ex lethargo, splenis morbo priùs correptus, A. æt. 45, imp. 13. *Niceph. Greg. l. 8, &c. Cantacuz. L. 1, & 2.*

Irena Fœmina Alemanna Andronici uxor. *Niceph. Greg. l. 8, c. 19.*

Anna è Longobardia altera uxor. *idem c. 21.* Genuit Joannem, Theodorum, & Manuelem. *idem l. 10, c. 3. Cantacuz. l. 2, c. 40* ipsam vocat sororem Sabaudiæ Comitis. *Brietius* quoque *Sæc. 14.* sub A. 1325 ipsam è Sabaudia dicit, sed Beatricem vocat; adnotatque, à Græcis Annam vocari.

JOAN-

JOANNES III Andronico successit patri sub tutela Joannis Cantacuzeni Domesticorum Præfetti A. 1341. Princeps socordia desidiaque mollis, delitiis deditus & immerfus. Bellum quinquennale gessit cum tutore suo, ut infra clariùs exponetur. Hoc Imperatore Turcæ in Europam transfretarunt, ab Amurathe III eorundem duce inito fœdere cum Imperatore, & Genuensibus qui navium sexaginta commeatu Barbaros juverunt. Romam perrexit A. 1369, Venetiasque tum in adventu, tum in reditu invisit; cum verò ibidem, magna vi pecuniæ à fœneratoribus accepta, eidem solvendæ par non esset, ab iisdem detentus est. Sed Manuel filius ejus natu minor obsidem se dedit pro patre. Conjuravit contra ipsum A. 1377 filius ipsius Andronicus Genuensium fultus auxiliis; sed pater re detesta filium jussit excæcari, & in carcerem detrudi. Hic non multò post in libertatem se se vindicans contra patrem rursus movit, quem de Imperio dejectum vinculis etiam mancipavit; à quibus post duos annos Joannes se se proripuit, & regno restituit. Obiit corporis doloribus excruciatu Anno Imperii à Patris morte circiter 50. *Cantacuzen. Lib. 3. Ducas. Cap. 5. Genebr. Lib. 4. Egnat. Briet. Sæc. 14. passim*. Non desunt qui dicant ipsum Imperium deposuisse An. 1384, sed res ejus temporis tam variè etiam à veteribus traduntur, ut mirum non sit, si inter se mirum in modum dissentiant recentiores. Videri possunt *Cuspin. & alii, Peuceus* quoque qui Joannis fata, & exitum aliter tradit; brevitati enim studere nostri est instituti.

Helena Jo: Cantacuzeni filia Joannis uxor. Genuit Andronicum, Manuelem, & Theodorum. *Cantacuz. l. 4, c. 1. Ducas c. 10, & 12.*

Joannes Cantacuzenus genere nobili, & ab Heroibus deducto, juxta *Ducam cap. 7*, tutor Imperatori datus, fraude cujusdam Apocauci in exilium missus est; seu quòd superbè nimis pro Imperatore se gereret supra tutoris conditionem, seu ex sola invidia. Impatiens injuriæ insignia imperatoria sumpsit in exercitu, bellumque contra Imperatorem gessit

gessit circiter quinquennale ; donec tandem per fossa urbis muro Constantinopolim ingressus est , Principemq; unà cum matre ipsius Anna captivum fecit . Cum ipsis tamen humanissimum se gessit ; filiam quinimmo suam Joanni sponsam dedit . Numquam verò extinctæ sunt inter Generum , & Socerum similtates ; illeque urbe fugiens cum matre bienio ferè per Germaniam , & Italiam circumcursavit ; inde reversus in insulam Tenedon se recepit . Cantacuzenus A. 1355 de se actum sentiens ad monasterium Beatissimæ Virginis se contulit ubi religiosum habitum sumpsit , cum præfuisset rebus A. circiter 14. Alii scribunt ipsum per vim in monasterium trusum fuisse. *Cantacuz. l.4. Duc. C. 5, &c. Strada, & alii* , quos supra recensuimus .

Irena Jo: Cantacuzeni uxor . Monasticam ipsa quoque vitam subiit , & sibi Eugenix nomen imposuit . Liberi recensentur Matthæus , Helena , & Theodora . *Briet. sect. 14 ; sub A. 1345, & 1355.*

CAROLUS IV VVenceslaus primò dictus Hearici Lucelburgensis Imperatoris ex filio Joanne Bohemiæ Rege nepos electus est à quattuor ex electoribus in villa *Rentze* diæcesis Trevirensis contra Ludovicum Bavarum Imperator A. 1346. Eo verò mortuo non statim confirmatus est ab omnibus ; nonnullis immo ipsum improbantibus , nominatus est in Imperatorem Eduardus Angliæ Rex. Huic dignitatem recusanti suffectus fuerat Fridericus Thuringiæ Landgravius , Misniæque Marchio , qui subire Imperium pariter detrectavit . Tertio igitur loco suffecere Guntherum Comitem in *Suvazemburg* , sive *Schwartzemburg* ; qui A. 1348 , seu 1349. Francofurtum veniens publicè acclamatus est Imperator . Carolus autem , corrupto Fridanko ejusdem medico , operam dedit , ut ipsi venenum propinaretur ; quare intra sex menses Guntherus sublatus , & Carolus liberè potitus est imperio A. circiter 1350. Fuit princeps literis addictissimus , multarum linguarum peritus , qui Philosophicas disputationes cœnam suam vocabat , Pragæque Academiam constituit . Corónam Auream accepit Romæ A. 1355 ab Ægidio Cardinali Pœnitentiario Innocentii VI Pontificis ; recessitque illico , cum sponsionem olim fecisset se statim ab acceptis insignibus Imperii ab Italia discessurum ; additque *Benvenutus* , ipsum abiisse *cum magna pecunia , sed majore infamia* . Delphinatum Galliæ Regi Philippo Valesio ab Humberto Delphino A. 1349 venundari permisit , modò pri-

primogenitus Regis eum teneret, & tamquam feudum ab Imperatore susciperet. Sexdecim quoque Sveviæ civitates tradit *Christ. Matth.* ipsum vicinis Principibus vendidisse, ut pecuniam pro electione Filii sui Venceslai congereret, sed alii, inter quos *Naucler. sub A. 1370* dicunt, ipsum obligasse iisdem telonia, vectigalia, & alia Imperii jura titulo pignoris. Bohemiæ Regnum ampliavit adjunctis Lusatia, & Silesia. Carolinam legem, sive Auream Bullam edidit, in qua continentur leges omnes, ac ritus pro electione Imperatoris, itemque singulis Ordinibus sui gradus assignantur, &c. Ob ipsam à Scriptoribus Germanis summè tollitur, alioquin malè audiret; ajunt enim ipsum Bohemiæ amantiorem fuisse, quàm Imperii. Nonnulla gessit bella, sed non magni momenti; & fuisse videtur pacis studiosus potius quàm belli. Obiit Pragæ A. æt. 63, imp. à Ludovici depositione 32. *Ann. Rebd. Alb. Argent. Peucer. Egnat. Cuspin. Munster. Naucler. Gen. 45, & 46. Æn. Sylv. c. 33.*

Blanca Caroli Valesiæ Comitissæ filia Caroli Imp. prima uxor. Natæ sunt ex hac Margareta, & Elizabetha. *Christ. Matth. c. 2.*

Anna, seu Agnes Rodolphi Palatini ad Rhenum filia secunda uxor. Obiit sine prole. *idem Peucer.*

Anna, seu Joanna, ut habet *Cuspinianus in Sigism.*, Bulconis Svidnicensis in Silesia filia tertia uxor. Genuit Venceslaum. *Peucer.*

Elizabetha Bugislai Stetinensium Ducis filia quarta uxor. Genuit Sigismundum. *Peucer. Naucler. & alii. Munster.* in Venceslao, & *Christ. Matth.* addunt Joannem, quem apud plerosque non invenio. Ex duabus uxoribus postremis natæ sunt Carolo filix quoque plures; Catharina, Anna, Helena, Elizabetha altera, & altera Margareta. Hoc ordine uxores Caroli recentent *Peucer. & Dubrav.* quos sequitur *Christ. Matth. Cuspinian.* autem primæ uxoris loco ponit Elizabetham, secundæ Agnetem, tertiæ Annam, seu Joannam, quartæ Blancam.

C X.

VVENCESLAUS Caroli IV ex Anna , seu Joanna filius , Patris artibus ac pecunia in Romanorum Regem electus , successit eidem in Imperio A. 1378. Princeps corpore , animoque deformis , libidini , crapulæ , incantationibus , sævitia deditissimus nihil gessit memoria dignum. Lustralem aquam lotio resperisse fertur , sicut olim è Græcis Imperatoribus Constantinus Copronymus . Urbem , ditionemque Mediolanensem Jo: Galeatio Virtutum Comiti vendidit , ipsumque primi Mediolanensem Ducis titulo insignivit , acceptis ab eodem 10000 Florenis , sive 15000 secundum alios . In carcerem bis conjectus est ; primò à Baronibus , post 17 hebdomadas inde ereptus à Joanne fratre suo Lusatiæ Duce , & Procopio Moraviæ Marchione : Secundò à fratre suo Sigismundo , traditusque Alberto Austriæ Duci in custodiam . Sed , cum parùm diligenter custodiretur fugam arripuit adjutus præcipuè à quodam piscatore , regnoque se restituit ; cum verò in meliorem non evaderet ab Electoribus imperio privatus est A. 1400 , cum illud scilicet à patris morte per Annos 22 tenuisset . Reliquum vitæ in Bohemia egit , & 18 post annos , cum annum ageret ætatis 57 , in paralyfim lapsus ex iracundia obiit , *tamquam porcus in volutabro* , ut inquit *Cuspinianus . Peucerus . Munster . Egnat . Naucler . Gen. 47. Æn. Sylv. Cap. 34. Dubrav. Lib. 22.*

Joanna Alberti Bavariz Ducis , & Comitiss Hollandiz filia Venceslai prima uxor . Obiit sexto post anno ex dolore de Coniuge flagitiosissimo . *Peucer. Dubrav. l. 22, § 23.*

Sophia filia Joannis Bavariz Ducis , quem *Jordanus* in notis ad *Dubravium* Joannem Stephanum Fibulatum Bavariz Palatinum vocat , secunda uxor . *Peucer. Dubrav. l. 23.* Nominatur Euphemia Venceslai filia , sed incertum est ex qua uxore . *Cuspinian.*

MANUEL II Joannis III filius Patrem excepit in Oriente A. 1391. Princeps , juxta *Ducam* , *sapientissimus* , *virtutibus clarus* , *temperantia* , & *modestia insignis* . Cum à Turcarum Principe Bajazethe undique premeretur totam ferè peragravit Europam ut auxiliares copias colligeret . Interim verò capto Bajazethe à Tamerlano illo celebri Tartarorum Rege , ob idque Turcarum rebus non parum decidentibus , cum iisdem facillè pacem iniit , nec inhonestam . Obiit ex apoplexia A. æt. 75, imp. 41. *Ducas c. 12, § c. usque ad 28. Peucer.*

Ex uxore cujus nomen ignoratur , quam *Peucerus* dicit Turcicam viduam Regis Trapezuntini , suscepit Joannem , Theodorum , Andronicum , Constantinum , Demetrium , Thomam , & Michaellem , sive Emmanuelem . *Ducas c. 14, § 23. Peucer.*

Camerarius Constantinum ultimum Imperatoris hujus filium Helenæ filium facit . Sed de hujus uxoris nomine nulum est nobis certius argumentum .

C X I

RUPERTUS, seu Rueprechtus filius Ruperti Bavariz Ducis ex Beatrice Friderici Siciliz Regis filia, Ludovici Bavati Imperatoris consanguineus VVenceslao substitutus est A. 1400. Bopardiaz electus. Ante ipsum verò creatus fuerat Imperator Francofurti Fridericus Dux Brunsvicensis, qui, dum revertitur à comitiis, occisus est prope Frislarium à Comite VValdeccensi, jussu, ut fertur, Præfulis Moguntini. Fuit Rupertus corporis parvi, sed magni animi, justitiæ cultor, Christianissimus, & Imperialis Majestatis studiosus. A Florentinis, aliisque vocatus in Italiam adversus Galeatium Mediolanensem cum exercitu properavit A. 1403; sed cum hoste congressus prope Lacum Benacum ingenti clade victus, ammissa spe omni Romam versùs iter conficiendi, ut imperii coronam acciperet, in Germaniam rediit. De Italia igitur non ultra sollicitus imperium pacificè administravit; licet eo tempore tota ferè Europa bellis exardesceret. Obiit in oppido Oppenheim A. imp. 10. *Chron. Eluvag. Egnat. Blond. D. 2, L. 10. Cuspin. Peucer. Naucler. Gen. 47.*

Primæ Uxoris nomen ignoratur. Ex ea quidem natus est Rupertus cognomento *Pipa*, quem *Nauclerus* contra cæterorum fidem attribuit secundæ Uxori.

Elizabetha filia Burgravii Noribergensis secunda uxor. Genuit Fridericum, Ludovicum, Joannem, Stephanum,
Otto-

Ottonem , Margaretam , Elizabetham , & Agnetem . *Munster. Cuspin.*

Jodocus Barbatus dictus , Brandenburgi , & Moraviæ Marchio , quem alii statim post Venceslaum , alii post Rupertum ponunt , à quibusdam inter Imperatores numeratur . Fuit Caroli IV ex fratre Joanne Henrico nepos ; homo ad res gerendas ineptissimus . Coronatus non est , neque quidquam gessit memoria dignum . Obiit sexto post mense Brunæ in Moravia . *Peucer.Cuspin.Munster.*

Uxorem habuit Hungariæ Regis filiam , ex qua nullam prolem sustulit . *Cuspinian.*

C X I I

SIGISMUNDUS Caroli IV ex Elizabetha filius Brandenburgensis Marchio , Hungariæ , ac Bohemiæ Rex Ruperto successor datus est Francofurti Ann. 1410.

Princeps omni virtute clarus , sapientia , clementia , liberalitate , amore literarum : Strenuus quoque , & ad quælibet gerenda promptissimus ; *facile æquaturus Carolus & Ottones , si ad pacis artes quibus excelluit , parem felicitatem addidisset .* Accademiã Pragensem ab Hussitis occupatã Lipsiam transtulit . Duobus Conciliis interfuit , quæ ejusdem maximè opera celebrata sunt ; ob idque maximam Europæ partem Christianos Principes excitaturus peragravit . Primum fuit Constantiense coactum A. 1414 , in quo damnati sunt & cremati Joannes Hussus , & Hieronymus Pragensis : Alterum

Ba-

Basileense circa annum 1431 adversus Hussitas pariter ; eorumque affectas , qui Bohemiam præsertim latè infecerant . Horum Hæresis causa bellorum fuit Sigismundo ab A. 1419 ad A. 1436 , quæ absoluto Basileensi Concilio, pace inter utroque sancita, dirempta sunt . Bellum quoque gessit cum Venetis , sed cum Forum-Julium invaderet repulsus est . Interim A. circiter 1432 Romam ingressus cum exercitu coronam accepit Imperii ab Eugenio IV Pontifice . Post Basileense Concilium in Hungariam , inde in Bohemiam se contulit , ubi morbo correptus Znoymam Moraviæ urbem deferri voluit , ibique occubuit , A. æt. 70 , imp. 27 , ab accepta verò corona 5. *Peucer. Egnat. Dubrav. l. 25 , &c. Blond. Dec. 3. l. 1. Piccolom. c. 1. Munster. Sleidan. l. 3.*

Maria Ludovici Hungariæ Regis filia Sigismundi prima uxor ; quæ marito detulit dotis nomine Hungariæ regnum . *Peucer. Piccolom. c. 1. Dubrav. l. 25.*

Barbara Hermanni Comitis Ciliæ filia secunda uxor . Impudicissima fœmina , quæ ideo à marito perpetuis carceribus destinata est , à quibus post ejusdem obitum exsoluta vitam adhuc traxit per infandam libidinem , nulla alia de causa sibi vitam expetendam dicens , nisi ut voluptati sui corporis inserviret . Genuit Elizabetham . *Munster. Cuspin. Naucler. Gen. 48. fusè.*

JOANNES IV Palæologus Manuelli Patri successit A. 1424 , seu 1425. Concilio Florentino interfuit , & in reditu Venetias invisit A. 1442. Princeps quietis potius quàm bellorum amans pacem cum Turcis initam olim servare studuit . Obiit ex podagra A. æt. 57 , imp. 20. *Ducas c. 28 , &c. usque ad 33. Strada. Egnat.*

C X I I I .

ALEERTUS II Alberti Austriae Ducis ex Joanna de Bavaria filius omnium consensu Imperator electus est post Sigismundum A. 1438. Optimis artibus tum belli, tum pacis enituit *religiosus, liberalitate ac justitia praestans, in bellis audax, & manu promotus enituit.* Sarmatas repressit, Hussitas Austriam infestantes in fugam egit, Turcas quoque ex Hungaria repellere jam inceperat: Sed in medio rerum cursu morte praereptus est, quam sibi nimio perponum usu comparaverat. Obiit apud Strigonium (*Sylv. ait in villa quae Longa dicitur*) dum Buda Viennam reverteretur A. imp. 1 cum dimidio circiter. *Peucer. Egnat. Cuspinian. Nauch. Gen. 48. Sylv. c. 1.*

Elizabetha Sigismundi Imperatoris filia Alberti uxor. Genuit Annam, Elizabetham, & Ladislaum *Pasthornum. Munster. Peucer.*

C X I V.

FRIDERICUS III Ernesti Austriaci, & Cunegundæ de Nassau filius, Alberti II patruelis electus est Imperator Francofurti A. 1440; auream autem coronam accepit A. 1452 à Nicolao V Pontifice Romæ, ad quam urbem reverti voluit etiam A. 1469 voti gratia. Non multo post Venetias venit præmissâ priùs uxore. Pacis artibus adiectissimus à bellis abhorruit, quæ tamen nonnumquam suscipere coactus est. Primò contra Albertum fratrem suum, qui etiam Fridericum Viennæ obsedit; sed ipsum liberatum inde fuisse à Bohemiæ Rege tradit auctor *Chronici Elyvag.* Secundò adversùs Matthiam Hunniadem Hungariæ Regnum sibi deposcentem; lis autem statim ferè incruentè composita est per Germaniæ Principes pacta conditione, ut coronam à Friderico Matthias redimeret octoginta millibus aureorum. Tertiò cum Matthia Corvino cui collationem Bohemici Regni denegabat; & quidem Fridericus per multos annos exagitatus est, Viennaque etiam expulsus, quare per Germaniam circumcursavit; majusque fortasse discrimen subiisset, nisi Albertus Saxoniz Dux impigra navata opera Imperatorem pænè restituisset. Cum eodem Matthia pax A. 1489 sancita est. Cætera fuit Fridericus ingenio perspicax, amator, & remunerator virtutum, verbis, factisque temperans, sui nec avarus, nec prodigus, ideoque vulgò potiùs tenax habitus; cibi, viniq; parcissimus. Obiit Lentiz gravi contracto morbo ex peponum esu, A. æt. 78, imp. 53 cum dimidio;

dio ; nullusque Imperatorum , Octavianum Augustum se-
cipias , tamdiu imperavit . *Peucer. Egnat. Munster. Cuspin. Nau-
cler. Gen. 49, & 50.*

Eleonora Eduardi (quidam dicunt Alphonfi , sed à ple-
risque dissentiunt) Portugalliæ Regis filia Friderici uxor .
Genuit Maximilianum , Christophorum , Joannem , Hele-
nam , & Cunegundam . *VVolfg. Laz. l. 3. in Gen. Reg. Portugal. Egn.
Munster. Naucles. sub A. 1452.*

CONSTANTINUS XI Joanni fratri successit in
Orientis imperio A. 1445. Princeps magni animi , &
pugnacissimus , qui sæpiùs Turcas profligavit , no-
menque *Draconis* ob id obtinuit . Defecit in eodem
Orientis imperium , fati ita ferentibus , ut , sicuti olim Oc-
cidentale ab Augusto inchoatum in Augustulo desierat , ita
& Orientale quod Constantinus instituerat sub Constantino
pariter everteretur . Contigit hoc A. 1453 , quo Mahometes
II Turcarum Rex validissima oppressam obsidione Constan-
tinopolim post 54 dies tandem cepit , numero potius mili-
tum quam virtute expugnatam . Capta civitate ipse quo-
que Imperator Constantinus dum pugnat vulneratus est , in-
deque à trepida multitudine in fugam tra ctus ad portas urbis ,
& fugientium impetu ibi conculcatus . Agnito per paluda-
mentum cadavere abscissum est ipsi caput , paloque affixum
ad Christianorum terrorem circumlatum . Ita corruit Impe-
rium in Oriente , quod ab A. 330 quo à Constantino M. insti-
tutum est duraverat A. circiter 1123. *Duc. c. 33, &c.* Ex nostris
Naucler. Gen. 49. Camerar. Æn. Sylv. & alii .

MAXIMILIANUS Friderici III ex Eleonora filius à Patre confors factus Imperii successit eidem A. 1493. Imperator virtutibus clarus, iustitia, clementia, amore literarum, temperantia, magnanimitate, modestia, liberalitate, quam tamen prodigalitate nonnulli vocant, eundemque hinc redarguunt. In Italiam non semel venit, sed Imperii coronam à Pontifice non accepit, bellis semper implicitus cum Gallis & Venetis quæ videre est præsertim apud *Guicciard. Lib. 3, &c. & Coccin.* Memorabile fædus illud Cameracense iniit A. 1508 contra Venetos cum Ludovico XII Franciæ Rege, & Julio II Pontifice. Et quidem multum tunc damni perpeffi sunt nostri, quia plerasque continentis urbes Imperator arripuit; sed brevi Venetorum opibus, ac virtute eò redacta res est, ut, & fædus exsolveretur, & ipsi intra 4 circiter Annos amissa omnia recuperarent, & Maximilianus ex Italia pelleretur. Ipse in Germaniam reversus obiit apud VVelsam in Austria ex alvi profluvio, Ann. ætat. quasi 60, imper. 25. *Peucer. Chron. Germ. lib. 30. Munster. Crispin. Cbrast. Matth. Bucholc.*

Maria Caroli Burgundiæ Ducis filia Maximiliani prima uxor. Inter venandum equo lapsa, fractoque inde sæmore, & præ pudore affecti loci curationi reluctata obiit post paucos dies. Genuit Philippum Caroli V patrem, Franciscum, Georgium, & Margaretam. *Peucer. Cuspin.*

Secundæ uxoris loco desponsata ipsi fuerat Anna Francisci citerioris Britannicæ Ducis filia , sed ipsam non duxit ; Carolus VIII enim Rex Franciæ violenter illam legatis eadem ducentibus arripuit, sibi que junxit . *Cuspin.*

Blanca Maria Galeatii Vicecomitis Mediolanensis filia altera uxor . Hæc nullam sobolem edidit . *Peucer. Nauch. Gen. 30, sub A. 1494.*

C X V L

CAROLUS V Philippi Hispaniarum Regis filius ex Joanna Ferdinandi Regis pariter Hispaniarum filia , dum paternum Regnum ministraret ad Imperium assumptus est A. 1519. Renunciatus quidem prius fuerat Fridericus Saxonie Dux *Sapiens* cognomento ; hic autem dignitatem recusavit , Carolumque unum tanto oneri parem testatus est . Et quidem fuit Carolus Imperatorum nulli secundus , si , vel ad mores & acta togata , vel ad gesta militaria respicias . Bella gessit toto ferè principatus sui tempore . Celebratissimum est Gallicum cum Francisco Galliarum Rege A. 1521 incæptum propter Ducatum Mediolanensem , quem à Gallo usurpatum Cæsar ægrè patiebatur . Bellum hoc tertio resumptum est acrioribus semper odiis , mutuisque ac sævissimis internecionibus ; duravitque per Annos 23 (cum Genebrardus dicat 38 non constat) usque ad Annum 1544 quo pax firmata est ; bis tantum facto armorum interstitio , sed brevi , ac parùm firmo . Inter cæteros ipsius eventus memorabilis est pugna ad Papiam A. 1525 commissa , in qua Fran-

Franciscus ipse captivus factus est, & in Hispaniam perductus, ubi apud Mantuam Carpetanorum carceri traditus est, anno sequenti inde solutus, liberis suis obsidibus prius datis, asperisque conditionibus acceptis. Libertati autem restitutus negavit se promissionibus teneri, quocirca sc̄dus statim cum Pontifice, Venetisque contra Imperatorem percussit. Hic Italiam ingressus Caroli Borbonii ductu Urbem obsedit, cepit, & incendit, turpiusquam Christianum Principem deceret A. 1527. Anno autem 1530 Bononiæ coronatus est ab ipso Clemente Rex Longobardorum, & Imperator. Eodem anno Melitam Insulam Hierosolymitanis Equitibus dono dedit, quos Turcæ Rhodo depulerant. In Africam A. 1535 transmisit, oppressoque Pirata *Barbarossa* Tunetanum Regnum Muleassi restituit, quem sibi fecit vestigalem; hujus belli diarium videre est apud *Etropium*. Bella inde gessit contra Protestantes & Magdeburgenses ductu Mauritii Saxonix Ducis, qui egregiam primò contra Hostes pro Cæsare navavit operam, unde & Electoris dignitate donatus est A. 1548, ut scribit *Mameranus* in speciali opusc. inde verò paulatim Hæreticis adhærens lentè res administravit, auctorque fuit pacis ineundæ quæ A. 1551 sancita est. Hocque non contentus contra eundem Carolum arma movit, quem & multis damnis affecit; quocirca obstare non potuit Imperator, quin pestifera Lutheri Hæresis latè per Germaniam vagaretur. Hisce rebus mœrore confectus Imperium fratri cessit A. 1555; inque Hispaniam se recepit, ubi in Monasterio D. Justi in finibus Castellæ vixit, obiitque A. 1558, ætat. 59, imp. usque ad depositionem 36. *Chron. Germ. Munster. Genebr. Lib. 4. Bucholc. Christ. Matth. Thuan. L. 1, &c. Petav. L. 9. Mameran. Adde pro bellis adversus Hæreticos Montfortium, Besselmejetum, præterea Anon. de abdicat. Imp. &c.*

Isabella, seu Elizabetha Emanuelis Portugallix Regis filia Caroli uxor, quam duxit Hispali A. 1526. Genuit Philippum II Hispaniarum Regem, Ferdinandum, Mariam, & Joannam. Vixit cum marito annos 13, obiitque ex partu. Ante hanc uxorem susceperat Carolus ex contubernio Margaretam primùm Alexandro Medici, inde Octavio Farnesio desponsatam, qui ex eadem suscepit Alexandrum illum famigeratum Belgii moderatorem. Post Isabellam ex femina qua-

dam Ratisponensi Joannem illum sustulit *Austriacum* cognomento . *Bucolc. Christ. Matth. Thuan. l. 21.*

C X V I I.

FERDINANDUS Caroli V frater , Bohemiarum Rex jam creatus A. 1527, & Rex Romanorum A. 1531 renunciatus est Imperator A. 1558 Francofurti , cum ibidem Carolus Imperium in manus Electorum per Legatos resignasset . Princeps mitis , affabilis , temperans , & pacis artibus illustrior . Bella valdè memorabilia non gessit ; unum tantùm aut alterum non magni momenti suscepit ex necessitate tuendi Hungariam contra Turcas . Germaniarum suarum igitur quieti consuluit ; in quo tamen non caret crimine ; quippe quòd Lutheranis nimium otii ac tranquillitatis indulserit , impiarumque Hæresis pravitati , prout decuerat , non obstiterit . Obiit Viennæ ex catarrhali morbo in tabem resolutus A. æt. 61 , imp. 6 cum dimidio circiter . *Anon. in reb. gest. sub Ferd. Bucolc. Christ. Matth. Thuan. l. 21, &c.*

Anna Ladislai Hungariarum Regis filia Ferdinandi uxor . Genuit Maximilianum II , Ferdinandum , Joannem , Carolum , Elizabetham , Annam , Mariam , Magdalenam , Catharinam , Eleonoram , Margaretam , Barbaram , Urfulam , Helenam , & Joannam . In hujus partu mater obiit cum annum ageret 44 . *Dubrav. l. 33. Christ. Matth.*

C X V I I I

MAXIMILIANUS II Ferdinandi filius, Bohemiæ olim, & Hungariæ Rex creatus, suffectus est Patri A. 1564. Moribus, & ingenio Patri simillimus fuit, pacis conservandæ studiosissimus; quare Protestantibus magna libertas contigit, & latus patuit campus Lutheranz Hæresis grassationibus. Bellum gessit pro Hungaria sua contra Solymanum II Turcarum Regem, ejusque filium Selimum II ab A. 1566 ad A. 1568 quo pax ostennalis firmata est. Obiit Ratisbonæ, vel ex dolore calculi, vel secundum alios ex palpitatione cordis A. æt. 49, imp. 12. *Anon. in reb. gest. sub Maximil. II. Genebr. l.4. Bucholc. Christ. Matth. Thuan. l.32, 19c.*

Maria Caroli V filia Maximiliani uxor. Edidit Rudolphum II, Ernestum, Matthiam, Maximilianum, Albertum Venceslaum, Annam Mariam, Elizabetham, & octo alios liberos, qui mortui sunt in infantia. Obiit juxta *Bucolc.* A. 1603. *Christ. Matth. Thuan. l.21.*

C X I X.

RUDOLPHUS II Maximiliani II ex Maria filius paterna Regna Imperiumque accepit A. 1576, in Ratisbonensibus Comitibus antecedenti anno successor jam declaratus. Imperium quod à Patre tranquillum acceperat sapienter, ac ferè semper pacificè administravit. Unum gessit bellum cum Amurathe Turcarum Rege per Annos 14 ab A. 1592 ad A. 1606; in quo ancipiti Marte, ac mutuis cladibus pugnatum est, pace tandem per Annos 30 sancita prope Gomorram in Hungaria. Propter Hungariæ, ac Transylvaniæ seditiones Hungaricum Regnum, & Austriæ Ducatum Matthiæ fratri cessit. Obiit ex mærore Pragæ A. ætat. 59, imp. 35 cum dimidio circiter. *Bucolc. Gotsfr. Christ. Matth.*

C X X.

MATTHIAS Rudolphi frater Bohemiz ac Hungariz Rex Imperator est renunciatus Francofurti A. 1612. Princeps laudabilis, sed parùm felix. Ipso enim imperante Lutherana lues per Bohemiam præcipuè diffusa incendium ingens excitavit, magno Catholicorum damno, qui Praga etiam expulsi sunt. Concepto ideo summo animi mœrore obiit Imperator Anno ætat. 62, imp. 7, translata priùs Praga Viennam Austriæ imperii sede. *Bucolc. Petav. L. 9. Boxborn. Briet. Sæc. 57. Dec. 2. c. 2. Brachel. Lib. 1.*

Anna Ferdinandi Austriæ Archiducis filia Ferdinandi I ex eadem neptis Matthiæ uxor, quam ipse duxit antequam fieret Imperator; Obit paulò ante maritum. *Bucolc. sub A. 1612. Brachel. Lib. 1.*

C X X I.

FERDINANDUS II Caroli Austriae Archiducis ex Maria Bavara filius, Matthiae patrueli suo successus est Francofurti A. 1619. Princeps clarus virtutibus, Catholicae Religionis piissimus propugnator. Bellum statim suscepit A. 1620 contra Fridericum Palatinum, qui, impellente Elizabetha conjuge, Haereticorum ope in Bohemiae Regem fuerat coronatus; eundemque profligavit, rebellesque, ac tumultuantes repressit. Vicit quoque feliciter Protestantes quos Daniae Rex Christianus IV instigaverat, ac fovebat, commisso praelio ad Luthram An. 1626; Annoque 1628 compositae sunt res pace apud Lubecam sancita. In Italiam descendit A. 1629 validissimo cum exercitu contra Ludovicum XIII Galliarum Regem; & Mantua, quam Gallus post Ducis Vincentii mortem aucupabatur potitus est. Sequenti anno atrox cum Gustavo Svecorum Rege suscepit bellum, quo hostibus valde fausto plures in superiore etiam Germania urbes Imperator amisit. Cæso autem Gustavo A. 1632 in Lutzensi pugna prope Lipsiam, hostium fortuna detrimentum aliquod passa est; cæpitque Cæsar meliori fato adversus eosdem proficere ductu Filii Ferdinandi. Obiit Viennae, A. ætat. juxta plerosque 61, juxta *Cheur.* 59, imperavit 18. *Briet. loc. supracit.*, & *Dec. 4. Cap. 4. Boxhorn. Petav. Lib. 9. Brachel. Lib. 1, 2, 3, 4, & 5.*

Marianna Gulielmi Bavarizæ Ducis filia Ferdinandi uxor . Peperit Ferdinandum III , Leopoldum Gulielmum , Joannem Carolum , Christianam , Mariannam , & Cæciliam . *Cbeur. Brachel. l. 5.*

Eleonora Mantuzæ Ducis filia secunda uxor , quam sumpsit idem sexto viduitatis Anno ; nimirum 1622. *Brachel. Lib. 2. & 5.*

C X X I L

FERDINANDUS III Ferdinandum Patrem excepit An. 1637. Bellum jam inchoatum cum Svecis profectus est variis casibus, & mutuis hinc inde cædibus usque ad Annum 1648, quo, convenientibus Monasterium omnium ferè Europæorum Principum Legatis; pax firmata est, mediatore in primis Veneto Plenipotentiarario Aloysio Contareno. Pacificè ferè inde semper, licet undique bellis, ac tumultibus proximorum premeretur, imperium administravit per summas virtutes, pietatem præcipuè, qua se se semper Catholicæ Religionis propugnato-rem exhibuit. Obiit Viennæ pedum doloribus catarrhali morbo su perveniente. Ann. ætat. 49, imper. 20. *Brie loc. cit. &c. Boxhorn. Brachel. Lib. 5, &c. Thulden. à Lib. 1 ad 7.*

Marian-

Marianna Philippi III Hispaniarum Regis filia Ferdinandi prima uxor . Genuit Ferdinandum , Philippum , Maximilianum , Leopoldum , Mariannam , & Mariam . *Cbeur. Lib. 5. Cap. 1.*

Maria Leopoldina Leopoldi Ænipontis Ducis filia secunda Uxor . Genuit Carolum Ignatium , seu Josephum juxta alios . *Cbeur. ibid. Briet. sub A. 1648.*

Eleonora Gonzaga Caroli Mantuæ Ducis filia tertia Uxor . Genuit Theresam , Eleonoram , Mariam , Mariannam , & Ferdinandum . *ibidem. Bœborn. sub Anno 1651. Brachel. Lib. 8 , sub eodem Anno . Obiit Anno 1686. Supplem. Briet.*

C X X I I

L EOPOLDUS regnans Ferdinandi III ex Mariana filius, post interregnum Mensium 15, patri successit in imperio Anno 1658; in Regem Romanorum jam electus Anno 1655 post mortem Ferdinandi fratris sui juxta *Thuiden. Lib. 4.* De hoc filere consultius ducimus, quam magnam nimis provinciam suscipere; totque, tantarumque rerum seriem summatim de more recensendo tenuare. Melioris igitur calami erit ejusdem vitam posteris elargiri: Nos in hoc finem faciemus, à quo feliciores auspicabuntur.

Margareta Philippi IV Hispaniarum Regis filia prima Leopoldi uxor, A. 1666. Genuit Ferdinandum, alterumque masculum, item tres sœminas, quarum Maria Antonia nupsit A. 1686 Maximiliano Emanueli Bavarix Electori, obiitque A. 1692 Viennæ. Mortua est Margareta A. 1673.

Claudia Felicitas Ferdinandi Caroli Oenipontani Archiducis filia secunda uxor, A. 1673. Natæ ex hac binæ sœminæ, quæ infantulæ è vivis excessere; ipsaque obiit A. 1676.

Eleonora Magdalena *Theresa* Palatini Neoburgensis filia tertia uxor, A. 1676. Coronata est in Hungarix Reginam A. 1681, & in Augustam A. 1690. Genuit A. 1678 Josephum, de quo infra; A. 1680 Mariam Elizabetham, modò viventem; A. 1682 Leopoldum Josephum, qui biennis occubuit; A. 1683 Mariam Annam viventem; A. 1684 Mariam Theresam, mortuam A. 1696; A. 1685 Carolum; A. 1687 Mariam Josepham; A. 1689

A. 1689 Mariam Magdalenam viventes ; & A. 1690 Mariam Margaretam , eodem anno vita defunctam .

JOSEPHUS Leopoldi ex Eleonora , ut dictum est , natu maximus coronatus est in Hungariæ Regem Posonii A. 1687 ; A. autem 1690 in Regem Romanorum Augustæ . Uxorem duxit A. 1699 Vilhelminam Amaliam Joannis Friderici Ducis Hanoverii filiam ; suscepitque ex ipsa eodem anno Mariam Josepham ; A. 1700 Leopoldum Josephum , qui anno post obiit ; Annoque 1701 clauso alteram filiam .

I N D E X

N O M I N U M IMPERATORUM, &c. quæ in hoc volumine continentur.

A

A <i>Bfmarus.</i> Pag. 126	<i>Ælius cesar . V. Ælius Verus.</i>	
<i>Acbilleus.</i> 85	<i>Æmilianus Imp.</i>	67
<i>Adoleda Ludovici</i> III.	<i>Æmilianus Tyr.</i>	75
142	<i>Agnes Rodolphi</i> L.	193
<i>Adbeleida Ottonis</i> L.	<i>Agnes Caroli IV.</i>	204
<i>Adelbeida Friderici</i> L.	<i>Agnes Arnulphi.</i>	145
179	<i>Agnes Henrici III.</i>	166
<i>Adolpbus.</i>	<i>M. Agrippa.</i>	34
<i>Æcaterina.</i>	<i>Agrippina Germanici</i>	
169	36	

P

Agrip-

<i>Agrippina Tiberii.</i>	36	<i>Anna Mattbiæ.</i>	219
<i>Agrippina claudii.</i>	39	<i>Anna Rodolphi I.</i>	193
<i>Albertus I.</i>	196	<i>Anna Andronici I I I.</i>	
<i>Albertus II.</i>	210	200	
<i>Albinus.</i>	54	<i>Anna Caroli IV.</i>	204
<i>Alexander Cleopatæ F.</i>		<i>Anna Theopania Ottonis</i>	
33		II.	158
<i>Alexander Severus.</i>	59	<i>Ansgarda.</i>	142
<i>Alexander Imper. Orient.</i>		<i>Anthemius.</i>	111
148		<i>Antinous.</i>	48
<i>Alexander Tyr.</i>	89	<i>Antonia Minor.</i>	36
<i>Alexius I Comnenus.</i>		<i>Antoninus Pius.</i>	49
171		<i>M. An. Gal. Antoninus.</i>	
<i>Alexius II.</i>	179	<i>ibid.</i>	
<i>Alexius III.</i>	182	<i>M. Antoninus.</i>	32
<i>Alexius IV.</i>	185	<i>Arcadius.</i>	103
<i>Alexius V. Ducas.</i>	185	<i>Arduinus.</i>	162
<i>Allectus.</i>	85	<i>Ariadna.</i>	113
<i>Alphonsus.</i>	191	<i>Arnulphus.</i>	145
<i>Anastasia Bassiani Cæs.</i>		<i>Artavastus.</i>	130
91		<i>Artbemius.</i>	127
<i>Anastasia Tiberii constantini.</i>	119	<i>Attalus.</i>	105
<i>Anastasia constantini IV.</i>		<i>Augustulus.</i>	113
124		<i>Avitus.</i>	109
<i>Anastasius.</i>	115	<i>M. Aurelius.</i>	50
<i>Andronicus I.</i>	179	<i>Aurelianus.</i>	78
<i>Andronicus II.</i>	193	<i>Aureolus.</i>	73
<i>Andronicus III.</i>	200		
<i>Anna Alexii II.</i>	179		
<i>Anna Ferdinandi I.</i>	216		

Balbi.

B

B <i>Albinus</i> .	62
<i>Baldwinus I.</i>	185
<i>Baldwinus II.</i>	189
<i>Balista</i> .	73
<i>Barbara</i> .	209
<i>Bardanius</i> .	134
<i>Bardas</i> .	139
<i>Bardas Pbocas</i> .	156
<i>Basiliscus</i> .	113
<i>Basilius I.</i>	140
<i>Basilius II.</i>	158
<i>Bassianus cæsar</i> .	91
<i>Beatrix Friderici I.</i>	179
<i>Beatrix Ottonis IV.</i>	185
<i>Beatrix Ludovici V.</i>	200
<i>Berdena</i> .	171
<i>Berina</i> .	111
<i>Berengarius I.</i>	151
<i>Berengarius II.</i>	154
<i>Bertha Henrici IV.</i>	168
<i>Bertha Manuelis I.</i>	176
<i>Blanca caroli IV.</i>	204
<i>Blanca Maria Maximilia- ni I.</i>	214
<i>Bonofus</i> .	81
<i>Britannicus</i> .	39
<i>Britannio. V. Vetrano.</i>	

C

C <i>Æsario</i> .	32
<i>cæsonia</i> .	37
<i>Cajus cæsar</i> .	34
<i>Cajus Imp.</i>	37
<i>Calpurnia</i> .	32
<i>Caracalla</i> .	56
<i>Carausius</i> .	85
<i>Carbonopsina Zoe</i> .	144
<i>Carinus</i> .	83
<i>Carolus I. Magnus</i> .	132
<i>Carolus II. Calvus</i> .	141
<i>Carolus III. Crassus</i> .	
	143
<i>Carolus IV.</i>	203
<i>Carolus V.</i>	214
<i>Carus</i> .	82
<i>Avid. Cassius</i> .	51
<i>Nonia Celsa</i> .	56
<i>Celsus</i> .	77
<i>Censorinus</i> .	<i>ibid.</i>
<i>Cbarita</i> .	97
<i>Didia Clara</i> .	53
<i>Claudia Augusti</i> .	34
<i>Claudia Leopoldi</i> .	223
<i>Jun. claudia</i> .	37
<i>Tib. Claudius</i> .	38
<i>Claudius Gotbicus</i> .	77
<i>Cleopatra</i> .	32

<i>Commodus</i> .	51	<i>Constantinus Constantini</i>	
<i>Conradus I.</i>	150	X.	171
<i>Conradus II.</i>	163	<i>Constantinus XI.</i>	212
<i>Conradus III.</i>	175	<i>Constantius Chlorus</i> .	
<i>Constans Tyr.</i>	104	87	
<i>Constans Imp. I.</i>	93	<i>Constantius II.</i>	93
<i>Constans II.</i>	123	<i>Constantius Cæsar.</i>	104
<i>Constantia Licinii.</i>	89	<i>Cornelia.</i>	32
<i>Constantia Galli Cæs.</i>	95	<i>Cossutia.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Constantia Posthuma</i> .		<i>Crispina.</i>	51
100		<i>Crispus claudii Imp. Fra-</i>	
<i>Constantia Mauriti</i> .		<i>ter.</i>	78
119		<i>Crispus Cæsar.</i>	91
<i>Constantia Henrici VI.</i>		<i>Cunigunda Henrici II.</i>	
182		161	
<i>Constantia Friderici II.</i>		<i>Cunigunda Henrici III.</i>	
187		165	
<i>Constantinus Tyr.</i>	104	<i>Cyriades.</i>	70
<i>Constantinus Imp. I. Ma-</i>			
<i>gnus.</i>	90		
<i>Constantinus II. Junior.</i>			
92			
<i>Constantinus III.</i>	122	D <i>Ecentius.</i>	94
<i>Constantinus IV.</i>	124	<i>Decius.</i>	65
<i>Constantinus V.</i>	129	<i>Delmatius.</i>	93
<i>Constantinus VI.</i>	131	<i>Desiderius.</i>	94
<i>Constantinus VII.</i>	149	<i>Deyta.</i>	145
<i>Constantinus VIII.</i>	164	<i>Diadumenianus.</i>	56
<i>Constantinus IX.</i>	166	<i>Diocletianus.</i>	84
<i>Constantinus X. Ducas</i> .		<i>Dominica.</i>	99
169		<i>Domitianus Imp.</i>	45

Do-

<i>Domit. Domitianus Tyr.</i>		<i>Etruscilla.</i>	65
74		<i>Etruscus.</i>	ibid.
<i>Domitilla.</i>	43	<i>Eudocia Constantini V.</i>	
<i>Julia Donata.</i>	71	130	
<i>Drusus Major.</i>	36	<i>Eudocia Michaelis III.</i>	
<i>Drusus Minor.</i>	ibid.	139	
		<i>Eudocia Basilii I.</i>	140
		<i>Eudocia Constantini X.</i>	
		170	
E		<i>Licina Eudoxia.</i>	103
<i>Chertus.</i>	169	<i>Ælia Eudoxia.</i>	106
<i>Editba.</i>	154	<i>Eudoxia Valentiniani III.</i>	
<i>Eleonora Friderici III.</i>		107	
212		<i>Eudoxia Leonis VI.</i>	144
<i>Eleonora Ferdinandi II.</i>		<i>Eugenius.</i>	102
221		<i>Euphemius.</i>	137
<i>Eleonora Ferdinandi III.</i>		<i>Euphrosina Michaelis Bal-</i>	
222		<i>bi.</i>	ibid.
<i>Eleonora Leopoldi.</i>	222	<i>Euphrosina Alexii III.</i>	
<i>Elizabetha Guilielmi.</i>		182	
196		<i>Eusebia.</i>	93
<i>Elizabetha Alberti I.</i>		<i>Eutropia.</i>	85
197			
<i>Elizabetha Friderici Pul-</i>			
<i>cbri.</i>	198		
<i>Elizabetha Caroli IV.</i>			
204			
<i>Elizabetha Ruperti.</i>	207	F	
<i>Elizabetha Alberti I I.</i>		<i>Abia.</i>	121
210		<i>Fadilla.</i>	60
<i>Elizabetha Caroli V.</i>		<i>Fastrada.</i>	133
215		<i>Fausta.</i>	91
		<i>Faustina Anton. Pii.</i>	49
		<i>Faustina M. Aurelii.</i>	50
		P 3	An-

<i>Annia Faustina.</i>	58	<i>Glycerius.</i>	112
<i>Maxima Faustina.</i>	93	<i>Gordianus Afric. P.</i>	61
<i>Ferdinandus I.</i>	216	<i>Gordianus Afric. F. ibid.</i>	
<i>Ferdinandus II.</i>	220	<i>Gordianus III.</i>	63
<i>Ferdinandus III.</i>	221	<i>Gratianus Imp.</i>	100
<i>Firmus temp. Aureliani.</i>		<i>Gratianus Tyran.</i>	104
79		<i>Gregoria.</i>	122
<i>Firmus temp. Valentiniani.</i>		<i>Guido, seu Wido.</i>	146
98		<i>Guilielmus Brabantiae Comes.</i>	190
<i>Flacilla :</i>	102		
<i>Florianus.</i>	80		
<i>Fridericus I. Oenobarbus.</i>			

177

<i>Fridericus II.</i>	186	H <i>Adrianus.</i>	47
<i>Fridericus III.</i>	211	<i>Haniballianus.</i>	94
<i>Fridericus Pulcher.</i>	198	<i>Hatburga.</i>	152
<i>Fundana.</i>	43	<i>Helena Constantii Cblori.</i>	
<i>Furnilla.</i>	44	87	

G

G <i>Alba.</i>	40	<i>Helena Constantini VII.</i>	
<i>Galla.</i>	102	149	
<i>Gallus Imper.</i>	66	<i>Helena Constantini VIII.</i>	
<i>Gallus Cæsar.</i>	95	164	
<i>Galliena.</i>	69	<i>Helena Joannis III.</i>	202
<i>Gallienus.</i>	68	<i>Heliogabalus.</i>	57
<i>Germanicus.</i>	36	<i>Henricus I. Auceps.</i>	151
<i>Gertrudis.</i>	176	<i>Henricus II. Sanctus, &</i>	
<i>Geta.</i>	56	<i>Claudus.</i>	160
<i>Gisela.</i>	163	<i>Henricus III.</i>	165
		<i>Henricus IV.</i>	167
		<i>Henricus V.</i>	172

Hen.

<i>Henricus VI.</i>	181		
<i>Henricus VII.</i>	197		
<i>Henricus Balduini I. Fra-</i>			I
<i>ter.</i>	186		
<i>Henricus Hassiae Landgra-</i>		I	<i>Magina.</i> 195
<i>vius.</i>	190		<i>Ingenus.</i> 71
<i>Heraclius.</i>	121		<i>Joanna Wenceslai.</i> 206
<i>Heracleonas.</i>	122		<i>Joanna Caroli IV. vide.</i>
<i>Herennianus.</i>	76		<i>Anna Caroli IV.</i>
<i>Hermannus è Lotbarin-</i>			<i>Joannes I.</i> 156
<i>gia.</i>	169		<i>Joannes II.</i> 173
<i>Hermentrudes Caroli M.</i>			<i>Joannes III.</i> 201
133			<i>Joannes IV.</i> 209
<i>Hermentrudis Caroli Cal-</i>			<i>Joannes Cantacuzenus.</i>
<i>vi.</i>	141		201
<i>Hermingardis Ludovici</i>			<i>Jobannes.</i> 106
<i>Pii.</i>	136		<i>Jodocus.</i> 208
<i>Hermingardis Lotbarii I.</i>			<i>Jola.</i> 187
139			<i>Jolanta . V. Tolanta .</i>
<i>Herodes.</i>	74		188
<i>Hildegardis.</i>	133		<i>Josephus.</i> 224
<i>Honorius.</i>	103		<i>Jovianus.</i> 97
<i>Horestilla.</i>	37		<i>Jovinus.</i> 105
<i>Sev. Hostilianus.</i>	64		<i>Irene constantini V.</i> 129
<i>C. Val. Hostilianus.</i>	66		<i>Irene Leonis IV.</i> 130
<i>Hunila.</i>	81		<i>Irene Alexii Comneni .</i>
			172
			<i>Irene Philippi Sveciae Du-</i>
			<i>cis.</i> 183
			<i>Irene Andronici II.</i> 194
			<i>Irene Andronici III.</i> 200
		P 4	<i>Ire-</i>

<i>Irene Jo. cantacuzeni .</i>	<i>Leonto.</i>	120
262	<i>Leopoldus .</i>	223
<i>Isaacius Comnenus .</i>	<i>Lepida Claudii .</i>	38
<i>Isaacius II.</i>	<i>Lepida Galbæ .</i>	41
<i>Juditba .</i>	<i>Lepidus .</i>	32
<i>C. Julius Imp.</i>	<i>Licinius P.</i>	89
<i>Julia Senior .</i>	<i>Licinius F.</i>	<i>ibid.</i>
<i>Julia Junior .</i>	<i>Livia Drusilla .</i>	34
<i>Julia Augusti .</i>	<i>Liutgarda .</i>	<i>ibid.</i>
<i>Julia Titi .</i>	<i>Rom. Locapenus .</i>	149
<i>Julia Septimii .</i>	<i>Lollianus .</i>	71
<i>Did. Julianus .</i>	<i>Domit. Longina .</i>	45
<i>Fl. Julianus .</i>	<i>Lotbarius I.</i>	138
<i>Sabin. Julianus .</i>	<i>Lotbarius II.</i>	174
<i>Justina .</i>	<i>Lucilla .</i>	51
<i>Iustinianus I.</i>	<i>Lucius Cæsar .</i>	34
<i>Iustinianus II.</i>	<i>Ludovicus I. Pius .</i>	135
<i>Iustinus I.</i>	<i>Ludovicus II.</i>	140
<i>Iustinus II.</i>	<i>Ludovicus III.</i>	142
<i>Iutta . V. Deyta .</i>	<i>Ludovicus IV.</i>	148
	<i>Ludovicus V.</i>	198
L	<i>Ludovicus Bosonis .</i>	147
L <i>Ambertbus .</i>	<i>Luitgarda .</i>	140
<i>Leo I.</i>	<i>Luitgardis .</i>	133
<i>Leo II. Junior .</i>	<i>Lupicia .</i>	116
<i>Leo III.</i>		
<i>Leo IV.</i>	M	
<i>Leo V.</i>	C <i>Lod. Macer .</i>	41
<i>Leo VI.</i>	<i>Macrianus P.</i>	73
<i>Leontius .</i>	<i>Macrianus F.</i>	<i>ibid.</i>
		<i>Ma-</i>

<i>Macrinus.</i>	<u>56</u>	<i>Marianna Ferdinandi II.</i>	
<i>Jul. Maësa.</i>	<u>58</u>		<u>221</u>
<i>Mæconius.</i>	<u>74</u>	<i>Marina Leonis III.</i>	<u>128</u>
<i>Magentius.</i>	<u>94</u>	<i>Marina Constantini V L.</i>	
<i>Majorianus.</i>	<u>111</u>		<u>131</u>
<i>Jul. Mammæa.</i>	<u>59</u>	<i>Mariniana.</i>	<u>68</u>
<i>Manuel I.</i>	<u>176</u>	<i>Marinus.</i>	<u>64</u>
<i>Manuel II.</i>	<u>206</u>	<i>Marius.</i>	<u>72</u>
<i>Marcia.</i>	<u>55</u>	<i>Martba.</i>	<u>189</u>
<i>Marciana.</i>	<u>47</u>	<i>Martina.</i>	<u>121</u>
<i>Marcianus.</i>	<u>108</u>	<i>Martinianus.</i>	<u>89</u>
<i>Marcus.</i>	<u>64</u>	<i>Matidia.</i>	<u>47</u>
<i>Margareta Henrici VII.</i>		<i>Matthias.</i>	<u>219</u>
	<u>198</u>	<i>Mauritius.</i>	<u>119</u>
<i>Margareta Ludovici V.</i>		<i>Maxentius.</i>	<u>88</u>
	<u>200</u>	<i>Maximianus Herculus.</i>	
<i>Margareta Leopoldi.</i>	<u>223</u>		<u>85</u>
<i>Maria Honorii.</i>	<u>104</u>	<i>Maximianus Armentarius.</i>	
<i>Maria Ottonis III.</i>	<u>160</u>		<u>87</u>
<i>Maria Michaelis V I I.</i>		<i>Maximilianus I.</i>	<u>213</u>
	<u>170</u>	<i>Maximilianus II.</i>	<u>217</u>
<i>Maria Ottonis IV.</i>	<u>184</u>	<i>Maximinus.</i>	<u>60</u>
<i>Maria Sigismundi.</i>	<u>209</u>	<i>Maximinus Daza.</i>	<u>88</u>
<i>Maria Maximiliani I.</i>		<i>Maximus Maximini F.</i>	
	<u>213</u>		<u>60</u>
<i>Maria Maximiliani II.</i>		<i>Maximus Tyr. temp. Ho-</i>	
	<u>217</u>	<i>norii.</i>	<u>104</u>
<i>Maria Ferdinandi III.</i>		<i>Maximus Imp.</i>	<u>108</u>
	<u>222</u>	<i>Maximus Tyr. temp. Gra-</i>	
<i>Marianna ejusdem. ibid.</i>		<i>tiani.</i>	<u>101</u>
			<i>Me.</i>

<i>Mecbtildis Henrici V.</i>	173	<i>Nicephorus Basilacius</i>	
<i>Mecbtildis Friderici</i>	11	<i>ibid.</i>	
187		<i>Nigrinianus.</i>	89
<i>Mecbtildis Henrici Aucu-</i>		<i>Numerianus.</i>	83
<i>pis.</i>	152		
<i>Livia Medullina.</i>	38	O	
<i>Memmia.</i>	59		
<i>Messalina Claudii.</i>	39	O <i>ctavia Augusti Soror.</i>	
<i>Messalina Neronis.</i>	40	34	
<i>Michael I. Rancaber.</i>	134	<i>Octavia Neronis.</i>	40
<i>Michael II. Balbus.</i>	136	<i>Octavianus.</i>	33
<i>Michael III. Theophyl.</i>	139	<i>Octavius.</i>	34
<i>Michael IV.</i>	165	<i>Odenatus.</i>	74
<i>Michael V.</i>	166	<i>Olybrius.</i>	112
<i>Michael VI.</i>	167	<i>Orestilla.</i>	61
<i>Michael VII.</i>	170	<i>Otacilia.</i>	64
<i>Michael VIII.</i>	191	<i>Otto Salvius.</i>	41
<i>Minervina.</i>	91	<i>Otto I. Magnus.</i>	153
<i>Mizizius.</i>	124	<i>Otto II.</i>	157
		<i>Otto III.</i>	159
		<i>Otto IV.</i>	184

N

N <i>Epos.</i>	112
<i>Nepotianus.</i>	94
<i>Nero Imp.</i>	39
<i>Nero, & Drusus.</i>	36
<i>Nerva.</i>	46
<i>Nicephorus I.</i>	134
<i>Nicephorus II. Phocas.</i>	155
<i>Nicephorus III.</i>	171
<i>Nicephorus Briennius. ibid.</i>	

P

P <i>Paulina Maximini.</i>	60
<i>Lol. Paulina.</i>	37
<i>Iul. Paula.</i>	58
<i>Pertinax.</i>	52
<i>Pescennius.</i>	53
<i>Petina.</i>	38
<i>Petronia.</i>	42

Pe.

Petrus Curtiniacus. 188*Pbilippus P.* 64*Pbilippus F.* *ibid.**Pbilippicus Bardanius.*

126

Pbocas. 120*Piso Frugi Licinianus.* 41*Piso Tyr.* 75*Placentia.* 150*Placidia Constantii C.* 104*Placidia Olybrii.* 112*Plautilla.* 56*Plotina.* 47*Pompeja.* 32*Poppæa.* 40*Posthumus P.* 71*Posthumus F.* *ibid.**Prædix.* 168*Priscus.* 65*Probus.* 80*Procopia.* 134*Procopius.* 99*Proculus.* 81*Pulcheria.* 108*Pupienus.* 63

Q

Quietus. 73*Quintillus.* 78

R

R *Egillianus.* 72*Richardis.* 144*Richardus.* 190*Ricchildis.* 141*Rixa.* 175*Robertus.* 188*Rodolphus Sœviæ Dux.*

168

*Rodolphus I. Habsburgen-**sis.* 192*Rodolphus II.* 218*Romanus I.* 155*Romanus II.* 164*Romanus III.* 170*Romanus Locapenus.* 149*Romulus.* 89*Rupertus.* 207

S

S *Abina.* 48*Iul. Sabinus.* 43*Sallustia.* 59*Sallustius.* 97*Salonina.* 69*Saloninus.* *ibid.**Saturninus.* 75

Sa-

<i>Saturninus temp. Prob.</i>	81	<i>Theodora Io: Zemiscis.</i>	156
<i>Mal. Scantilla.</i>	53	<i>Theodora Imperatrix sola.</i>	
<i>Scribonia.</i>	34		166
<i>Sebastianus.</i>	105	<i>Theodora Michaelis VIII.</i>	
<i>Aq. Severa.</i>	58		192
<i>Hostil. Severa.</i>	66	<i>Theodosius I. Magnus.</i>	102
<i>Severa Valentiniani I.</i>	98	<i>Theodosius II.</i>	105
<i>Severina.</i>	79	<i>Theodosius III.</i>	127
<i>Sept. Severus.</i>	54	<i>Theodosius Mauriti Filius.</i>	
<i>Lyb. Severus.</i>	111		119
<i>Valens Severus.</i>	88	<i>Theodotes.</i>	131
<i>Sigismundus.</i>	208	<i>Theopania Stauratii.</i>	134
<i>Iul. Soemias.</i>	58	<i>Theophano Leonis VI.</i>	144
<i>Sophia Iustini II.</i>	118	<i>Theophano Romani.</i>	155
<i>Sophia Wenceslai.</i>	206	<i>Theophano Nicephori Pho-</i>	
<i>Stauratius Tyr.</i>	131	<i>cæ.</i>	156
<i>Stauratius Imp.</i>	134	<i>Theophilus.</i>	137
<i>Sylvanus.</i>	95	<i>Thermantia.</i>	104

T

T <i>Acitus.</i>	79	<i>Timolaus.</i>	76
<i>Tertulla.</i>	44	<i>Titiana.</i>	52
<i>Tetricus P.</i>	75	<i>Titus Imp.</i>	44
<i>Tetricus F.</i>	76	<i>Titus Tyr.</i>	60
<i>Theodora Constantii Cblo-</i>		<i>Tolanta . y. Iolanta.</i>	188
<i>ri.</i>	87	<i>Trajanus.</i>	46
<i>Theodora Iustini I.</i>	116	<i>Tranquillina.</i>	63
<i>Theodora Iustiniani I.</i>	117	<i>Trebellianus.</i>	76
<i>Theodora Iustiniani II.</i>	125		
<i>Theodora Theophyli.</i>	137		

Vaba-

V

V Abalathus .	<u>76</u>	Vetrano .	<u>94</u>
<i>Jul. Valens .</i>	<u>65</u>	Victor .	<u>101</u>
Valens è 30. Tyr.	<u>75</u>	Victoria .	<u>72</u>
Valens Tyr. temp. Maxen-		Victorinus P.	<u>71</u>
<i>tii .</i>	<u>89</u>	Victorinus F.	<u>72</u>
Valens Imp.	<u>99</u>	Vindex .	<u>40</u>
Valentinianus I .	<u>98</u>	Violanta .	<u>191</u>
Valentinianus II .	<u>101</u>	Vitellius .	<u>42</u>
Valentinianus III .	<u>106</u>	Viturgia .	<u>81</u>
Valentinus .	<u>99</u>	Volusianus .	<u>66</u>
Gal. valeria .	<u>88</u>	M. Urbica .	<u>88</u>
Valerianus Imp. P.	<u>67</u>	Urgulanilla .	<u>38</u>
Valerianus F.	<u>69</u>	Wenceslaus .	<u>205</u>
Valerianus Imperatoris		Wido .	<u>146</u>
<i>Frater .</i>	<i>ibid.</i>		
Æl. verus .	<u>48</u>	Z	
Ann. Verus .	<u>51</u>	T O: Zemisces . V. Io: I.	
Luc. Verus .	<i>ibid.</i>	Zeno .	<u>112</u>
Vespasianus .	<u>43</u>	Zenobia .	<u>76</u>
		Zoes Leonis VI.	<u>144</u>
		Zoes Romani II .	<u>164</u>

Errata

Corrige

Pag. 20.	Lin. 3	Annale.	Annales
21	5	Bret.	Briet.
		Bretius.	Brietius.
	6	A. 1160.	A. 1663.
51	22	parere	parcere
59	23	Sallustio	Sallustia
62	6	dubitam	dubitamus
77	4	idem	Treb. Pol.
91	16	prætermittam	prætermittemus
128	6	Anno	Annos
129	ult.	fort. nè decip.	fort. decip.
153	22	deposcit	deposuit
169	10	Irlebiæ	Islebiæ
179	35	exercitu	exercuit
182	ult.	Philippi	Philippus
183	6	Bereldus	Bertoldus
	7	fidem	eandem
184	17	quibus	opibus
193	3	Sterc.	Ster.
202	16	sc̄t.	sc̄c.
210	5	promptus enituit.	Sarmatas promptus. Sarmatas
213	19	Crispin.	Cuspin.

5.71

125.317

005651935

ML

